

Graec.

Homer 163

HOMERI ILIADIS

Libri Tres

*Separatim editi Græcè & La-
tinè cum prolegomenis*

Matthæi Dresseri.

I 6

I O.

LIPSIÆ,

MICHAEL LANTZENBERGER

EXCUDEBAT

Impensis Iacobi Apelij Bibliop.

*KTHTWY
Joh: Cosp. Schmidt*

GENEROSIS,
NOBILISSIMISQ; ADOLE-
SCENTIBUS AC DOMINIS, IO-
ANNI ET SIGISMUNDO DUNI-
KOVVSCY, fratribus Germanis de Orsko
in Pelkinie, Malkovice, & Kolczin hæ-
redibus; sapientiæ studiosis in A-
cademia Lipsica Sal.

SUscpturus denuo enar-
rationem poëmat^{is} Homerici, li-
buit in ipso vestibulo & aditu
ad eam vos appellare, generosi
domini, in quibus egregiam & præclaram
indolem ad sapientiam esse cognovi. Nec in-
juria. Cum enim sapientiæ civilis, quemadmo-
dum & eloquentiæ parens habeatur Home-
rus: familiariter utiq; notus omnibus, qui
doctrina & sapientiæ studiis dediti sunt, esse
debet. Quod exemplo memorabili declara-
vit magnus ille in Repub. Attica Alcibiades,
qui in ludum literarium aliquando ingressus

A 2 à Lu-

EPISTOLA

à Ludimagistro Homeri Iliadem petiit. Cùm
 verò is nihil Homericum se habere responde-
 ret: colaphum ei impegit, imperitum illum
 hominem, & ad informandos discipulos ine-
 ptum esse inquit. Minimè enim convenit
 artium & sapientiae vias adolescentibus tra-
 dere, & digitum ad hunc sapientiae fontem
 non intendere. Praclarum verò illud in pri-
 mis est in Homeri poemate, quòd non tan-
 tum consilia sapientum virorum in maximis
 causis exponit, tum acta etiam ac eventa re-
 rum commemorat: sed orationum quoque
 ipsarum exempla integra ponit, quae omni-
 bus ornamentis institutisq; oratoriis affluunt.
 Cùmq; gloriosum sit ab iis discere, qui ipsi in
 laude vixerunt, & in magna varietate for-
 turae versati sunt: rectè hoc quoq; in laude
 sua ponent generositates vestrae, Graecorum
 heroum, qui Trojanum bellum administra-
 runt, iudicia, res gestas, & orationes deniq;
 ipsas perspectas atq; cognitatas habere, ut illis
 in rerum magnarum administratione uti
 aliquando possint. Ad quam quidem cog-
 nitionem atq; facultatem si quid mea afferre
 posset vox atq; autoritas, nihil mihi contin-
 gere

DEDICATORIA.

gere posset jucundius. De quo cum bene me
sperare vestra jubeat præclara indoles: nihil
aliud peto, quàm ut hanc meam benevolam
& paternam compellationem in partem opti-
mam accipiatis. Valete Lips. Cal. Aprilis,
Anno Christi Iesu 1601.

Matthæus Dresserus.

A 3 ΠΡΟΛΕ-

Προλεγόμενα

DE HOMERI
ILLIADE.

Primum de Titulo.

II. de Argumento.

III. de ordine.

IV. de Usu.

TITVLVS.

Ilium idem est quod
Troja, sic ab Illo rege dictum,
sicut Troja à Troë: urbs fuit
Phrygiæ in Asia minore, quæ
anno Mundi 2788. à Græcis capta, incensa
& everfa est. Inde *ιλιάς* est poëma de bel-
lo inter Græcos & Trojanos, ob raptum
Helenæ gesto. *ιλιάς* verò *κειμένων* Ciceroni ad
Atticum lib. 7. epistola 11. dicitur concur-
sus, & quasi pelagus calamitatum, ab Iliade
scilicet Homericæ, quæ omnis generis mala
complectitur. Quare & tragœdiarum fons
est, quemadmodum *Odyssæa* Comœdia-
rum. *Æschines* verò in oratione contra
Demosthenem decretum quoddam vocat
μικράν

μακρότερον ἰλιάδῃ, Iliade longius. Ex quo cepit oratio quævis plus satis proluxa iliade longior appellari.

Argumentum Iliadis ex Plutarcho de vita Homeri.

Alexander qui & Paris nominatur, Priami Trojanorum regis filius infano quodam studio ad cognoscendum Græciæ statum & mores incensus Spartam venit, & absente Menelao, ab uxore ejus Helena hospitio acceptus est. Ubi, ut fit ex consuetudine, animus ejus alioquin libidine æstuans omnes vias explendæ cupiditatis persecutus est. Itaque ut secum abiret, Helenæ persuasit. Profecti hoc modo in Cranaam insulam venerunt, ubi primum consuetudine nefaria sese polluerunt. Inde per Sidonem & Phœnicen vecti sunt. Quod ubi cognoverunt Agamemnonis & Menelai propinqui, exercitum in Aulide Bæotix urbe coegerunt: ubi etiam sacrificantibus illis Draco in vicina arbore conspectus passeris pullos octo cum matre voravit. Ex quo novem annos duraturum esse bellum, decimo vero Trojam captum iri augurati sunt. Ex Aulide Trojam venerunt, & post conflictum primum, in quo Protefi-

P R A E F A T I O.

laus occubuit, Menelaum & Ulyssëm legatos ad reposcendam Helenam miserunt. Hanc verò cum reddere Trojani recusarent, prælium instauratum est, in quo cum victi essent Trojani, mox Græci victores copias suas sic diviserunt, ut una pars urbem obsidione premeret, altera Achille duce finitimas urbes popularetur, & externis auxiliis Trojanos privaret. Capta fuit in ista direptione urbs Chrysa, cujus incola erat Chryses Apollinis sacerdos, ejusque filia Chryseis erepta Agamemnoni donata est. Chryses verò sacerdos supplex ad Græcos accessit, oblatoq; redemptionis precio, filiam sibi reddi petiit. At contumeliosè rejectus est ab Agamemnone. Itaque ad Apollinem injuriam istam detulit, & vindictam adversus Græcos impetravit. Pestis enim invasit exercitum Græcorum, & promiscuè plurimos sustulit. Hanc cladem miseratus Achilles, consilium de reddenda Chryseide dedit, ut placari Apollo posset. At Agamemnon ira exarsit, atq; etiam comminatus est, se Achilli suam Briseidem, quam dono acceperat, erepturum esse. Quâ importunitate Agamemnonis ita commotus est Achilles, ut per matrem suam Thetidem à Iove impetrârit, ut Græcos in pugna succumbere sineret: ipse verò quasi implacabiliter

biliter

P R A E F A T I O.

biliter irascens à bello penitus abstinebat. Superiores igitur facti in prælio Trojani, in naves Græcorum impetum fecerunt. Quod indignè ferens Patroclus, Nestoris suasu armaturam Achillis ad breve tempus sibi commodari petiit. His indutus fortiter à navibus Trojanos repulit: sed non multò post in pugna interfectus est. Quæ res iusta arma Achilli induit. Itaque Agamemnoni reconciliatur, sumtisque Vulcani armis in hostes irruit, & inter alios Hectorem interemit.

Ordo Iliadis.

NEquaquam propositum fuit Homero in Iliade integram belli Trojani historiam scribere: alioqui justum ordinem rerum & temporum secutus esset, ut primùm causas belli exponeret, deinde acta, postea eventum. Nec audiendi sunt, sed cum gratia potius dimittendi, qui dicunt poëtas ἀμεθόδως procedere, hoc est, ordinem invertere, ut ab ultimis incipiant, & ad prima regrediantur. Etsi enim à nono demum anno belli Trojani exorsus est Iliadem suam Homerus; & κατ' ὕστερον πρότερον multa narrationi intexuit: tamen non propterea datâ operâ sic poëma suum instituit, ut bellum integrum

PROLEGOMENA.

describeret. Quid igitur? Achillis res gestas potissimum persequi hoc opere studuit, quemadmodum in odyssea Ulyssis. Cum autem Achillis acta pauca, eaque obscura sint in hoc bello ante annum nonum: non aliunde initium Iliadis facere voluit Homerus, quam ab eo ipso tempore, quo Achilles iratus ab armis aliquantisper abstinuit, postea verò eadem iterum induit, omnesq; nervos contendit, ut hostis impetum atque ferocitatem comprimeret. Quod verò multa interserit Homerus de antecedentium annorum gestis, id demum verè Homericum est, & ὕστερον πρόσθετον appellatur à Cicerone ad Atticum: nec tamen scopus Iliadis is est, ut præcedentium annorum gesta omnia complectatur, sed episodica tantum sunt, hoc est, præter propositum argumentum adducta copiarum, varietatis, delectationis, ornatus gratia.

Usus.

Post sanctum Dei verbum nihil nec usu uberius, nec specie ornatus est, quam sapientia & eloquentia. Hæc enim sunt duo præsidia vitæ, & ornamenta hominis præcipua. At Homerus doctrinæ sive sapientiæ omnis atq; eloquentiæ fons appellatur à Diony-

Diony-

PROLEGOMENA.

Dionysio Halicarnasseo, & aliis. Iccirco quia ex eo tanquam ex fonte sapientia civilis & eloquendi facultas peti potest. Non igitur est dubium, multò maximum esse poëmatum Homericum usum. Doctrinam autem rerum sive sapientiam sic tradit Homerus, non ut nuda præcepta proponat, sed ut exempla illustria in aspectum adducat, quibus utraq; philosophiæ pars de natura, & de moribus mirificè exornatur: unde & naturæ interpres, & vitæ morumq; magister à doctis appellatur. Eloquentiam verò docet, cum exempla narrationum & orationum, quæcunq; ferè occurrere, aut incidere possunt, suppeditat. Ex quo parens eloquentiæ meritò nominatur.

ΤΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΛΦΑ ΡΑΨΩ-
ΔΙΑΣ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ΧΡΥΣΗΣ ἱερῶς ἔ' ἀπόλωνται παραγίνεται ἐπὶ τὸν
καύσειθρον τῶν ἑλλήνων βαλόμενται λυτρώσεια τὴν θυ-
ρατέρου αὐτῆς χρυσίδου ἔσπε ἀπολαβάν ἔ', ἀλλὰ καὶ μεθ' ὕβρε-
ως ἀπεδίωχθεὶς ὑπὸ ἀγαμέμνονος, ἠύξατο τῆς ἀπόλωνι κατὰ
τῶν ἑλλήνων. λοιμῆς δὲ γλομφῆς, καὶ πολλῶν, ὡς εἰκὸς ἀφ-
φθειρομένων, ἐκκλησίαν ἀχιλλεύς συνήγαγε. κάλχαντος δὲ
ἀφασαφῆσαντος τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελύουσιν ἀχιλλέ-
ως ἐξιλιάσκειναι τὸν θεόν, ἀγαμέμνονος ὀργισθεὶς, διωέχθη πρὸς
τοὺς ἀχιλλεύς, καὶ αὐτῆς τὸ γέρας ἀπέσπασε τὴν βασιλείαν. ὁ δὲ
ὀργίζεται τοῖς ἑλλησι. θεὸς δὲ ἔ' ἠὲ δευθέντος εἰς ὄλυμπον
ἀνελθῶσαι, ἠτήσατο πρὸς ἔ' διός, ὅπως τὴν τρώας ἐπικροτε-
σίαν τῶν ἑλλήνων ποιήσῃ. ἦρα δὲ γνῶσαι τῆτο, διωέχθη πρὸς
τὸν δία, ἕως αὐτὸς διέλυσεν ἠφαιστῶ, ὀμοχρήσας ἐν ἐκπῶ-
ματι χρυσείῳ. οἱ δὲ, τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας ἐνωχθέντες, εἰς
ὑπνον τρέπονται.

Ηνο. Ζεαυτῶν ἡντιμὸν ἑλαιῖς πο αὐί)
Et ἡντιμὸν ἑλαιῖς πο αὐί)
gis κερεχίτῃ ραεε
ἔ' edisset. Λοιμὸς καὶ μῆνις.

ΑΛΦΑ ΛΙΤΑΣ ΧΡΥΣΕ, ΛΟΙΜΟΝ ΣΡΑΤῆ, ἔχθῶ ἀνάκτων.

α. ἐλάωει
β. Οἰωνοῖ
σίτε. πᾶσι δ'
γ. καὶ Οἰωνοῖ
νοῖ σί τε δαῖ
δ. διός δ'
ε. βελη.
ς. διὰ γή-
τῆς.

ΜΗΝΙΝ ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἀχιλλῆος
Οὐλομένην, ἣ μυρὶ ἄχαιῶν ἄλγε' ἔθηκε.
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι παρείαψεν
Ἡρώων, αὐτὰς δ' ἴλαρα τούχε κνώσασιν,
a Οἰωνοῖσι τε πᾶσι (δῖος δ' ἐπελείετο b βελη)
Εξ ἧ δὴ τὰ πρῶτα c ἀφασήτιω ἐρίσαντε
d Ατρεΐδης τε αὐαξ ἀνδρῶν καὶ δῖος ἀχιλλεύς.
e Τίς τ' ἄρ' σφῶε θεῶν ἔειδι ξυνέηκε μάχεσθ;
ς Λυτῆς καὶ δῖος υἱός. ὃ γ' βασιλῆϊ χολωθείς

Νῆσον

ILIADIS HOMERI, AVT. I.
compositionis argumentum.

CHRYSES sacerdos Apollinis accedit ad navale Græcorum, volens redimere filiam suam Chryseidem. Hanc cum non recuperasset, sed & cum contumelia expulsus esset ab Agamemnone, precatus est Apollinem contra Græcos. Peste autem orta, & multis, ut consensaneum est, absumptis, concionem Achilles coëgit. Calchante autem aperiente veram causam, & jubente Achille placare deum, Agamemnon iratus, altercatus est adversus Achillem, & ipsius præmium abstulit nempe Briseida. Is verò irascitur Græcis. Thetis autem filio precante, in cœlum ascendens, petiit à Iove ut Trojanos superiores Græcis faciat. Iuno autem hoc noscens, altercata est cum Iove, quousq; ipsos reconciliavit Vulcanus, vinum fundens in poculo aureo. Illi autem reliquum diei convivantes, in somnum vertuntur.

ILIADIS HOMERI AVT I.
compositio.

Pestis & ira.

A preces Chryse, pestem exercitus, inimicitias regum.

HRAM canē dea musa Pelide Achillis (posuit, Invocatio
Perniciosam, quæ infinitos Achivis dolores im- cum argu-
Multas autem fortes animas Plutoni premisit mento.
Heroum : ipsos autem laniamenta fecit canibus,
Avibusq; omnibus : Iovi a. perficiebatur voluntas. v. consi-
Ex quo sanè primum dissenserunt litigantes, (lium.
Atridesq; rex virorum & divus Achilles :
Quisnam ipsos deorum liti commisit, ut pugnaret ?
Latona & Iovis filius, hic enim regi iratus,

Morbans

Νῆσον αὐτὰ φρατὸν ὤρσε κακῶ. (ὀλεκοντο δὲ λαοί) 10

Οὐδένα τὸν χρῦσιν ἠτίμησ' ἀρητῆρα

Ἀτρεΐδης, ὃ γὰρ ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,

Δυσόμδρος τε φύγατσα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἀποιναί,

Στέμματα ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλα δάπλων,

Χρυσέω αὐτὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας ἀχαιῆς, 15

Ἀτρεΐδα δὲ μέλιττα, δῖω κροσμήτορε λαῶνο

Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες ἀχαιοί,

Υμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες βασιλείῃσιν

Ἐκπέροσσι πριάμοιο πόλιν, εὐδ' οἴκαδ' ἰκίεσθαι. 20

Παῖδά δέ μοι * λύσατε φίλιν, τὰ δ' ἀποινα δέχεσθε

Ἀζόμδρῳ διὸς υἱὸν ἐκηβόλον δάπλων.

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπιδυφήμισαν ἀχαιοὶ

Αἰδέσθαι δ' ἰερέα, καὶ αἰγλαὰ δεχθαι ἀποιναί.

Ἀλλ' ὅσπ' ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι ἰούδαε θυμῷ,

Ἀλλὰ κραικῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε, 25

Μή σε γέρον κηίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κίχρῳ

Ἡ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὐτίς ἰόντα,

Μηνύ τοι εἰ χραίσμη σκήπτρον καὶ σέριμα θεοῖο.

Τὼ δ' ἐγὼ εἰ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἐπίσιν,

Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν δργεῖ, τηλόθε πάσης 30

Ἴσον ἐποιομήδῳ, καὶ ἔμῳν λέχῳ ἀντίωσάν.

Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, ζαώτερ ὥς κε νέηαι.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδειςεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέειθετο μῦθον,

Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.

Πολλὰ δ' ἐπέειπ' ἀπαύσθε κίων ἠρώθ' ὁ γεραίος 35

Ἀπόλωνι ἀνακτι, τὸν ἠύκομ' ἔτεκε λιτῶ.

Κλυθὶ μὲν δργυρότοξ' ὅς χρῦσιν ἀμφιθέβηκας,

Κίχων τε ζαθέλω, τενέδοιό τε ἴφι αἰάσφῃ,

Σμωθεῦ, εἰποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψαι,

Ἡ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πῖονα μῆρι' ἔκηας, κ' ἀκωφύσῃσιν

Ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, τὰδε μοι κρήλιον ἐέλδορε, 40

Τίσσῃσιν δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σήισι βέλεσσιν.

Ὡς ἔφατ' ἄχόμδρ'· ἔ δ' ἐκλυε φοῖβ' ἄπλομαι

Βῆ δὲ κατ' ὀλύμπιο κρηλίων χωόμδρ' κῆρ,

Τόξ' ὀμοισιν ἔχων ἀμφηρεφία τε φαρύτσηλο. 45

Ἐκλαυγῆσαι

χρῦμιν τίβια

εἰρήνη ἄου. τ. α. σ. φ. τ.

εἰρήνη ἄου. τ. α. σ. φ. τ.

φ. τ. δ' ἀπ'

δέχεσθαι.

δὲ δὲ
ἔδδῃσιν

ἔδδῃσιν

Morbum per exercitum suscitavit malum (peribant autem populi)
 Quoniam Chrysen inhonoravit sacerdotem

Chryses Apollinis sacerdos ab Agamemnone filiam repetens repudiatur.

Atrides. hic enim venit celeres ad naves Achivorum,
 Liberaturusq; filiam, ferensq; infinita precia liberationis,
 Coronamq; habens in manibus longè jaculantis Apollinis,
 Aureo cum sceptro: & obsecrabat omnes Achivos,
 Atridas autem maxime, duos principes populorum:

Atrideq; & alij bene ocreati Achivi, *synochet. bene armati.*
 Vobis quidem dii dent caelestia domicilia habentes,

Expugnare Priami civitatem: feliciter v. domum reverti,
 Filiam a. mihi solvite dilectam, hac v. precia liberationis acci-
 Venerantes Iovis filium longè jaculantem Apollinem. (pites)

Tunc alij quidem omnesnaverunt linguis Achivi:
 Reverendumq; sacerdotem, & splendida accipienda precia li-
 At non Atrida Agamemnoni placuit animo, (berationis:
 Sed incivilliter dimisit gravem & sermonem mandavit.

Ne te, senex, cavas ego apud naves offendam,
 Vel nunc tardantem, vel post denno venientem:
 Non utiq; tibi proderit sceptrum & corona dei.
 Hanc autem ego non solvam antequam ipsam & senectus adeat,
 Nostra in domo Argis, procul à patria
 Telam percurrentem & meum lectum curantem:
 Sed abi, ne me irrites: salvus ut redeas.

Sic dixit: timuit autem senex & obedivit mandato,
 Ibat autem tacitus iuxta littus multi strepentis maris.
 Multum autem postea seorsum vadens imprecabatur senex
 Apollinem regem, quem pulchricoma peperit Latona:

Audi me argenteum-arcum-habens, qui Chrysam tueris, Chryses ab
 Cillamq; valde divinam, Tenedoq; fortiter imperas. Apolline
 Smintheu, si quando tibi gratum templum coronavi, vindictam
 Vel si quando tibi pingues coxas cremavi, petiit de
 Taurorum & caprarum, hoc mihi persice desiderium. Danais.
 Pendant poenas Danaï ob meas lacrymas tuis sagittis.

Sic dixit orans, hunc autem exaudivit Phœbus Apollo. Apollo pe-
 Descendit autem ex cœli verticibus iratus cor, stem immit-
 Arcus in humeris habens, circumtecta q; pharetram: tit in Græ-
Clanxe- exercitum.

Εκλαυξάν δ' ἄρ' οἷσσι' ἐπ' ὤμων, χωομένοιο.
 Αὐτ' κινήθεντ' ὁ δ' ἦε νυκτὶ εἰκώς.
 Ἐζιτ' ἐπὶτ' ἀπάνσθε νεῶν, μῦθ' δ' ἰον' ἔηκε.
 Δεινὴ δὲ κλαυγὴ γήϊετ' ἄργυρέοιο βιοῖο.
 Οὐρῆας μὲρ πρῶτον ἐπάχετο, καὶ κύνας ἄργυρ' 50
 23. ἰφίης. Αὐτὰρ ἔπητ' αὐτοῖσι βέλ' ἔχευκε * ἄφρις,
 Βάλλ' αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμναί.
 Εἰνήμαρ μὲρ αὐτὰ σπράττον ἄχετο κῆλας θβοῖο.
 Τῆ δ' ἐκάτῃ δ' ἀγρεῖν δὲ καλέσσατο λαὸν ἀχιλλεύς
 Τῶ γ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λυκώλεν' ἤρη. 55
 Κήδετο γ' δαυαῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντες ὄρατο.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὐκ ἤγεθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγλύοντο,
 Τοῖσι δ' ἀνίσταμ' μετίφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς
 Ατρειδῆ, νῦν ἄμμε παλιμεπλάχθεντες οἶω
 Αψ' ἀπνοσήσῃ, εἴ κεν θάνατόν γε φύσῃμιθ' 60
 Εἰ δὴ ὄμ' ἄπλεμος τε δαμάει καὶ λοιμὸς ἀχαιῆς.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἰερεῖα,
 Ἡ καὶ ὄνειροπόλον, (καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐν δίοσ' ἐστίν)
 Ὃς κ' εἴποι, ὅτι τόσον ἐχώσατο φοῖβ' ἀπίλων.
 Εἴτ' ἄρ' ὄγ' ὄχλησ' ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἐκατόμβης, 65
 Αἰκέν πως δρόων κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
 Βέλιται ἀπάσας, ἡμῖν δ' ἀπολοιγὸν ἀμύναι.
 Ἡ τοι ὄγ' ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο τοῖσι δ' αὐτίκῃ
 Κάλχας θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 Ὃς ἤδη τάτ' ἔοντα, ἴατ' ἐσόμεθα, πρὸ τ' ἔοντα 70
 Καὶ νήεσ' ἠγήσατ' ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
 Ἡν δ' ἄμμαντο τυώλων, τίνω οἱ πόρε φοῖβ' ἀπίλων.
 Ὃς σφιν εὐφρονέων ἀγρήσατο καὶ μετίειπεν,
 Ω ἀχιλλεῦ, κέλευαί με διὸ φίλε, μυθήσασθαι
 23. ἀνακτ' 75
 Μῶν δ' ἀπίλων ἐκατηβέλεσσα * ἀνακτ' ;
 Τοι γ' ἐγὼν ἐρέω. σὺ δὲ σωῦθε καὶ μοι ὄμματα,
 Ἡ μὲρ μοι πρὶ φρον' ἐπεσιν καὶ χερσὶν ἄρῃσιν.
 Ἡ γ' οἴομαι ἀνδρα γολασέμεθ' ὅς μείγα πᾶσι πῶν
 Ἀργείων κρατέει, καὶ οἱ πείθονται ἀχαιοί.
 Κρείσσων γ' βασιλεύς ὅτε χῶσεται ἀνδρὶ χέρνι 80
 Εἴ ποτ' ἄγετε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ κείραπέψῃ,

Clanxerunt autem sagittæ in humeris irati,
 Quum moveretur : ipse autem ibat nocti similis :
 Sedit postea seorsum a navibus. Sagittam autem immisit.
 Terribilis autem clangor factus est argentei arcus,
 Mulos quidem primum invasit & canes veloces. v. albos.
 Sed postea in ipsos sagittam mortiferam immittens,
 Iecit : semper autem pyræ mortuorum incendebantur frequentes :

Noxem dies quidem per exercitum ibant sagittæ dei :
 Decimo autem ad concionem vocavit populum Achilles :
 Huic .n. in mentibus posuit dea albas ulnas-habens Iuno :
 (Curam .n. gerebat Danaorum quia utiq; moriētes videbat.)
 Hi autem postquam congregati sunt in unumq; convenerunt,
 Hos exurgens affatus est pedes-velox Achilles :

Achillis
 ad Achi-
 vos concio

Atride , nunc nos iterum errantes puto
 Retrocessuros , (si modò mortem quidem fugiamus)
 Siquidem simul bellumq; domat & pestis Achivos.
 Sed age iam aliquem vatem interrogemus , vel sacerdotem,
 Vel & somniorum interpretem (etenim somnium ab Iove est)
 Qui dicat, cur tantum iratus est Phœbus Apollo :
 Sive hic nos ob- vota-non reddita incusat, sive ob hecatombē:
 Aut si fortè ovium nidorem caprarumq; integrarum
 Assequutus velit à nobis pestem depellere.

Certè hic ita loquutus sedit : his autem resurrexit
 Calchas Thestorides augurum longè optimus,
 Qui sciebat & presentia, & futura, & præterita,
 Et navibus ductus fuit Achivorum Ilium intra, (Apollo :
 Suam propter vaticinationem , quam ei præbuit Phœbus
 Qui ipsis bene-sapiens concionatus est, & dixit :

Calchan-
 tis verba.

O Achilles, iube sine me Iovi dilecte, loqui
 Iram Apollinis longè-jaculantis regis ?
 Igitur ego dico : tu autem paciscere , & mihi iura,
 Certè quidem mihi promptus verbis , & manibus auxiliari,
 Certè enim puto virum iratum iri , qui valdè omnium
 Argivorum dominatur, & ei obediunt Achivi,
 Potentior enim rex quando irascitur viro inferiori.
 Quamvis enim iram & eodem die decoxerit,

B

Tamen

Αλλά γε κεί μετόπισθεν ἔχθη κόντον ὄφρα τελείωσῃ
Εν σήθεσσι τοῖσι, σὺ δὲ φράσαις εἰ μὲ σαώσης.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενον παρθένη πόδας ὠκύς ἀχιλλεύς,
Θαρσήσας μάλα, εἶπε θεοπρόπιον ὄ, τι οἶδας.
Οὐ μὰ γὰρ δαίμωνά δι φίλον, ὅτε σὺ κάλχαν
Εὐχόμενον δαμοῖσι θεοπροπίας αἰεφαίνεις,
Οὔτις ἐμεῦ ζῶντ' ἀπὶ χθονὶ δευρομήροιο,
Σοὶ κούρης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίησῃ
Συμπόντων δαμοῖν, εἴδ' ἴω ἀγαμέμνονα εἶπης,
Ὅς νῦν πολλὸν ἄριστ' ἐνὶ στρατῷ εὐχεταί εἰ).

Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ἠύδα μάντις ἀμύμων,
Οὔτ' ἄρ' ὄγ' ἀχολῆς ἐπιπέμφεται, εἴδ' ἐκαστόμοδος
Ἀλλ' ἐνεκ' ἀρητῆρ' ὃν ἠτίμησ' ἀγαμέμνων,
Οὐδ' ἀπέλυσε θυγάττῃα, καὶ σὺν ἀπέδεξαστ' ἀποινα.
Τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλῳ, ἢ δὲ ἔτι δώσῃ
Οὐδ' ὄγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,
Πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμοισι ἐλικώπιδα κέρων
Ἀπσιάτιν, ἀάποινον, ἀγλάνθ' ἱερῶν ἐκαστόμοδον
Ες χρυσῶν. τότε κέν μιν ἴλασά μῆροι πεπίθοιμῆρ.

Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δὲ αἰέση
Ἦρως ἀτείδης δρυκρείων ἀγαμέμνων

χε. ἀμφι
μέλαινας.

χε καιροσά
μῆρ.

Ἀχιλλεύῳ μῆρ' ἢ μέγα φρένες * ἀμφιμέλαινας
Πιμωλαστ', ὅσπερ δὲ οἱ πυρὶ λαμπυρόωντι εἰκτῶν.
Κάλχανθ' ἀπώπιστα * κάκ' ὅσ' ὀμνόμενον παρθένηπε,
Μάντι κακῶν ἔπ' ὅπποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας.

Ἄλλοι τοὶ τὰ κάκ' ἐσὶ φίλω φρεσὶ μαντεύεσθαι
Ἐδλὸν δὲ εἰδέτε πῶ εἶπας ἐπ', εἴδ' ἐτέλεσας

Καὶ νῦν ἐν δαμοῖσι θεοπροπείων ἀγορεύεις
Ὡς δὴ τ' ἄρ' ἐνθά σφιν ἐκηβόλῳ ἄλγεα τούχθ'.

Οἴω' ἐγὼ κέρης χρυσηίδ' ἀγλά' ἀποινα
Οὐχ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βέλομαι αὐτῶν

Οἴησι ἔχθ' καὶ γὰρ ῥα κλυταίμνησθης παρθένης
Κκρείδης ἀλόχῃ. ἐπὶ * εἴθεον ἐσὶ χερείων

χε. εἴθεον

Οὐδέμας, εἴδε φυλῶν, εἴτ' ἄρ' φρένας, εἴτε τι ἔργα.
Ἀλλὰ καὶ * ὡς ἐθέλω δόμοισι πάλιν, εἰ τόγ' ἀμφιγονο

χε. ὡς

Βέλομαι ἐγὼ λαὸν σῶον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέεσθαι.

Αὐτὰρ

Tamen & postea retinet iram : donèc perfecerit
In pectoribus suis, tu autem dic, si me servabis.

Hunc autè respondens alloquutus est pedes velox Achilles :

Achilles
Calchanti
impunitatē
dicendi pol-
licetur,

Confusus valdè dic vaticinium quod scis.
Non enim per Apollinem Iovi dilectum (cui tu Calchas
Vota faciens Danais vaticinia ostendis)

Nemo, inquam, me vivente & in terra vidente,
Tibi capas apud naves graves manus inferet

Cunctorum Danaorum, neq; si Agamemnona dicas,
Qui nunc longè potentissimus in exercitu jaclatur esse.

Et tunc jam fudit, & dixit vates irreprehensibilis.

Neq; hic nos ob- vota-non-reddita incusat, neq; ob hecatom-
Sed gratiā sacerdotis quem inhonoravit Agamemnon, (ben, aperit.

Calchas pe-
ctis causam

Neq; liberavit filiam, & non accepit precia liberationis,

Idcirco dolores dedit longè jaculans, & adhuc dabit,

Neq; hic prius à peste graves manus continebit,

Quam patri dilecto reddatur illicibus oculis puella

Inempta, sine redemptionis precio, & ducatur sacra hecatombia

In Chrysam, tunc ipsum fortè placantes persuadebimus.

Certè hic ita loquutus confedit : his autem surrexit

Heros Atrides latè-dominans Agamemnon

Contristatus : ira autem valdè mens circumfusa caligine,

Plena erat, oculi autem ipsi igni lucenti similes erant,

Calchanta primum malè intuens alloquutus est :

Vates rerum malarum nunquam mihi gratum dixisti :

Semper animo tuo jucundum est mala vaticinari.

Bonum autem nondum aliquod dixisti verbum, neq; perfecisti.

Et nunc inter Danaos vaticinans concionaris,

Quod idcirco ipsis longè jaculans dolores facit.

Quoniam ego puella Chriseidis præclara liberationis precia

Non volui accipere : quoniam valde cupio ipsam

Domi habere : etenim Clytemnestra preposui

Vxori : quam virginem-puellā duxi, quum non ipsa inferior sit,

Neq; corpore, neq; indole, neq; mentibus neq; item operibus,

Sed nihilominus volo ipsam reddere, si hoc melius :

Volo ego populum salvum esse, potius quam perire.

Agamemnon
Calchantem
objurgat.

B 2

Sed

Αὐτὰρ ἔμοι γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσσιτ' ὄφρα μὴ οἷ
 Ἀργείων ἀγέρας ἔω' ἐπεὶ ἔδε ἔοικε.

ἄρ. λυύσιτε,

Λύσαστε γ' ἄγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρης δῖ' Ἀχιλλεύς.

Ἀτρείδη κύδιζε, Φιλοκτεανώτατε πάντων,
 Πῶς γάρ τοι δώσασσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 Οὐδέ π' ἔω' ἰδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράξαμεν, τὰ δέδοται,
 Λαῶς δ' ἔσθ' ἐπέοικε παλίλοχα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τῷ δευτέρῳ πρῶτος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τριπλῆ, τετραπλῆ τ' ἄπολοισι μὲν, αἰκίε ποθιζοῦς
 Δῶσι πόλιν τριόλιον εὐτείχεον ἕξαλαπάξαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 Μηδ' ἔγωγ' ἀγαθὸς πρὸς ἔων, θεοείκελ' Ἀχιλλεύς,
 Κλέπτει νόσφι, ἐπεὶ ἔπιρελούσσαι, ἔδε με πείσῃς.
 Ἡὲ θελψὲς ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτῶς
 Ἡδαιδευόμενον κέλευαι δέ με τῷ δ' ἄποδοῦναι;
 Ἀλλ' εἰ μὲν δώσασσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 Ἀρτάντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀτάξιον ἔσται
 Εἰ δέ κε μὴ δώσωιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 Ἡ τεόν, ἢ αἴαντ' ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆ'
 Ἀξω ἔλων· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἴκωμαι,
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα κατὰ αὐτίς.
 Νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 Ἔς δ' ἐρέτας ἐπιτηδῆς ἀγείρομεν, ἔς δ' ἐκατόμβην
 Θείσομεν, ἀν' δ' αὐτὴν χρυσηίδα καλλιπάρηον
 Βήσομεν, εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀπὴρ βαληφόρ' ἔσται,
 Ἡ αἴας, ἢ ἰδομενεύς, ἢ δῖ' Ὀδυσσεύς.
 Ἡὲ σὺ πηλείδη, πάντων ἐμπαύλοτατ' ἀνδρῶν,
 Ὄφρ' ἡμῖν ἐκάστρον ἰλάσσαι ἱερὰ ῥέξαι.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη ποδάρης Ὀδυσσεύς,
 Ὡ μοι αἰαδέϊον ἐπιφήμε, κερδαλέοφρον.
 Πῶς τίς τι πρόσφρον ἔπεισιν πείθηται Ἀχαιῶν,
 Ἡ ὄδον ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 Οὐ γ' ἐγὼ τρώων ἔνεκ' ἤλυθον ἀχμητάων
 Δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ ἔπι μοι αἰτιοὶ εἰσιν.

Οὐ γ'

Sed mihi premium statim preparate, ut non solus
Argivorum sim sine munere: nam neq; decet.
Videtis enim hoc omnes, quod mihi premium abit aliò.

Huic autem respondit postea pedibus- prestans divus *A-* Achillis
Atride gloriosissime, avarissime omnium, (chilles: cum Aga-
Quomodo enim tibi dabunt premium magnanimi *Achivi?* memnone
Neq; itè adhuc scimus communia reposita multa, rixa.
Sed quæ quidem ex urbibus deprædati sumus, ea divisa sunt:
Populos autem non decet iterum collecta hæc congregare.
Sed tu quidem nunc hanc deo permitte: ac *Achivi*:
Tripliciter quadrupliciterq; compensabimus, si quando Iupiter
Det urbem Troiam bene-muratam debellare.

Huic autem respondens dixit rex *Agamemnon*:
Neq; sic, quamvis sis fortis, deo similis *Achilles*,
Falle mente, quoniam non præteribis, neq; mihi persuadebis.
Nunquid vis ut ipse habeas premium, sed me in-vanum
Sedere indigentem: iubes autem me hanc reddere?
Sed si quidem dabunt premium magnanimi *Achivi*.
Accommodantes secundum animum meum, ut æquè dignus sit.
Si autem non dederint, ego certè ipse accipiam
Vel tuum, vel *Aiacis* veniens premium, vel *Vlyssis*
Abducam accipiens: ille autem irascetur, ad quem ibo.
Sed certè quidem de his post consultabimus etiam alias:
Nunc autem age navem nigram deducamus in mare divum.
Intus autem remiges idoneè congregemus, intus autem heca-
Ponamus: ipsam. v. *Chriseida* pulchram genas (tomben
Ascendere faciamus. unus autem aliquis princeps vir consul-
Vel *Ajax*, vel *Idomeneus*, vel divus *Vlysses*, (tor sit,
Vel tu *Pelide* omnium terribilissime virorum,
Ut nobis longè-iaculantem places sacra faciens. (les.

Hunc .a. torvè intuens alloquutus est pedes-velox *Achil-*
Heu impudentia indute, vuspina mente prædite,
Quomodo aliquis tibi promptus obediens verbo erit *Achivorum*,
Vel ut ad insidias eat, vel adversus viros fortiter pugnet?
Non enim ego Troianorum gratia veni hastatorum
Huc pugnaturus (quum nulla in re ipsos incusare possim

Οὐ γὰρ πάπαι' ἔμας βοῦς ἤλασαν, εἰδὲ μὲν ἴππους,
 Οὐδέ ποτ' ἐν φθίῃ ἐλεῖάλακι βωπαυεῖρη
 Καρπὸν ἐδηλήσαντ'· ἐπεὶ μάλα πολλὰ μετὰ ζῦ
 Οὐρεά τε σκίεντα, θάλασσαν ἄ τε ἠχήμεσα.
 Ἀλλὰ σοὶ ὦ μέγ' αἰαιδὲς ἀμ' ἐσπόμεθ' ὄφρα σὺ χαίρησθαι,
 Τιμὴν δ' ἄνυμφοι μὲν ἐλάω, σοὶ τε κυνῶπι,
 Πρὸς τρώων, τῶν ἐπι μετὰ τρέπη, εἰδ' ἀλεγίζεσθαι.
 Καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπὸ λείων,
 Ὡς ἐπι πόλιν ἐμὸν ἔσθαι, δόσαν δὲ μοι ἕως ἀχαιῶν.
 Οὐ μὲν σοὶ ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρισσ' ἀναιόμηνον πολίεθρον.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκον πολέμοιο
 Χεῖρες ἔμας διέπρασ'· ἀτὰρ ἐγὼ ποτε δασμὸς ἵκηται,
 Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δὲ ὀλίγον τε φίλον τε
 Ερχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐκὼν κεκάρμεν πολεμίζων.
 Νῦν δὲ εἰμι φθίβω δὲ· ἐπεὶ πολλὸν φέρτερόν ἐστι
 Οἴκαδ' ἴων σὺν νηυσὶ κρηαίνισιν. εἰδὲ σ' οἶω
 Ἐνθάδ' ἀπμὲν εἶναι, ἀφενὲν καὶ πλεῖστον ἀφύξεν.
 Τὸν δὲ ἠμείβετ' ἐπέειπε ἀγαθὸς ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 Φεῦγε μάλα, εἴ τοι θυμὸς ἐπέστυται. εἰδὲ σ' ἔγωγε
 Λίσσομαι εἴνεκ' ἐμοῖο μὲν ἐν πυρὶ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι
 Οἴ κέ με πρήσσει· μάλιττα ἢ μητιέειπε Ζεὺς.
 Ἐχθιστὸν δὲ μοι ἐσὶ διοτρεφῶν βασιλῆων.
 Αἰεὶ γὰρ τοὶ εἰς τε φίλη, πόλεμοί τε μάχαι τε.
 Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς πᾶσι τῶν ἔδωκεν.
 Οἴκαδ' ἴων σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισι,
 Μυρμιδόνεσσιν ἀνάσσει· σέθεν δὲ ἐγὼ σὺν ἀλεγίζω,
 Οὐδ' ὀρθομαι κατέοντ'· ἀπὸ λήσω δὲ τοὶ ὦδε,
 Ὡς ἐμὲ ἀφαιρήσει χρυσηίδα φοῖβος ἀπόλων
 (Τὼ μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμεῖ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι
 Πέμψω) ἐγὼ δὲ κ' ὄρω βελσηίδα καλλιπάρηον
 Αὐτὸς ἴων κλισίωδε, τὸ σὸν γέρας. ὄφρα εἴδῃς
 Ὅσον φέρτερός εἰμι σέθεν, συγέη ἢ καὶ ἄλλ'·
 Ἴσον ἔμοι φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεσθαι ἀντίω.
 Ὡς φάτο. πηλείωνι δὲ ἄχθ' ἤλυε, εὐδὲ οἰήτορ
 Στήθεσσι λαοίοισι διάνδιχα μερμήριζεν,

Non enim unquam meas boves abegerunt, neq; equos,
 Neq; unquam in Phthia glebosa-populosa,
 Fructum leserunt: quoniam valde multi
 Montesq; umbrosi intermedij sunt, mareq; resonans)
 Sed te, o valde impudens, consequimur, ut tu gaudeas,
 Honorem conservantes Menelao tibiq; canino-vir aspectu,
 A Trojanis, quos neq; revereris, neq; curas,
 Et jam mihi premium ipse auferre minaris,
 Super quo multum laboravi: dederunt aut mihi filij Achivorum.
 Non equidem tibi unquam equale habeo premium, quando
 Trojanorum depraedabuntur bene-habitatam urbem (Achivi
 Sed quidem majorem partem impetuosi belli
 Manus mee gubernant, sed si quando divisio venerit,
 Tibi premium multo majus, ego parvumq; dilectumq; tum
 Habens venio ad naves, postquam laboravi bellans.
 Nunc autem vado Phthiam. quoniam multo melius est
 Domum ire cum navibus rostratis: neq; te puto
 Hic inhonoratus quum sum, divitias & opes exhausturum.

Huic autem respondit postea rex virorum Agamemnon.
 Fuge sane, si tibi animo sedet: neq; te ego
 Rogo gratia mei manere: apud me & alij erunt,
 Qui me honorabunt: maxime autem prudens Iupiter.
 Inimicissimus autem mihi es regum a-Iove-nutritorum:
 Semper enim tibi contentioq; grata, bellaq;, pugnaq;
 Si valde fortis es, Deus certe tibi hoc dedit.
 Domum v. vadens cum navibusq; tuis, & tuis socijs,
 Myrmidonibus impera, te autem ego non curo,
 Neq; magni-facio irascentem, minabor autem tibi sic:
 Quoniam a me aufert Chryseida Phæbus Apollo,
 (Hanc quidem ego cum naviq; mea, & meis socijs
 Mittam) ego quoq; adducam Briseida pulchram genas,
 (Ipse veniens ad tentorium) tuum premium, ut bene scias,
 Quanto melior sim te: timeat autem & alius
 Aequalem se mihi dicere, & assimilari contra.

Sic dixit: Pelide autem dolor factus est: intus autem ipse
 In pectoribus bis suis in ancipitem partem cogitavit: (con

B 4

An ipse

Ἡ ὄγε φάστανον ὄξυ ἐρυσι ἀμενῶ παρὰ μηρῶ.

Τὸς μὲν ἀσάσθησεν, ὁ δὲ ἀτρείδῳ ἐναρίζοι,

Ἡέ χόλον παύσθεν, ἐρητύσθ' τε θυμόν.

Ἐως ἔς τ' αὖθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

Ἐλκετο δὲ ἐν κολεοῖο μέγα ξίφος· ἦλθε δὲ ἀθλῶν

Οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενας ἦρη,

Ἀμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέσσά τε, κηδομένη τε.

Στῆ δὲ ὀπίθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε πηλείωνα,

25. ὄρητο.

Οἷω φαινομένη, τῶν δὲ ἄλλων ἔτις ὄρατο.

Θάμβησεν δὲ ἀχιλλεύς. μὲν δὲ ἐτράπετ'· αὐτίκα δὲ ἔγνω

Παλλάδ' ἀθῶναίην, δφινὰ δὲ οἴ' ὅσα φάσθεν·

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Τίπ' αὐτ' αἰγίοχοιο δῖος τέκνον εἰλήλυσθαις

Ἡῖνα ὑβριν ἴδη ἀχαμέμνονα ἀτρείδαο;

Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσθαι οἷω.

25. ὀλέσθαι.

Ἡς ὑπεροπλήσει τάχ' ἄσποτε θυμόν· ὀλέσθαι.

Τὸν δὲ αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθῶνα.

25. τὸ σὸν μὲν

Ἦλθον ἰγὰρ παύσασθαι· τεόν μὲν, αἶκε πύθου,

Οὐρανόθεν. πρὸ δὲ μὲ ἦκε θεὰ λευκώλενας ἦρη,

Ἀμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέσσά τε, κηδομένη τε.

Ἀλλ' ἄγε λῆγ' εἶδ' ἔλκεο χεῖρι.

Ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδισόν, ὡς ἔσεται πῶς.

Ὡ δὲ γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.

Καί ποτέ τοι τρεῖς τόσ' ἀπερέσεται ἀγλαὸν ἄσπρον,

Ἵβρι· εἶνεκα τῆς δὲ. σὺ δὲ ἴχθ' ἔπειθε δὲ ἡμῖν.

Τὴν δὲ ἀπαμφεβόμην προσέφη πόδας ἄκυς ἀχιλλεύς,

Χρῆ μὲν σφωίτερόν γε θεὰ ἔπ' εἰρύσσοθαι,

Καὶ μάλα πῶς θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμφνον.

Ὅς κε θεαῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἐκλυον αὐτῶ.

Ἡ, καὶ ἐπ' ἄργυρῆ κώπη χεῖθε χεῖρα βαρεῖα·

Ἀψ δὲ ἐς κολεόν ὡσε μέγα ξίφος, ἔδ' ἀπίθησε

Μύθω ἀθῶναίης, ἡ δὲ ἐλυμπόνδε βεβήκει,

Δώματ' ἐς αἰγίοχοιο δῖος, μὲν δαίμονας ἄλλης.

Πηλείδης δὲ ἑξαῦτις ἀπαρτηροῖς ἔπέεσσιν

Ἀτρείδῳ προσέειπε, καὶ ἔπω λῆγε χόλοιο.

Οἰνοβαρεῖς, κνωὸς ὄρματ' ἔχων, κραδίῳ δὲ ἐλάφοιο,

οὔτε

An h̄semet ensem acutum extrahens à coxa
 Hos quidem dimoveret, ipse autem Atridem interficeret:
 An iram sedaret, compesceretq; animum.
 Interea dum hæc agitaret per mentem & per animum,
 Traxit autem è vagina magnum ensem, venit Pallas
 Cœlitus: præmiserat enim dea alba-ulnas Iuno,
 Ambos simul ex animo amansq; , curansq; .
 Stetit autem retrò: & per flavam comam cepit Pelidem,
 Soli apparens, aliorum verò nullas videbat.
 Expavit autē Achilles: retrò autē conversus statim cognovit
 Palladem Atheniensem, terribiles oculi lucebant
 Et ipsam vocans, verba alata alloquutus est:
 Cur huc, Aegiochi Iovis progenies venisti?
 An ut iniuriam noscas Agamemnonis Atrida?
 Sed tibi edico, hoc autem & perfectum iri puto,
 Suis superbis citò tandem animum perdet.
 Hunc rursus alloquuta est dea castis oculis Minerva:
 Veni ego sedatura tuam iram (si modò persuadearis)
 Cœlitus: præmisit autem me Dea alba-ulnas Iuno,
 Ambos simul ex animo diligensq; , curansq; .
 Sed age quiesce à contentione, neq; ensem trahere manus:
 Sed certè verbis quidem convitiator, sicut erit.
 Sic enim edico, hoc & perfectum erit.
 Et aliquando tibi ter tot aderunt splendida dona (bis.
 Iniurie causa huius: tu autem cohibe te, obtempera autem no-
 Huic autē mutua oratione respondit pedes-velox Achilles,
 Oportet quidem vestrum dea verbum custodire,
 Quantumvis sim ex animo iratus, sic enim melius.
 Quisquis utiq; diis obtemperaverit, magis exaudiunt ipsum.
 Dixit, & in argenteo manubrio tenebat manum gravem:
 Rursus autem vaginæ impulit magnum ensem, neq; fuit inobe-
 Verbo Minervæ. hæc autem cœlum ascendit (diens
 In domos Aegida tenentis Iovis ad demonas alios.
 Pelides autem iterum contumeliosis verbis
 Atridem alloquutus est, & nondum cessabat ab ira.
 Vino gravate, canis oculos habens, cor verò cervi.

γρ. ἴδὲ τοῖ.

Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἄμφο λαὸν Ἰωρηχθῶναι,
 Οὔτε λόχον δ' ἵεναι σὺν δροίσι τισιν Ἀχαιῶν.
 Τέτληκας θυμῷ * ἔδ' ἐταί κῆρ εἴδοται εἶναι.
 Ἡ πολὺ λῶϊόν ἐσκηπτά στρατὸν οὐρῶν Ἀχαιῶν
 Δῶρ' ἀπαρτίσθαι, ὅς τις σέθεν ἀπίοι εἴποι.
 Δημοβόρῳ βασιλεύς, ἐπεὶ ἔτι δαυοῖσιν ἀνάσσει.
 Ἡ γὰρ ἀπείδη νῦν ὑστέρῃ λαθῆσαιο.
 Ἀλλ' εἰ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμῶμαι,
 Ναι μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν ἔποτε φύλλα καὶ ὄζους
 Φύσσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομῶν ἐν ὄρεσσιν λείλοιπεν,
 Οὐδ' ἀναθηλήσει. πρὶν γάρ ῥα ἔχαλκος ἔλεψεν
 Φύλλα τε καὶ φλοῖον νῦν αὐτὴ μιν ἕσσι Ἀχαιῶν.
 Ἐν παλάμῃ φορέεσι δικασσάλοιοι οἱ τε δέμιστρες
 Πρὸς Δίῳ εἰρύαται * ὁ δὲ τὰ μέγας ἔσεται ὄρκῳ.
 Ἡ πατ' Ἀχιλλῆῳ ποθὴ ἴξεται ἦσσι Ἀχαιῶν
 Εὐμπαντῶν τοῖς δ' ἔτι δυνήσεαι ἀχνύμδρος πρὶν
 Χραιομεῖν, εὐτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' ἔκτορ' ἀνδροφόνοιο.
 Θνήσκοντες πίπλωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 Χαρόμδρῳ, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν ἔδ' ἐπίστας.

γρ. ἴδὲ τοῖ.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλει γαίῃ
 Χρυσείοις ἤλοισι πεπαρμύρον' ἔξετο δ' αὐτός.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμῶν. τοῖσι δὲ Νέστορ
 Ἡδυεπῆς ἀνῆρσε, λιγύς πυλίων ἀγροετής.
 Τῆ καὶ δ' ἀπὸ γλώσσης μέλιτ' ὀ γλυκίαν ῥέει αὐδή.
 Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γῆραι μερόπων ἀνθρώπων
 Ἐφθίαθ', οἱ οἱ πρόσθεν ἄμφο τράφεν ἠδ' ἐχθύοντο.
 Ἐν πύλῳ ἠγαθήη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνάσσειν.
 Ὅς σφω εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφπεν,

Ὡ πόποι, ἦ μέγα πένθ' Ἀχαιίδα γαίαν ἰκάνει.
 Ἡκεν γηθήσται Πριάμῳ, Πελάμοιό τε παῖδες,
 Ἀλλοί τε τρώες μέγας κεν κεχαροίωτο θυμῷ,
 Εἰ σφῶν τάδε πάντα πυνθόιατα μενεαμύροισιν,
 Οἱ * πρὶν μὲν βελῆ Δαυοῶν, πρὶν δ' ἐς ἐμάχεσθαι.
 Ἀλλὰ πίθεσθ' ἄμφο δὲ νεωτέρω ἐσθ' ἔμενοι.
 Ἡδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ δροίσι τισιν ἠέ πρὶν ὑμῖν
 Ἀνδρῶσιν ἀμίλησται, καὶ ἔποτε μ' οἴγ' ἀβείριζον.

γρ. πῆρ μ.
 β. δ' πῆρ
 εἰ.

Οὐ γὰρ

Neq; unquam in bellum unà cum populo armari,
 Neq; ad insidias ire cum primoribus Achivorum.
 Ausus es animo? hoc autem tibi mors videtur esse.
 Certè multò melius est per exercitum latum Achivorum
 Dona auferre, quicumq; tibi contradixerit:
 Populi vorator Rex, quoniam vilibus praes:
 Certè enim Atvida, nunc postremam contumeliam faceres.
 Sed tibi edico, atq; adeò magnum juramentum iuro,
 Certè per hoc sceptrum, quod quidem nunquam folia & ramos
 Producet, postquam primum incisionem in montibus reliquit,
 Neq; pullulabit (circum enim ipsi gladius decorticavit
 Foliaq; & corticem) nunc iterum ipsum filij Achivorum,
 In manibus portant iudices, quiq; leges
 A Iove hauserunt: hoc autem tibi erit magnum juramentum
 Certè aliquando Achillis desiderium veniet filijs Achivorum
 Univerfis, his autem non poteris, doleas licet,
 Prodesse, quando multi ab Hectore homicida
 Morientes cadent: tu autem intus animum lacerabis.
 Iratus quando fortiss. Achivorum non honoraris.
 Sic dixit Pelides: sceptrum autem projecit in terram
 Aureis clavibus transfixum, consedit autem ipse.
 Atrides v. ex alia parte irascebatur. his autem Nestor
 Svaviloquus surrexit, argutus Pyliorum orator,
 Cuius lingua melle dulcior fluebat sermo:
 Illi jam duæ quidem etates varie linguarum hominum
 Defecerant, qui cum ipso antea simul nutriti sunt & genti
 In Pylo divina, inter tertios v. regnabat.
 Hic illis benè prudens concionatus est & dixit:
 O dij, certè magnus luctus Achivam terram invadit.
 Certè letabitur Priamus, Priamiq; filij,
 Aliq; Trojani valde gaudebunt ex animo,
 Si vos hæc omnia audient depugnantes,
 Qui quidem consilio Danais antecellit & pugnandi peritia.
 Sed persuadeamini: ambo autem iuniores estis me.
 Jam enim aliquando ego & cum melioribus quàm vos
 Viris conversatus sum, & nunquam me ipsi parvipenderunt.

Achilles
 cum Aga-
 memnone
 iterum jur-
 gatur.

Nestor Ach-
 illis & Aga-
 memnonis
 contentio-
 nis com-
 ponere co-
 natur.

Non.

146

Οὐ γάρ ποιοίεσ' ἴδον ἀνέρας, εἰδὲ ἰδωμῶν,
 Οἷον Πηλεΐδον τε, Δρύαντά τε ποιμνία λαῶν,
 Καιῖα τ' Εξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
 Θησέα τ' αἰγείδην ἐπιείκελον ἀθανάτοισι,
 Κάρτις οἱ δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τρέφειν ἀνδρῶν.
 Κάρτις οἱ μὲν ἔσαν, καὶ καρτίσιν ἐμάχοιτο
 Φηρσὶν ὄρεσι κάοισι, καὶ ἐκπάγλω δ' ἀπὸ λείσασα.
 Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ πύλων ἐλθὼν.
 Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης χαλῆσαντο γ' αὐτοί.
 Καὶ μάχῳ μὲν κατ' ἐμαυτὸν ἐγὼ, κείνοισι δ' αὖ ἔπει
 Τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι, μάχεσθαι.
 Καὶ μὲν μεν βελῶν ζώων, πείθοντο τε μύθῳ.
 Ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὑμεῖς, ἐποί πείθεσθε ἀμφύον.
 Μῆτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς πῶς εἶναι, δ' ἀπαίρειο κούρην,
 Ἀλλ' ἐκ ὧσ' οἱ πρῶται δόσαν γέρας ἦεν ἀχαιῶν.
 Μῆτε σὺ * πηλεΐδ' ἠθέλ' ἐρζόμεναι βασιλῆϊ
 Ἀντιβίω ἐπεὶ ἔποθ' ὁμοίης ἔμμορε πρῆης
 Σκηπίδ' ἄχ' βασιλεύς, ὃν τε ζῶν κῦδ' ἔδωκεν.
 Εἰ δὲ σὺ καρτερός εἶσι, θεὰ δὲ σε γέννατο μήτηρ.
 Ἀλλ' ὄγε φέρτερός εἶσι, ἐπεὶ πλεονέουσι ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ πᾶν τεόν μέν' αὐτὰρ ἔγωγε
 Λίσομαι ἀχιλλῆϊ μεθέμμεν χόλον, ὅς μέγα πᾶσιν
 Ἐρξ' ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κρηκοῖο.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων,
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 Ἀλλ' ὄδ' ἀνὴρ ἐθέλει * πᾶσι πάντων ἔμμεναι ἀλλῶν.
 Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσει,
 Πᾶσι δὲ σημαίνειν ἄτιν' εἰ πείσεσθαι οἶω.
 Εἰ δὲ μιν ἀχρητῶν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 Τουῦνεα οἱ πρῶτες οὐκ εἶδον μυθήσασθαι;
 Τὸν δ' ἄρ' ἀποβλήδην ἠμείβετο δῖ' ἀχιλλεύς,
 Ἡ γάρ κεν ὀφλός τε καὶ ἔτιδαρός χαλεοίμην,
 Εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπαίξομαι, ὅτι κεν εἴποις.
 Ἀλλοῖσιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλω, μὴ γ' ἐμοίγε
 Σημάν' εἰ γ' ἔγωγ' ἔτι σε πείσεσθαι οἶω.
 Ἀλλο δὲ τοὶ ἔργα, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλω σῆσι.

28. πηλεΐδῃ
 θεῖλ'

28. πῆλῃ

28. ἔμοιγε.
 Ἀλλο δὲ θεῖ
 εἰ.

Χεῖρσι

Non enim unquam tales vidi viros, neq; videbo,
 Qualem Pirithoumq; Dryantemq; gubernatorem populorum,
 Caneumq; Exadiumq; & equalem Deo Polyphemum,
 Theseumq; Aegidem similem immortalibus.

Fortissimi certè illi terrestrium nutriti sunt virorum:
 Fortissimi quidem erant, & cum fortissimis pugnabant
 Belvis monticolis, & terribili modo interfecerunt.

Et quidem cum his conversabar ex Pylo veniens
 Procul ex Apia terra, (vocabant enim ipsi)

Et pugnabam pro meis viribus ego: cum illis autem nullus
 Eorum qui nunc homines sunt terrestres pugnaret:

Et mea consilia audiebant mihiq; obedientes erant verbo.
 Sed obedite & vos, quia obedire melius.

Neq; tu ab isto (excellens quamvis sis) auferas puellam,
 Sed concede ut ei primum dederunt præmium filij Achivorum.

Neque tu Pelide velis contendere regem
 Contra: quia nunquam similem sortitus est honorem
 Sceptryger rex, cuiq; Iupiter honorem dedit.

Si autem tu fortior es: dea autem te generavit mater:
 Tamen hic potentior est, quia pluribus imperat.

Atride, tu autem compeſce tuam iram: sed ego
 Precabor Achillem deponere iram, qui magnum omnibus
 Septum Achivis est belli mali.

Huic autem vicissim respondit rex Agamemnon:
 Ita sanè hæc omnia senex secundum decens dixisti:
 Sed hic vir vult supra omnes esse alios,
 Omnes esse in sua potestate vult, omnibus & dominari,
 Omnibus & præcipere, que non persuasurum puto.
 Si autem ipsum bellicosum fecerunt Di semper existentes:
 An propterea ipsi permittunt contumelia loqui?

Huic autem interpellato sermone respondit divus Achilles,
 Certè timidusq; & viltis vocari possem,
 Si jam tibi in omni re cesserò, quam dicis:
 Aliis jam hæc jube, non enim mihi
 Præcipe: non enim me tibi obtemperaturum puto.
 Aliud autem tibi dico, tu autem in præcordiis mitte tuis:

Mani-

Agamem-
 nō & Ach-
 illes tertio
 jurgantur.

Χερσὶ μὲν ἔτι ἔγωγε μάχης ὄμοι εἶνεκα κούρης
 Οὔτε σοί, ἔτε τιδ' ἄλλω, ἐπεὶ μὲν ἀφέλεσθ' ἐγὼ δόντες
 Τῶν δ' ἄλλων ἂν μοι ἐπὶ Διὸς παρὰ νηὶ μελαίνῃ
 Τῶν σὺκ' ἂν τι φέροισ ἀνέλων ἀέκοντ' ἔμειο.
 Εἰ δ' ἄγε μὲν πείρησαι, ἵνα γνῶω τι καὶ οἶδέ.
 Αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρώησθ' ἀπείδρι.

Ὡς τῶν' ἀντιθέοισι μάχης ἀμύμων ἐπέεσσιν
 Λισίτην λῦσαν δ' ἀγρῶν παρὰ νηυσὶν ἀχαιῶν
 Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίᾳ καὶ νῆας εἴσας
 Ηἴε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν.

Ατρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοῶν ἀλαδὲ ἀσείρουσεν,
 Ἔς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἰήσων, ἔς δ' ἐκαστόμβω
 Βῆσε θεῶν ἀνὰ δὲ χρυσηίδα καλλιπάρηον
 Εἴσεν ἔζων· ἐπὶ δ' ἄρχος ἔσθη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ πάντας ἐπέπλοον ὕψρα κέλευθα.
 Λαῶες δ' Ατρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἀνάχθη·
 Οἱ δ' ἀπελυμαίναντο, καὶ εἰς αἶλα λύματ' ἔβαλλον·
 Ἐρδὸν δ' Ἀπόλλωνι τεληέσας ἐκαστόμβω
 Ταύρων ἠὲ λυγῶν παρὰ Διὸν ἄλως ἀτρυγέτοιο.
 Κνίσση δ' ἔρανον ἵκει ἑλισσόμενη ἀπὸ κρηναί.
 Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ φράσιν, ἔδ' ἀγαμέμνων
 Λῆγ' ἔειπεν, τίς πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆϊ.
 Ἀλλ' ὄγε ταλθύδιόν τε καὶ δρυεάτιω ἀσείφει,
 Τῶ οἱ ἔσσω κήρυκε καὶ ὄτρυνω δερᾶποντε.

Ἐρχεσθ' ὀκλισίην πηληϊάδεω Ἀχιλλῆϊ,
 Χερσὸς ἔλοντ' ἀγέμεν βελσσηίδα καλλιπάρηον·
 Εἰ δὲ κερὴ δάησιν, ἐγὼ δὲ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι τοῖσι καὶ ῥίγιον ἔστω.

28. κρατι-
 ρόν τ'

Ὡς εἰπῶν, ἀσείφει, * κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε
 Τῶ δ' ἀέκοντε βᾶτιν παρὰ Διὸν ἄλως ἀτρυγέτοιο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίᾳ καὶ νῆας ἰκέσθην.
 Τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Ηἴδρον· ἔδ' ἄρα τῶν ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
 Τῶ μὲν παρεθήσαντε, καὶ αἰδομένοισι βασιλῆαί,
 Στήτην, ἔδδ' ἐτί μιν ἀσσεφώνεον, ἔδ' ἐρέοντο.
 Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσαν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε.

Χαίρει

Manibus quidem non ego pugnabo gratiâ puellæ (stis,
 Neq; tecum, neq; cum alio quo vis, quâ a me aufertis quod dedis
 Aliarum autem rerum, quæ mihi sunt velocē apud navē nigrā,
 Harum nihil utiq; feres accipiens invito me.

Alioquin age, fac periculum, ut cognoscant & isti:
 Statim tibi sanguis niger fluet per lanceam.

Sic hi contrarijs contendentes verbis

Surrexerunt: solverunt autem contentione apud naves Achil-
 Pelides quidem ad tentoria & naves equales (vorum,
 Ivit cumq; Menætiade & proprijs socijs:

Atrides autem navem velocem in mare deduxit,
 Intus autem remiges elegit viginti, intus autem hecatombem
 Imposuit deo: Chryseidem v. pulcherrigenam (prudens Ulysses.
 Conscendere fecit adductam: in ea autem princeps ascendis
 Qui cum ascendissent, navigabant per humidas vias.

Agamem-
 non Chryse-
 idem ad pa-
 trē remittit,

Populos autem Atrides lustrari iussit.

Illi autem lustrabantur, & in mare sordes jaciebant.

Faciebant autem Apollini perfectas hecatombas

Taurorum & caprarum juxta littus maris infructuosi.

Nidor autem ad cælum ibat involutus circa fumum.

Sic hi quidē hæc operabuntur per exercitiū: neq; Agamemnon
 Cessabat à rixa, quam primum minatus fuerat Achilli.

Agamem-
 non Brisei-
 den ab Ach-
 ille accersit.

Sed hic Talthybiumq; & Eurybatem affatus est.

(Hi ipsi erant præcones & fortes ministri.)

Abite ad tentorium Pelidæ Achillis,
 Manus accipientes adducite Briseida pulcherrigenam.

Si autem non dederit, ego ipse auferam

Veniens cum pluribus: quod illi & horribilius erit.

Sic dicens præmisit, durum autem mandatum iussit.

Hi invitati iverunt juxta littus maris infructuosi:

Mirmidonum v. ad tentoriaq; & naves pervenerunt.

Hunc autem invenerunt apudq; tentorium & navem nigram

Sedentem: neq; sanè hos intutus letatus est Achilles.

Hi quidem perterriti & reveriti Regem, (gabant &

Steterunt, nequaquam v. ipsum alloquebantur, nec interro-

Sed hic cognovit suis in mentibus, dixitq;:

Salve-

Χαίρετε κήρυκες Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Λαόν ἴτ' ἔτι μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἄγαμέμνων.
 Ὅς σφῶϊ παρὶ Βεργηίδ' εἵνεκα κέρης.
 Ἀλλ' ἄγε διοχλῆς πατρὸς κλέης ἔξαγε κούρω.
 Καὶ σφῶϊν δὸς ἄγχι, τῶ δ' αὐτῶ μάρτυροι ἔσων
 Πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
 Καὶ πρὸς Ἐβασιλῆ' ἀπηνέσθ', εἴποτε δ' αὐτὲ
 Χρῆθ' ἐμείο χύηται ἀφ' ἑκάλοιγον ἀμυῖαι,
 Τοῖς ἄλλοις. ἢ γ' ὄγ' ὀλοῆσι φρεσὶ θυῖ,
 Οὐδέ τι οἶδε νοῆσθαι ἄμφοσ' ἄσπασω καὶ ὀπίσσω,
 Ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σοοὶ μαχέοντο ἄχαιοί.

Ὡς φάτο. πατρὸς κλέης ἢ φίλῳ ἐπιπέθειθ' ἑταίρω.
 Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης βεργηίδα καλλιπάρηον,
 Δῶκε δ' ἄγχι, τῶ δ' αὐτῆς ἴτιω παρὰ νῆας ἄχαιῶν.
 Ἡ δ' ἀέκασ' ἄμφοσ' τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 Δακρύστας, ἑτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιαθεῖς,
 Θῆν' ἐφ' ἄλος πολίης, ὀρώων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 Πολλὰ ἢ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς,
 Μητὲρ, ἐπεὶ μ' ἔτεκός γε μινωιδάδιον πατρὸς ἑόντα,
 Τιμῶν πέρ μοι ὄφραεν ὀλύμπι' ἐχθρολίξαι
 Ζῆος ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' ἐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
 Ἡ γάρ μ' ἀτρειδῆς δουρικρείων ἄγαμέμνων
 Ἠτίμησεν· ἑλὼν γ' ἔχθ' χεῖρας αὐτὸς ἀπύργας.

Ὡς φάτο δακρυχέων. Ἐ δ' ἔκλυε πόντια μήτηρ,
 Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλος παρὰ πατρὶ γέροντι
 Καρπαλίμως δ' ἀέθου πολίης ἄλος, ἠὺτ' ὀμίχλη
 Καί ρα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντ',
 Χεῖρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.

Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθ';
 Ἐξ αὐδα, μὴ κεῦθε νόα, ἵνα εἶδομεν ἄμφοσ'.

Τῶ δὲ βαρυστενάχων παρσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς,
 Οἶδ' αὖ τίη τοι ταῦτ' εἰδήη πάντ' ἀγροῦα;
 Ωχιόμειθ' εἰς Θήβων ἱερῶν πόλιν Ἡετίων',
 Τῶ δὲ διαπράθην τε, καὶ ἠγομεν ἐνθάδε παῖτα.
 Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετ' σφίσιν ἦες ἄχαιῶν,
 Ἐκ δ' ἑλὼν Ἀτρειδῆ Χρυσηίδα καλλιπάρηον

Χρυσῆς

Salvete praefones Iovis nuncii, atq; etiam virorum:
 Propius accedite, nihil mihi vos culpandi, sed Agamemnon,
 Qui vos praemisit Briseidis causa puella.
 Sed age generose Patrocle educ puellam,
 Et ipsos da ut ducant, vos ipsi autem testes estote
 Coram diis beatis, coramq; mortalibus hominibus,
 Et coram rege illaudato, si unquam posthac
 Opus me fuerit sevam pestem removere
 Ab aliis. certe enim hic perniciosis consiliis furit,
 Neq; scit intelligere praesentia nec futura,
 Ut sibi apud naves salvi pugnare queant Achivi.

Sic dixit, Patroclus autem dilecto obedivit socio,
 Eduxit autem rex ex tentorio Briseida pulchrigenam,
 Deditq; ducendam: hi autem retrò iverunt ad naves Achivorum.
 Illa verò invita unà cum his mulier ibat: sed Achilles
 Lachrymans à sociis statim sedit seorsim separatus,
 Littus ad maris canè, respiciens in purpureum pontum.
 Multa autem matri dilecta supplicavit manus porrigens:

Mater, quum me pepereris, ut essem brevis temporis,
 Honorem mihi debebat Olympius tradere
 Iupiter altitonans: nunc autem neq; me paululum honoravit.
 Certè enim me Atrides latè-dominans Agamemnon
 Inhonoravit: habet enim premium quod per vim rapuit.

Sic dixit lachrymans: hunc autem exaudivit veneranda
 Sedens in profunditatib. maris apud patrem senem. (mater
 Statim autem prodijt è cano mari, velut nebula:
 Et ante ipsum sedit lachrymantem,
 Manuq; ipsum demulsit, itaq; locuta est:

Fili quid fles? quis verò tibi mentem invasit mceror?
 Dic, ne celes in animo, ut sciamus ambo. (Achilles:

Hanc autem graviter suspirans allocutus est pedes velox
 Nosti: cur tibi hac scienti omnia dicam?
 Ivimus in Theben sacram civitatem Eetionis,
 Hanc diripimus & adduximus huc omnia:
 Et hac quidem bene dividerunt inter se filij Achivorum,
 Elegerunt autem Atrida Chryseida pulchrigenam:

C

Chry-

Achilles à
 matre vin-
 dictam petit
 Achivorum.

Χρῦσης δ' αὖθ' ἱερῆς ἑκατηπόλες Ἀπόλλωνος
 ἦλθε θοῆς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
 Λυσόμυρος τε θυγατέρα, φέρων τ' ἀποξείσι' ἄποινας,
 Στέμματα ἔχων ἐν χερσὶν ἑκατηπόλες Ἀπόλλωνος,
 Χρυσείῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίστετο πάντας Ἀχαιῆς·
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστ' ἀνὰ χρυσήτορε λαῶν·
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπαυρήθησαν Ἀχαιοὶ
 Αἰδέϊοθαι θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δεχθαι ἄποινας·
 Ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἴυδασι θυμῷ,
 Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει κρατερὸν δὲ ἐπιμῦθον ἔτελλε.
 Κωμόμυρος δ' ὁ γέρον, πάλιν ᾤχετο· ταῖσ' δ' Ἀπόλλων
 Εὐξαμύρος ἤκεσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν·
 Ἦκε δ' ἐπ' ἄργείοισι κακὸν βέλτε, οἳ δὲ νῦ λαοὶ
 Θνησκον ἐπιουότεροι· τὰ δ' ἐπαύχετο κῆλας θεοῖο
 Πάντη ἀνὰ σπῆρον ὄρω Ἀχαιῶν· ἄρμυι δὲ μάντις
 Εὐ εἶδως ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο.
 Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτον κελόμενον θεὸν ἰλάσκεσθαι.
 Ἀτρεΐωνα δ' ἐπέειπε χόλον λάβειν· αἰψὸν δ' αἰσῶσθε
 Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένον ἔστι.
 Τῶν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκαυτες Ἀχαιοὶ
 Ἐς Χρῦσῳ πέμπουσιν, ἀγροσὶ δ' ὄρω ἀνακτι.
 Τῶν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαιον κήρυκες ἄρπυιες
 Κέρβῳ Βελισσῆ, τῶν μὲν δόσαν ἦες Ἀχαιῶν.
 Ἀλλὰ σὺ, εἰδιώσασαί γε, πείθεο παῖδος ἐνθῶ.
 Ἐλθέσθ' ἔλυμπόνδε Δία λίσσα, εἰποτέ δή τι
 Ἠ ἐπέων ἄνηστας κραδίῳ Διός, ἦε καὶ ἔργα.
 Πολλάκι γὰρ σὺ πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκεστα
 Εὐχομένης, ὅτ' ἔφηθα κελαινῶφι Κρονίῳ
 Οἷη ἐν ἀθανάτοισιν ἀφκῆα λοίγον ἀμύμονι,
 Ὅπως μιν ξανθῆσαι ὀλύμπιοι ἤτελον ἄλλοι.
 Ἦρη τ', ἠδὲ προσδάων, καὶ παλλὰς Ἀθηνῆ·
 Ἀλλὰ σὺ τὸν γὰρ ἐλθέσαι θεῶν ὑπελύσαιο δεσμῶν,
 Ὡς ἐκροτόγχερον καλέσασθ' ἔς μακρὸν ὀλυμπόν,
 Ὅν Βελάρων καλέσσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ τε πάντες
 Αἰγαίῳ· ὃ γὰρ αὖτε βίη ἔπατρὸς ἀμείνων,
 Ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳ καθεζέτο κύνει γαίῳ·

γρ. φοῖβος
 Ἀπόλλων.

Chryses autem postea sacerdos longè jacentis Apollinis
 Venit ad veloces naves Achivorum ferro-vestitorum,
 Liberaturusq; filiam, ferensq; infinita precia liberationis,
 Coronamq; habens in manibus longè jacentis Apollinis,
 Aureo cum sceptro, & deprecabatur omnes Achivos:
 Atridas autem maximè, duo ornamenta populorum.
 Tunc alij quidem omnes linguis faverunt Achivi,
 Venerandumq; esse sacerdotem, & splendida accipienda premia
 Sed non Atridae Agamemnoni placuit animo: (liberationis,
 Sed malè dimisit, acerbum & verbum mandavit.
 Iratus autem senex retrò abivit: hunc autem Apollo
 Precantem exaudivit, quoniam valde sibi amicus erat.
 Misit autem in Argivos malam sagittam: populi autem
 Moriebantur frequentes: ibant autem spicula Dei
 Per totum exercitum latum Achivorum: nobis autem vates
 Bene sciens concionabatur vaticinationes longè-jacentis:
 Statim ego primus hortabar Deum placari.
 Atridem autem postea ira cepit: statim autem exurgens
 Minatus est verbum, quod jam perfectum est.
 Illam quidem enim cum navi veloci nigrioculi Achivi
 Ad Chrysem mittunt: ducunt autem dona regi,
 Hanc autem nuper è tentorio iverunt precones ducentes
 Puellam Brisei, quam mihi dederant filij Achivorum.
 Sed tu, siquidem potes, auxiliare filio tuo.
 Vadens ad cælum Iovem precare, si unquam aliquid
 Vel verbo juvisti cor Jovis, vel etiam opere.
 Sape enim te patris in edibus audivi
 Gloriantem, quum dicebas à faciente-nigras nubes Saturnio
 Solum inter immortales crudelens cladem removisse:
 Quando ipsum colligare cælestes voluerunt alij,
 Iuno & Neptunus & Pallas Minerva.
 Sed tu quum venisses, ipsum Dea liberasti à vinculis,
 Statim Centimanum vocans in magnum Olympum,
 Quem Briareum vocant dij, viri autem omnes
 Aegæonem. hic enim duplo rursus viribus suo patre præstantior,
 Qui apud Saturnium sedebat eo honore latus:

C 2

Hunc

Τὸν καὶ ὑπέδδον μάκαρες θεοὶ, εὐδὲ τ' ἔδησαν.
 Τῶν νῦν μνήσασα παρίζω, καὶ λάβε γένων,
 Αἴ κέν πως ἐθέλησεν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῆξαι,
 Τῆς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλλα ἔλσση ἀχαιῶν
 Κτηνομόχους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
 Γινώδῃ καὶ Ἀτρείδης δῦρουκρείων Ἀγαμέμνων
 Ἦν ἄτιν, ὅτ' ἄριστον ἀχαιῶν εὐδὲν ἔπιε.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπέηθε θεῖτις κατὰ δάκρυ χέουσα.
 ὦ μοι τέκνον ἔμεν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκῆσαι;
 Αἰθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
 Ἦθάγ' ἐπεὶ νύ τοι αἴσαι μίνυθά περ, ἔτι μάλα δύνω.
 Νῦν δ' ἄμφοτ' ὠκύμορος καὶ οἴζυρος πέρι πάντων
 Ἐπλεο. τί σε κακῆ αἴση τέκνον ἐν μεγάροισι.
 Τῆτο δέ τοι ἐρίσσει ἐπὶ Διὶ τερπικραύνῳ
 Εἴμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφοι. αἴκε πίθηται.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμῳ ὠκυπόροισι,
 Μιῶν ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύειο πάμπαν,
 Ζεὺς γὰρ ἐπ' ὠκεανὸν μετ' ἀρούμονας αἰθιοπῆας
 Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαίτῃ. (θεοὶ δ' ἄμφο πάντες ἔποντο)
 Δωδεκάτη δέ τοι αὔθις ἐλδύσεται ἔλυμπόνδε
 Καὶ τότε ἐπέτα τοι ἦμι Διὸς πόλι χαλιθεβατὶς δῶ,
 Καί μιν γκνάσσομαι, καί μιν πείσειομαι οἴω.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο. τὸν δ' ἔλιπ' αὐτῷ
 Χωόμενον κατὰ θυμὸν εὐζώνοιο γυναικός,
 Τὴν ῥα βίη ἀέχοντ' ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἔς Χρυσίῳ ἴθωνεν, ἄγων ἰερέων ἱκατόμβῃ.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμέντ' πολυβενθέσ' ἐντὸς ἴθωντο,
 Ἰπία μὲν σείλαυτο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ
 Ἰσὸν δ' ἰσοδόκη πείλασαν παρθόνοισιν ὑφέντες,
 Καρπαλίμως τὴν δ' εἰς ὄρμον παρέρυσσασθ' ἐρετμοῖς,
 Ἐκ δ' ὄνας ἔβαλον, κατὰ δ' ἡ πρυμνήσι' ἔδησαν.
 Ἐκ δ' καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἐκ δ' ἱκατόμβῃ βῆσαν ἱκηβόλῳ ἀπίλλωνι.
 Ἐκ δ' χρυσηῖς νηὸς βῆσαντο πόροιο.
 Τὴν μὲν ἐπέτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 Πάτρει φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν παρσείπει.

Ω χεῦ-

Hunc & exhorruerūt immortales dii, neq; ligaverunt. s. Iovē.
 His nunc illius memoriam revocatis asside, & prehende ge-
 Si aliquo modo velit Troianis auxiliari: (nua

Ad puppes verò usq; & ad mare expellere Achivos
 Casos, ut omnes fruantur rege,
 Noscatur autem & Atrides latè-dominans Agamemnon
 Suum detrimentum, quod fortissimum Achivorum nihil fecit.

Huic respondit deinde Thetis, lachrymas effundens,
 Heu fili mi cur te enutrivisti in malum pariens?
 O utinam apud naves sine lachrymis & sine noxa
 Sederes, quoniam tibi fatum paululum neq; multum diu:
 Nunc autem & cito moriturus & erumnosus supra omnes
 Es. idcirco te malo fato peperisti in ædibus.

Hoc autem dictura verbum Iovi gaudenti-fulmine
 Vado ipsa in Olympum valde-nivosum, si persuadeatur:
 Sed tu quidem nunc navibus assidens velocibus
 Irascere Achivis, bello autem abstine omnino.
 Iupiter enim in Oceanum ad inculpato Aethiopas
 Hesternus ivit ad convivium (dij autem simul omnes sequuti
 Duodecima autem rursus veniet ad cælum: (sunt,)
 Et tunc postea vadam Iovis ad enee-basis domum:
 Et ipsius genibus advolvam, & me ipsum persuasurum puto.

Sic utiq; locuta abiit: hunc autem reliquit ibi
 Iratum in animo propter formosam mulierem,
 Quam vi ab invito abstulerant. Sed Vlysses
 In Chryseiden pervenit, ducens sacram hecatombem.
 Qui quando portum valde profundum intra pervenerunt,
 Vela quidem collegerunt, posueruntq; in navi nigra:
 Malum autē thecæ accommodarunt, rudentibus dimittentes
 Statim: hanc autem in portum protraxerunt remis,
 Anchoras eiecerunt, ac puppes ligaverunt:
 Verum & ipsi exierunt in littus maris,
 Et hecatombem exposuerunt longè jacenti Apollini
 Sed & Chryseis navi exivit pontigrada.
 Hanc quidem postea ad altare ducens prudens Vlysses,
 Patri charo in manibus posuit, & ipsum allocutus est:

Thetidis
 verba ad fi-
 lium Ach-
 illem.

Vlysses
 Chryseiden
 patri tradit.

C 3

O Chry-

Ω χρῦση, πρὸ μ' ἐπεμψεν ἄναξ αἰδράων ἀγαμέμνων.
 Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, φοῖβω δ' ἱερῶ ἐκατόμβῳ
 Πίξαι ὑπὲρ δαυαῶν, ὄφρ' ἰλάσῃσιν ἄνακτα.
 Ὅς νῦν δρυγείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων
 Παῖδά φίλῳ· τοὶ δ' ὄψεθ' ἑωὶ κλυτὴν ἐκατόμβῳ
 Ἐξείης ἔστησαν ἑυδμητον παρὶ βαμῖν.

Χερσὶ φαντο δ' ἐπίπαι, καὶ ἔλοχύζεις ἀέλοντα,
 Τοῖσιν ὃ χρῦσης μεγάλ' ὄχετο χεῖρας ἀάχαϊ.

Κλυθὶ μιν δρυγρότοξ', ὅς χρῦσῳ ἀμφιβεβηκας.
 Κίλλας τε ζαθέλω, πινέδοιά τε ἱφι αἰάσας.
 Ἦδη μὲν ποτ' ἐμεῦ πάρεθ' ἔκλυες δὲξαμύροιο,
 Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγας δ' ἴψαο λαὸν ἀχαιῶν.
 Ἦ δ' ἐπὶ καὶ νῦν μοι τό δ' ἐπικρήλυτον ἐέλδωρ,
 Ἦδη νῦν δαυαοῖσιν ἀφκεία λαιγὸν ἀμυων.

Ὡς ἔφατ' ὄχόμην· ἔ δ' ἔκλυε φοῖβ' ὀπίλλων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄξετο, καὶ ἔλοχύζεις εὐεβάλοντο,
 Αὐ' ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδησαν,
 Μηρῆσ' ἔξίλαμον, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν,
 Δίπλοχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτ' δ' ὤμθετησαν.
 Καὶ δ' ἐπὶ χίζης ὀγέρον, ἐπὶ δ' αἰθοπα οἶνον
 Λεῖβε, νεοῖδ' ἄρα αὐτῶν ἔχον πεμπώβωλα
 χερσίν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγν' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα τάλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπήσαν,
 Ὡπλήσαν τε παρὶ φραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνος, τετύκοντό τε δαῖτες
 Δαίνωντ'· ἔδ' ἐτι θυμὸς ἰδύετο δαῖτες εἴσης.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιθ' καὶ ἰδιτύθ' ἐξ ἔρον ἔντο,
 Κῆροι μὲν κρητῆρας ἐπισέψαστο ποτόιο·

Νάμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάρων,
 Οἱ δὲ πανημίελοι μολπῆ θεῶν ἰλάσκοντο,

ἔ Καλὸν ἀ-
 εἰδόντες,
 παιήονα κα.
 ἀχαιῶν
 μέλας.

Καλὸν ἀεῖδοντες παιήονα κῆροι ἀχαιῶν,
 Μέλποντες ἐκάεργον. ὃ δὲ φρενα τέρπετ' ἀκέρων.

Ἦμ' δ' ἠέλιθ' κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κρημύσαστο παρὰ πρυμνήσια νηός.

Ἦμ'

O Chryse, premisit rex virorum Agamemnon :
 Filiamq; tibi ut duce em, Phæboq; sacram hecatombem
 Facerem pro Danais, ut placemus regem,
 Qui modò Argivis multi suspirij dolores immisit.

Sic dicens, in manibus posuit : hic autem suscepit gaudens
 Filiam dilectam : hi autem statim deo gloriosam hecatombem
 Ordine statuerunt benè-ædificatum circa altare.
 Manus lavarunt postea, & fruges salsas sumpserunt.
 His autem Chryses valde precabatur inanus elevans.

Audi me argenteum arcum habens, qui Chrysen tueris,
 Cillamq; valde divinam, Tenedoq; fortiter imperas.
 Jam quidem aliquando me antea exaudisti precantem,
 Honorasti quidem me, valde aut læsisti populum Achivorum,
 Idem & nunc mihi perfice desiderium,
 Jam nunc à Danais sevam pestem remove.

Chrysis A-
 pollinem
 Achivis pa-
 cat.

Sic dixit orans, hunc autem exaudivit Apollo.
 Sed postquam precati sunt & fruges salsas projecerunt,
 Retrò traxerunt quidem primum, & jugularunt, & excoria-
 Coxasq; secuerunt aruinaq; cooperuerunt, (runt,
 Dupliciter facientes, super ipsis autem cruda posuerunt.
 Adolebat autè in lignis incisus senex, super aut rubrum vinum
 Libabat. juvenes autem apud ipsum tenebant verua quinque
 ordines-habentia manibus.

Achivi sa-
 crificant.

Sed postquam coxæ coctæ sunt, & viscera gustarunt,
 Ac minutatim secuerunt alia, & in verub. transfixerunt,
 Assarunt accuratè, traxeruntq; omnia. (vium,
 Caterum ubi quieverunt à labore, preparaveruntq; convi-
 Convivati sunt : neq; in aliquo animus indignit cibo æqualis.
 Sed postquam potus & esca desiderium exemerunt,
 Pueri quidem crateras coronaverunt vino.
 Distribuerunt omnibus incipientes poculis.
 Hi autem totam diem cantu Deum placabant,
 Letum canentes Peana pueri Achivorum, (diens.
 Canentes longè-operantem, is autem mentem delectabatur au-
 Quando autem sol occidit, & crepusculum super venit,
 Tunc sanè dormiverunt in puppibus navis.

C 4

Quas-

Ἡμεῖς δ' ἠειρήνας φάνη ῥοδοδάκτυλ' ἠώς,
 Καί τ' ἐπείτ' ἀάχοντο μετὰ φράζον δούρην ἀχαιῶν.
 Τοῖσιν δ' ἱκμήρον ἔρον ἰδ' ἐκάεργ' ἀπόλλων.

Οἱ δ' ἰσὸν εἴσαντ', ἀνάθ' ἰσίοι λάσκα πέτασσαν.
 Ἐν δ' ἄνερεσσι πρῆσεν μέσον ἰσίων, ἀμφὶ δ' κῦμα
 Στείρη πορφύρεον μεγάλη ἰαχε νηὸς ἰσσης.

Ἡ δ' ἔθεν κατά κῦμα Διὸς πρῆσεν κατα κέλευθα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκητο κρατὰ φρατὸν δούρην ἀχαιῶν,

Νῆα μὲν οἴγε μέλαινα ἐπ' ἠπείροιο ἔρουσσαν

ψ. ψαμάθε Ἰψὲ ἐπὶ * ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρμαται μακρὰ τάνυσσαν

Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κρατὰ κλισίας τε νέας τε.

Αὐτὰρ ὁ μιν ἰενησὶ περὶ κῦμα ἠκυπόροισι

Διοχλῆος πηλέεσσι ἦος πόδας ἠκύσ' ἀχιλλεύς,

Οὔτε ποτ' εἰς ἀχαιῶν πωλέσκετο κυδιάνφρα,

Οὔτε ποτ' εἰς πόλεμόν γ' ἄλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,

Αὔθι μῦθων, πωθέσκε δ' αὐτῶν τε πόλεμόν τε.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δωδεκάτη γῆυετ' ἠώς,

Καί τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπου ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἰόντες

Πάντες ἄμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Ζεὺς δ' ἔληθετ' ἐφειτρίων

Παιδὸς εἶς, ἀλλ' ἠγ' ἀνέδυσσάτο κῦμα θαλάσσης,

Ἡερίη δ' ἀέθη μέγαν ἔρπον, ἔλυμπόν τε

Εὔρεν δ' εὐρύοπα κρονίδεω ἄτερ ἠμῶν ἄλλων

Ἀκροτάτη κροφῆ πολυδέραιεσσι ἔλυμποιο.

Καί ῥα πάροισ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάθε γυνῶν

Σκαιῆ, δεξιτερῆ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶν ἐλῆσσε

Διοσφορῆ πρὸς ἔφπε Διὸς κρονίωνε ἀνακτα.

Ζεῦ πάτερ, εἴπατε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησσε

Ἡ ἔπει, ἠ ἔργω, τόδε μοι κρήλιον ἐέλωρε

Τίμησόν μοι ἦόν, ὅς ἠκυμῶν ἔλατ' ἄλλων

Ἐπλετ' ἀτὰρ μιν νυῦ γε ἀνάξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων

Ἡτίμησεν. ἐλῶν γ' ἔχθ' ἔργω αὐτὸς ἀπύρου.

Ἀλλὰ σύ περ μιν τίσον Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ.

Τόφρα δ' ἐπί τρώεσσι τίθει κράτ', ὄφρ' ἂν ἀχαιοὶ

Υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλωσιν τέ εἰ τιμῆ.

Ὡς φάτο. πῶ δ' ἔτι πρὸς ἔφπε νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Ἀλλ' ἀκείων δὴν ἦσο. Ζεὺς δ' ὡς ἠψατο γυνῶν,

Quando a. manè genita apparuit rosea digitos Aurora,
 Et tunc postea recesserunt ad exercitum latum Achivorum.
 His autem concitatum ventum misit longè jaculans Apollo.
 Hi verò malum erexerunt, supraq; vela alba extenderunt.
 Ventus autem inflabat medium velum, circum autem unda
 Carisam nigra valdè resonabat, navi eunte.

Hec autem currebat per undam pertransiens vias.
 Sed postquam venerunt ad exercitum latum Achivorum,
 Navem quidem hi nigram in continentem traxerunt
 In summam arenam, ac longuria longa subextenderunt.
 Ipsi autem sparsi sunt per tentoriaq; navesq;.

Verùm hic irascebatur navibus assidens velocibus
 Generosus Pelei filius pedes velox Achilles.

Neq; unquam in concione versabatur illustres viros faciente,
 Neq; unquam in praelio, sed consumebat dilectum cor
 Illic manens, desiderabat autem clamoremq; pugnamq;.

Sed quando jam illo duodecimus factus est dies,
 Et tunc jam ad Olympum ierant dii semper existentes
 Omnes simul, Iupiter autem præibat: Thetis aut non oblita est
 Filij sui, sed emerfit ex unda maris, (mandatorum
 Matutinaq; conscendit in magnum coelumq; Olympumq;.

Invenit autem latè-videntem Saturnidè seorsum sedentem ab
 In summo vertice eminentis Olympi: (alijs

Et ante ipsum sedit, &prehendit genua
 Sinistrâ-manu, dextera autem mento apprehendens,
 Supplicans allocuta est Iovem Saturnidem regem:

Iupiter pater, si quando te inter immortales juvi,
 Vel verbo, vel opere, hoc mihi perfice desiderium,
 Honora mihi filium, qui bre vissimæ vitæ præ ceteris
 Est: sed ipsum nunc rex virorum Agamemnon

Inhonoravit: habet enim munus ejus ereptum quod ipse vice-
 Sed tu ipsum honora Olympie & prudens Iupiter. (pit.

Tamdiu autem Trojanis adside robur, donec Achivi
 Filium meum honorent, augeantq; ei honorem. (Iupiter,

Sic dixit: hanc a. non alloquutus est nubes-congregans
 Sed tacitus diu sedit. Thetis a. sicut apprehenderat genua,

C 5

Sic

Thetis Io-
 vem inter-
 pellat pro
 filio.

Ως ἔχει ἑμπεφυῖα, καὶ ἤρειτο δούτερον αὐθις.
 Νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόχρεο, καὶ κρατάνδουσα,
 Ἡ δ' ἄποψ' ἔτοι ἐπὶ δέσπ'· ὄφρα εὖ εἰδῶ
 Οὐσον ἐγὼ μετὰ πάντα ἀτιμωτάτη θεὸς εἶμι.
 Τὼ δ' ἔμιν ὄχθήσας παρσίφην νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἡ δὴ λοίγια ἔργ' ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπήσασσι ἐφήσθης
 Ἡρη, ὅτ' αὖ μ' ἐρέθισιν ἀνφίδιοις ἐπέεασιν.
 Ἡ δὲ καὶ αὐτως μ' αἰεὶ ἐκ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Νέκῃ, καὶ τέ με φησὶ μάχη πρῶεσσιν ἄρῃ γνῆ.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐθις δῖπότης, μὴ σε νοήσῃ
 Ἡρη· ἐμοὶ δὲ κε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελίωσῃ.
 Εἰ δ' ἄγε ται κεφαλῇ κρατάνδουσα, ὄφρα πεποιθήσῃ.
 Τῆτο γ' ἐξ ἐμίθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 Τέκμων· ἔγ' ἐμὸν παλινάρετον, ἔδ' ἀπατηλὸν,
 Οὐδ' ἀτελεστέτον γ' ὅ, τι κεν κεφαλῇ κρατάνδουσα.
 Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ' ἀφρῦσι νεῦσε κρονίων.
 Ἀμβρόσια δ' ἄρα χεῖρτα ἐπερρώσαντο ἀνακτῶ
 Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέλαι δ' ἐλέλιξεν ὀλυμπονα
 Τῶ γ' ὡς βελοῦσαντε διέτμαχον· ἢ μὲν ἐπέτα
 Εἰς ἄλλα ἄλτο βαθύων ἀπ' αἰγλήεντ' ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἔον πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες αἰῶσαν
 Ἐξ ἰδέων, σφῆ πειτρὸς ἐναστῖον ἔδ' ἐτις ἴτλη
 Μείναι ἐπαρ' χόμῳ, ἀλλ' αὐτίοι ἔσαν ἀπαιότες
 Ως ὁ μὲν ἔνθα κρατέζετ' ἐπὶ θρόνῳ, ἔδ' ἐμιν ἦρη
 Ἠγνοίησεν, ἰδῶσ' ὅτι οἱ συμφρέασατο βελάς
 Ἀργυρόπεζα θεῖτις, θυγάτηρ ἀλοίοιο γέροντ'·
 Αὐτίκα κερτομίοισι δ' ἄ κρονίωνα παρσηύδα,
 Τίς δ' αὐτοὶ δολομήτα θεῶν συμφρέασατο βελάς·
 Αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ δ' ἀπὸ νόσφιν ἔοντα,
 Κρυπιάδια φρονέοντα δικάζον· ἔδ' ἐτι πῶ μοι
 Πρὸφρων τέτληκας εἰπὲν ἐπ' ὅ, τί νοήσθης.
 Τὼ δ' ἠμείβετ' ἐπίτα πατρὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμῶν ἐπιέλπσο μύθους
 Εἰ δ' ἄρ' ἔνθα χαλεποὶ τοὶ ἔσαντ' ἀλόχῳ πρὸς ἐσση.
 Ἀλλ' ὄν μὲν κ' ἐπίφκῃς ἀκκέμεν, ἔτις ἐπίτα
 Οὔτ' ἐ θεῶν πρῶτερ' ὅ, τόν γ' εἰσεταί, ἔτ' ἀνθρώπων·

Sic tenebat inherens & rogabat secundo iterum:

Verum quidem iam mihi promitte & annue:

Vel abnue (quoniam tibi non est timor) ut bene sciam,

Quantum ego inter omnes inhonoratissima dea sim. (Iupiter

Hanc a graviter suspirans allocutus est nubium congregator

Exitialia sane opera quod me rixari impellis,

Iunoni, quando me irreat contumeliosis verbis.

Hac autem & vane mecum semper inter immortales deos

Contendit: atq; me dicit in pugna Trojana auxiliari.

Sed tu quidem nunc rursus abi, ne te intelligat

Iuno, mihi autem hac erunt cura ut perficiam:

Sed age, iam tibi capite annuam, ut persuadearis.

Hoc enim a me cum immortalibus maximum

Signum: non enim meum irre vocabile, neq; dolosum,

Neq; sine fine, quodcumq; capite annuam.

Dixit, & nigris supercilijs annuit Saturnides,

Ambrosie autem coma defluerunt regis

Ex capite immortalis: ac magnum concussit Olympum.

Isti sic consultantis disuncti sunt: hac quidem postea

In mare dissiliit profundum a splendido Olympo:

Iupiter autem in suam domum: dii vero simul omnes surrexerunt

Ex sedibus, sui patris in occursum: neq; aliquis sustinuit

Expectare venientem, sed obvii steterunt omnes.

Sic hic quidem illic resedit in solio, neq; ipsum Iuno

Ignoravit, intuita quod contulerat cum eo consilia.

Argenteos pedes habens Thetis filia marini sentis:

Statim irritatis Iovem Saturnium alloquuta est:

Quis autem rursus tecum dolose deorum consultavit consilia?

Semper tibi gratum est me sine seorsum quum es,

Occulta cogitantem decernere, neq; aliquod adhuc mihi

Promptus tolerasti dicere verbum, quodcumq; cogitas.

Huic respondit postea pater virorumq; deorumq;:

Iuno, ne omnia mea spera verba

Scire, difficilia tibi erunt, uxor quamvis mea sis:

Sed quod quidem decens fuerit audire, nullus postea

Neq; Deorum prior hoc sciet neq; hominum;

Iupiter The-
tidi promit-
tit se ulturū
Achivos.

Iunonis cū
Iove iurgiū.

Quod

Ον δ' αὖ ἐγὼν ἀπάνδθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,
 Μῆτι σὺ ταῦτα ἕκαστε διεῖρες, μηδὲ μετάλλα.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπέτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Αἰνέετε κρονίδη, ποῖον ἔν μῦθον ἔφπας;
 Καί λιν σε πάρος γ' ἔτ' εἶρομαι, ἔτε μεταλλῶ.
 Ἀλλὰ μάλ' εὐκίλ' τὰ φράζεαι ἄσ' ἐθέλησθα.
 Νῦν δ' αἰνῶς δειδοίκα κατὰ φρένα, μὴ σε παρείπῃ
 Ἀργυρόπεζα θεῖς, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 Ηερίη γδ σοί γε παρίζετο, καὶ λάβε γυνῶν.
 Τῆ σ' οἶω καί τινευσσ' ἐτήτυμαι, ὡς ἀχιλῆος
 Τιμήσης, ὀλέσης ἢ πολέας ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶεαι, ἔδ' ἐ σε λήθω.
 Πρῆξαι δ' ἐμπης ἔτι δυωήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμῷ
 Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
 Εἰ δ' ἔτω τέτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 Ἀλλ' ἀκέστοι καθῆσο, ἐμῶ δ' ἐπιπέθεο μύθῳ.
 Μὴ νύ τοι ἔχρησμάσιν ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ,
 Ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτεις χεῖρας ἐφείω.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδ' ἔσεν ἢ βοῶπις πότνια Ἥρη.
 Καί ῥ' ἀκέστοι καθῆσο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
 Ωχθησαν δ' αὐτὰ δῶμα θεῶν ἐργαίωτες.
 Τοῖσιν δ' ἠφαῖς κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγροσύνην,
 Μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λυκάλενον Ἥρη,
 Ἡδὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσεται, * ἔδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 Εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θυγῆτ' ἐριδαίνετον ὦδε,
 Ἐν ἢ θεοῖσι κολωνὸν ἐλαύνετον. ἔδ' ἐ τι δαιτὸς
 Εὐδλῆς ἔσεται ἠδ' ἔ, ἐπεὶ τὰ χερσίονα νικῶ.
 Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ πρὸ νοεέσῃ,
 Παιτρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν διὶ, ὄφρα μὴ αὐτὴ
 Νεκείησι πατρὸς, σὺ δ' ἡμῖν δαῖτα τράξῃ.
 Εἰ πρὸ γάρ κ' ἐθέλησιν ὀλύμπῳ * ἀσεροπιτῆς
 Εξ ἐδέων συμφερίζαι. ὃ γδ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 Ἀλλὰ σὺ τό γ' ἐπέεσσ' ἀθάπτεισθαι μαλακοῖσι.
 Αὐτίκ' ἐπέθ', ἴλασ' ὀλύμπῳ ἔσεται ἡμῖν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη καὶ ἀνκίξας, δέπας ἀμφικύπελλον

28. ἔδ' ἔτ'

28. ἀσερο-
πιτῆς.

Μητρὶ

Quod autem ego seorsum à diis vellem intelligere,
Ne tu hæc singula interroga, neq; perscrutare.

Huic respondit postea bovinos-oculos habens veneranda
Molestissime Saturnide, quale verbum dixisti? (Iuno,
Et valdè te antè neq; interrogo, neq; perscrutor,
Sed valdè quietus hæc consultas, quæ vis:
Nunc autem valdè timeo in mente ne te seducat
Argenteos-pedes habens Thetis filia marini senis.
Matutina enim tibi ussedit, & apprehendit genua.
Cui te puto annuisse verè, ut Achillem
Honores, perdas autem multos in navibus Achivorum.

Huic vicissim respondens dixit nebulæ congregator Iu-
Mifera, semper quidem suspicaris, nec te lateo. (Iupiter:
Facere autem tamen nihil poteris: sed animo ingrata
Magis eris meo: hoc tibi & molestius erit.
Si autem sic hoc est, mihi quoq; gratum erit.
Sed tacita sede, meo & obedi verbo,
Ne te non juvent, quotquot dii sunt in Olympo
Prope venientem, quando tibi invictas manus injecere.

Sic dixit: timuit a. bovinis oculis veneranda Iuno
Et tacita sedit, quum remisisset dilectum cor.
Aegrè tulerunt autem in domo Iovis dii coelicole:
His autem Vulcanus inclytus artifex incepit concionari,
Matri dilectæ amabilia ferens albas-ulnas habenti Iunoni,

Certè pestifera opera hæc erunt, neq; tolerabilia,
Si jam vos gratiâ mortalium contenditis sic:
Inter Deos autem tumultum excitetis, neq; convivij
Boni erit voluptas: quoniam pejora vincunt.
Matrem autem ego admoneo ipsam, quamvis intelligentem,
Ut patri dilecto amabilia adferat Iovi, ut ne iterum
Iurget pater & nobis convivium conturbet.

Si enim vult Olympius fulgurum autor
Ex sedibus evertere, hic enim multum potens est.
Sed tu hunc verbis demulce mollibus:

Statim postea benevolus cælestis erit nobis. (Cerberus

Sic dixit, & surgens poculū quod labia introrsus inflexa ha-
Matri

Vulcanus
matrem ad-
monet.

Μητρί φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν παρσείψει,
 Τέτραθι μήτερ ἐμὴ καὶ αἰάχεο, κηδομένη πῶς,
 Μή σε, φίλῳ πῶς ἔεσσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
 Θύνορδρῳ, τότε δ' ἔτι δυνήσομαι ἀχνύμδρος πῶς
 Χραιομῆν' ἀρζαλέῳ γδ' ὀλύμπιῳ ἀντιφίρεσθαι.
 Ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμνηῶσα,
 Ρίψε ποδὸς τετραγῶν ἀπὸ βηλῆ θεσπεσίοιο.

28. δέ τι

Πᾶν δ' ἤμαρ φερόμεν, ἄμφο δ' ἠελίῳ κραταδίωτι
 Κάππεστον ἐν λύμνω (ὀλίγῳ * δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν)
 Ἐνθα με σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαστο πισόνισα.

Ὡς φάτο. μείδησεν ἣ θεὰ Λούκωλεν ἤρη
 Μειδήσοισι ἣ, παῖδος ἐδέξατο χερσὶ κύπελλον,
 Λύτῳ δ' τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐδέξατο πᾶσιν
 Ὠνοχός, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρ' ἀφύσων.
 Ἀσθεῖς δ' ἄρ' ἐνώρετο γέλωσ μακάριασι θεοῖσιν,
 Ὡς ἴδον ἠφαιστον ἀφ' ἑδάμασσι πομπύονισα,
 Ὡς τότε μὲν πρόπασ ἤμαρ ἰς ἠέλιον κραταδίωτι
 Δαίνωτο ἔδ' ἔτι θυμὸς ἐδάετο δαυτὸς εἰσησ,
 Οὐ μὲν φέρμιγ' ἀπειμαλέῳ, ἡ ἔχ' ἀπόλλων,
 Μισάων δ', αἰ ἄφρον ἀμφορῶν ὀπί κρηλῆ.
 Λύτῳ ἐπεὶ κρατέου λαμπερὸν φάτο ἠελίοιο,
 Οἱ μὲν κρακκείοντες ἔσαν οἰκόνδε ἕκαστῳ,
 Ἦξε ἕκαστῳ δᾶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήσ
 ἠφαιστῳ ποίησ' εἰδήσοι προπίδασσι.

28. κραθεῦδ

Ζεὺς ἣ πρόσ ἐν λέχῳ ἢ ὀλύμπιῳ ἀστεροπιτήσ,
 Ἐνθα πᾶρ κοιμᾶσθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὑπὶ ἰκάνοι
 Ἐνθα * κάθευδ' ἀνασᾶσ. παρὰ ἣ, χρυσόθρονῳ ἤρη.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Β.

Ραψωδίας ἑσῶθεσις.

ΖΕΥΣ ἄνδρον ἐπιπέμψας ἀζαμένονι, παρκαελεύετο
 τὸς ἑλλῶνας ἐξάγην ἐπὶ τ' πόλεμον, ὁ δὲ πρότερον μὲν
 δαῖτων συνέδριον συνήγαμρ. ἐπῆτε δὲ ἐκκλησίῳ ποιησῆ-
 μρ, ἀποπράτε αὐτῶν, παρκαελεύσάμρ φεύγειν εἰς
 ταῖ πατρίδας. κρατέχθ' αὐτὸς ὄδυσσὺς ἀθλῶας πρηνότα καὶ
 ἔστωρ

Matri dilecta in manibus posuit : & ipsam allocutus est :

Tolera mater mea & suffer, mæsta quamvis sis :

Ne te dilectam quamvis existentem, oculis videam

Verberatam : tunc non potero, quamvis doleam,

Iuvare: difficius enim cælestis Iupiter ut ei repugnetur.

Iam enim me & alias adjuvare studentem

Tecit pede, extrahens à cælo (v. limine) divino

Totam autem diem ferebar : unâ autem cum solo occidente

Decidi in Lemnum : parum autem animi erat mihi :

Ibi me Sintij viri statim exceperunt cadentem.

Sic dixit : risit autem dea albas ulnas habens Iuno :

Ridens autem filij suscepit è manu poculum.

Sed hic alijs dijs à dextra exorsus omnibus

Propinabat dulce nectar ab cratere hauriens.

Inextinguibilis autem excitatus est risus beatis dijs,

Postquam viderunt Vulcanum per domum ministrantem.

Sic tunc quidem totam diem usq; ad solem occidentem

Convivabantur : neq; amplius animus indiguit convivio

Neq; lyra perpulchra, quam tenebat Apollo, (equali :

Musisq; , que canebant invicem-excipientes-se voce pulchra

Sed postquam occidit splendida lux solis,

Hi quidem dormituriens i verunt domum unusquisq;

Vbi singulis domum inclytus utroq; pede claudus

Vulcanus fecerat doctis artibus.

Iupiter autem ad suam lectum ivit cælestis fulgurum autor

Vbi antea dormiebat, quando ipsum dulcis somnus invaderet.

Illic dormivit ascendens : iuxtaq; auream sedem habens Iuno.

ILIADIS HOMERI, AVT II.

compositionis argumentum.

IUPITER somnium immittens Agamænoni, hortatur, ut Græcos educat ad bellum. Hic autem primum quidem optimatum concilium congregat: postea autem concilio inuito tentat ipsos, hortans fugere in patrias: detinet autem ipsos Vlysses Minervæ prudentia,

νέτωρ δημηγυρήσις εἶτα τροφῶν ἀνελόμενοι, ἐξοπλίζονται
αὐτοί τε καὶ οἱ ἠγεμόνες. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ τρώες, ἔλθουσι αὐ-
τοῖς ἀπαγγελάσσης. κατάλογον δὲ ὁ ποιητὴς ἐποίησε τῶν στρα-
τημάτων καὶ τῶν νηῶν.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Β.

Ραψωδία.

Ὀνείρεσσι καὶ κατάλογος.

Βῆτα δ' ὄνειρον ἔχθ' ἀγορεύω, καὶ νῆας ἀριθμῶ.

ΑΛΛΟΙ μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ αἵρες ἰπποοχευσαὶ
Εὐδὸν παννύχιοι Διὸς δ' ὅσα ἔχε νήδυμο
ὑπνῶν,

Ἀλλ' ὄγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς ἀχιλλῆος

Τιμῆσιν, ὀλέσῃ ἢ πολέας ἐπὶ νηῦν τιν' ἀχαιῶν.

Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν δρῖσθ' φαίνεται βελή,

Πέμψαι ἐπ' ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι ἕλον ὄνειρον,

Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Βάσκε' ἴθι ἔλε ὄνειρε θεοῖσιν ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,

Ἐλθὼν εἰς κλισίῳ ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαο,

Πάντα μάλ' ἀτρεΐδῃ ἀγροδέμεν ὡς ἐπιτέλλω.

Θωρήξαις ἐκέλευε κρηνημόωντας ἀχαιῶς

Πασσυδίῃ. νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν δρυάγχα

Τρώων. ἔγ' ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαυτος

Ἦρη λιοσομῆν'· τρώεσσι δὲ κῆδε' ἐφῆπται·

Ὡς φάτο· βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκασε,

Καρπελίμωσ δ' ἴκανε θεοῖσιν ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν

Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονα· τὸν δ' εὐχόμενος

Εὐδὸντ' ἐν κλισίῃ, πρὶ δ' ἀμύροσσι κέχυθ' ὑπνῶν.

Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς νηληϊῶν υἱεὶοικῶς

Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γέροντων τί' ἀγαμέμνων

Τῶ μιν ἐφσάμεν ὡσεφάνεε θεῶν ὄνειρος.

Εὐδὸς ἀτρεΐδῃ ἢ δαΐφρονος ἰπποδάμοιο;

Οὐ γὰρ παννύχιον εὐδὸν βεληφόρον ἄνδρα,

Ω λαοί

dentia, & Nestor concionans : postea cibo sumpto ar-
mantur ipsiq; & ductores : similiter autem & Trojani,
cum Iris ipsis annunciaffet. Numerationem autem
Poeta fecit exercituum & navium.

ILIADIS HOMERI II. Compositio.

Somnium & Catalogus.

B. autem somnium habet, concionem & naves
enumerat.

AETERI quidem dijq; & viri equites-galeati.
Dormiebant per totam noctem, Iovem autem non
cepit dulcis somnus :

Sed is volvebat in animo, quomodo Achillem
Honoraret, perderet autem multos apud naves Achivos.
Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium.

Mittere ad Atridem Agamemnonem perniciosum Somnium :
Et ipsum compellans, verba cita dixit :

Vade age perniciosum Somnium, celeres ad naves Achivo-
Et cum veneris in tentorium Agamemnonis Atride, (rum,
Omnia valde verè nuncia sicut jubeo :

Armare ipsum jube comatos Achivos
Omnibus copiis, nunc enim capiat civitatem Lativiam
Trojanorum : non n. amplius diversè celestes domos habentes
Immortales sentiunt, inflexit enim omnes
Iuno supplicans : Trojanis autem funera impendent.

Sic dixit : ivit autem Somnium postquã sermonem audivit.
Statim autem pervenit celeres ad naves Achivorum :
Ivit autem ad Atridem Agamemnonem : hunc autem invenit
Dormientem in tentorio, (circum autem divinus fusus erat
Stetit autem super capite, Nelei filio similis (somnus
Nestori quem maxime senum honorabat Agamemnon,
Huic se assimilans, alloquutus est divinum Somnium.

Dormis Atrei fili valde prudentis equum domitoris ?
Non oportet per totam noctem dormire consiliarium virum,

D

Cui

Iupiter so-
mnium mit-
tit Agame-
mnoni, qui
cum prælia-
ri jubeat,
falsò ei
Trojæ exci-
dium pro-
mittens.

Ω λαοί τ' ἐπιτετέαφαται, καὶ τόσσα μέμηλε
 Νυῦ δ' ἐμίθεν ξιώες ὤκη. διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 Ὅς σὺ ἀΐσθεν ἴων μέγα κήδετα, ἠδ' ἐλεαίρῃ.
 Θωρήξαι σε κέλδσε κερηκομόωντας ἀχαιῆς
 Πρωσυδίη· νυῦ γάρ κεν ἔλοις πόλιν ἄρυσσασσας
 Τρώων. ἔγδ' ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγνωμεν γδ' ἄπαινας
 Ἡρηλιασσομένη. τρώεσσι ἧ κήδε' ἐφῆπται
 Ἐκ διός. ἀλλὰ σὺ σῆσαι ἔχει φρεσὶ μηδέ σε λήθη
 Αἰρεῖται, εὖθ' αὖ σε μελίφρον ὑπὶ αὐτῆ.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεδήσατο. Ἴον δ' ἐλιπ' αὐτῆ
 Τὰ φρονέοντ' ἀνά θυμὸν, ἄρ' ἔτελέεσθ' ἔμελλε.
 Φῆ γδ' ὅ γ' αἰρήσθην πριάμεσ πόλιν ἡματι κείνῃ,
 Διήπτο· ἔδδ' τὰ ἤδη ἄρα ζῶς μέδετο ἔργα,
 Θήσθην γδ' ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἀλγεά τε σισαχά τε
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι Διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.
 Ἐξετο δ' ἐξ ὕπνου. φείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή.
 Ἐξετο δ' ὄρθωθείς· μαλακόν δ' ἐνδωχεχιτῶνα,
 Καλόν, νηγάτεον. πρὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φάρο.
 Ποσσὶ δ' ἔπαι λιπαροῖσιν ἰδήσατο καλά πείδιλλο.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλλετο ξίφος ἄργυροήλον
 Εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρῷον ἀφθιτον αἰεὶ,
 Σωτῆρ' ἔβη κατὰ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
 Ἦὼς μὲν ἄρα φειά περσεδήσατο μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ζῆνι φάωσ' ἐρίεσσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Αὐτὰρ ὁ κηρύκεισσι λιγυφθόχοισι κέλδσε
 Κηρύσσθην ἀγροῦνδε κερηκομόωντας ἀχαιῆς.
 Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' εἰγείροντο μάλ' ὤκη.
 Βαλλῶν * δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴζε γερόντων
 Νεσρέη παρὰ νηὶ πυληχρήστῃ βασιλῆστῃ.
 Τὰς ὄγε συγκαλέσας, πυκινῶν ἠετιώετο βαλλῶν.
 Κλυτὶ φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνφρο.
 Ἀμβροσίῳ Διὰ νύκτω· μάλιστα ἧ νεσοει δίω
 Εἶδός τε, μέγεθός τε, φυλῶν τ' ἀγχιεσσι ἰώκη.
 Στῆ δ' ἄσ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 Εὐδφς ἀτρίστῃ ἠὲ δαίφρονστῃ ἰπασδάμοιο·

28. ὑπό.

28. Βαλλῶν
28. Βαλλῶν
28

Οὐ γὰρ

Cui populi sunt commissi, & tot cura sunt.
 Nunc v. mihi ausculta cito: Iovis autem tibi nuncius sum.
 Qui cum procul sit à te, valdè te curat & miseratur,
 Armare iussit comatos Achivos
 Omnibus copiis: nunc autem capias civitatem Lativiam
 Trojanorum, non n. amplius diversè caelestes domos tenentes
 Immortales sentiunt, inflexit enim omnes
 Iuno supplicans: Trojanis autem funera impendens
 Ex Iove, sed tu tuis habe mentibus, neq; te oblivio
 Capiat, quando te dulcis somnus remisit.
 Sic fatus abiit: illum autem reliquit ibi.
 Hac volventem in animo, quæ non eventura erant.
 Dixit enim is capturum Priami urbem die illo,
 Stultus: neq; ea sciebat quæ Iupiter moliebatur opera,
 Ponere enim adhuc parabat doloresq; singultusq;
 Trojanisq; & Danais per fortes pugnas. (vox:
 Surrexit autem ex somno: divina autem ipsum circumfudit
 Sedit autem arreclus, mollem autem induit tunicam,
 Pulchram, novam: circa autem magnum jecit pallium.
 Pedibus autem sub teneris ligavit pulchra calciamenta.
 Circum autem humeros posuit enses argenteis-clavis.
 Accepit autem sceptrum paternum incorruptum semper,
 Cum hoc ivit ad naves Achivorum loricatorum.
 Aurora quidem dea conscendit magnum Olympum,
 Iovi lumen nunciatura & alius immortalibus.
 Sed is preconibus argutis vocibus iussit
 Edicere ad concilium comatos Achivos.
 Hi quidem edixerunt: illi frequentes affuerunt valdè celeriter.
 Concilium autem primum magnanimum statuit senum
 Nestoream apud navem Pylî regis.
 Quos hic cum coegisset, prudentem struebat consultationem.
 Audite amici, divinus mihi in somniis venit Sonus deus
 Divinam per noctem, maximè autem Nestori divino
 Figuraq; magnitudineq; corporeq; similis erat.
 Stetit autem supra caput, & ad me verba fecit.
 Dormis Arei filii prudentis equum-dotmitoris?

Agamemnon
 in concilio
 somnium
 suum narrat

D 2

Non

Οὐ γὰρ παννύχιον εὐδὴν βεβληφόρον ἀνδρα,
 Ω λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
 Νῦν δ' ἐμέθεν ζώεις ὦκα· διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 Ὅς σὺ ἀνδύθεν ἔων μέγας κήδεταί, ἠδ' ἐλεαίρη.
 Θωρήξαι σε κελύσειε κερκηγομόωντας ἀχαιῖς
 Πανουδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν δὴρυάγχα
 Τρώων. ἔγδ' ἔτ' ἐμφίς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Αθώκτοι φράζονται ἐπέγναμψεν γδ' ἄπαντας
 Ἡρηλιασομήνη· τρώεσσι δ' κήδε' ἐφῆπται
 Ἐκ διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν. ὡς ὁ μὲν εἰπὼν
 Ωχετ' ἄπο πλάμῃ, ἐμὲ δ' ἔγλυκὺς ὑπὸν ἀνήκετο
 Ἀλλ' ἄγετ' αἰκέν πως θωρήξομεν ἡμῶν ἀχαιῶν.
 Πρῶτα δ' ἐγὼν ἐπεσιν πειρήσομαι, ἢ θεμῖς ἐπὶ,
 Καὶ φάγην σὺν νηυσὶ πυλυκλήϊσι κελύσει·
 Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλ' ἐρητύην ἐπέεσσιν.

Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέτωρ, ὅς ῥα πύλοιο ἀνάξ λῶν ἠμαθόεντ',
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγρήσατο καὶ μετέφπει.

Ω φίλοι, δρυγείων ἠγυήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Εἰ μὲν τις τὸν ὄνηρον ἀχαιῶν ἄλλ' ἐνίσσῃ
 Ψευδὸς κεν φαῖμεν, καὶ νοσφίζοιμεθα μάλλον·
 Νῦν δ' ἴδεν ὅς μὲν ἄριστ' ἐνὶ στρατῷ δόχεται εἶ.
 Ἀλλ' ἄγετ' αἰκέν πως θωρήξομεν ἡμῶν ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας, βεβλής ἐξῆρχε νέεσθ.

28. ἢ παρῆ-
 γησαν.

Οἱ δ' ἐπαρέστησαν, πείθοντό τε ποιμήνι λαῶν
 Σκηπτήχοι βασιλῆες. ἐπείσθοντο δ' ἢ λαοί.
 Ἦντε ἔθνεα εἰσι μελίσσων ἀδινάων,
 Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομένηων,
 Βοτρυδὸν δ' ἐπέτονται ἐπ' αὐθεσιν εἰαρινόισιν,
 Αἰ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεποτήαται, αἰ δὲ τε ἐνθα
 Ὡς τ' ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 Ἠῖόν τε ἀεπάροιθε βαθείης ἐπιχόωντο
 Ἰλαδὸν εἰς ἀγρῶν μετὰ δὲ σφισιν ὅσα δεδήφ,
 Οπρωῖσ' ἰέναι, διὸς ἄγγελ'. οἱ δ' ἀγέροντο
 Τετρήχθ' ἀγρῆ, ὑπὸ δ' ἐσοναχίζετο γαῖα
 Λαῶν ἰζόντων, ὁμοῦ δ' ἔλῳ ἐννεα δὲ σφραῖ

Κήρυξ

Non oportet per totam noctem dormire consiliarium virum
Cui populiq; commissi sunt & tot curæ sunt.

Nunc v. mihi ausculta properè, Iovis v. tibi nuncius sum.
Qui quamvis longè sit à te valdè curat & miseratur.

Armare te iussit comatos Achivos

Omnibus copiis: nunc enim captas civitatem Lativiam

Trojanorum: non n. amplius diversè cœlestes domos habentes
Immortales sentiunt, inflexit enim omnes

Iuno supplicans, Trojanis autem funera imminent

Ab Iove sed tu tuis habes mentibus: sic illud quidem loquun-
Ivit a volans me autem iucundus somnus reliquit. (tum

Sed agite, si quo modo armemus filios Achivorum.

Primum autem ego verbis tentabo, quatenus fas est,

Et fugere cum navibus multorum transtrorum jubebo.

Vos autem aliunde alios cohibete verbis.

Verùm hic sic locutus consedit, his autem assurrexit
Nestor qui Pyli Rex erat arenosæ.

Qui ipsis bene sentiens concionatus est & alloquutus:

O amici, Argivorum duces & principes,

Si quidem aliquis somnium Achivorum alius dixisset,

Mendacium diceremus, & repudiaremus amplius:

Nunc autem vidit qui multo præstantiss. in exercitu jactat se

Sed agite si quo modo armemus filios Achivorum. (esse:

Sic loquutus concione incepit excedere.

Hi surrexerunt parueruntq; rectori gentium

Sceptrigeri reges: accurrebant autem gentes.

Sicut examina sunt apum frequentium,

Petra ex cavata semper recens viventium,

Racematim volant in floribus vernis:

Quædam quidem huc frequenter volaverunt, alie autem illuc:

Sic horum gentes multe a navibus & tentoriis

Litus ante immensum procedebant

Confertim in concionem: inter autem ipsos fama lucebat,

Iovis nuncia, concitans ire: hi autem conveniebant.

Turbata autem fuerat concio, subtus autem gemuit terra

Gentibus sedentibus: tumultus autem erat: noxem autem ipsos

D 3

Præce-

Achivi in
concionem
coeunt.

Κήρυκες βοόαντες ἐρήτυον, εἶπον ἄυτῆς
 Σχοίατ' ἀκρόφω δ' διατρεφέων βασιλῆων.
 Σπευδῆ δ' ἔξετο λαός, ἐρήτυθεν δ' κρηίδρας
 Παισάμφοι κλαυγῆς, ἀνά δ' ἐκρείων ἀγαμέμνων
 Ἔση, σκῆπτρον ἔχων. (ὅ μὲν ἠφαιστὸς κάρμε τούτων.
 ἠφαιστὸς μὲν δῶκε δὴ κρηίανι ἀάκτι·
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε Διδοκτόρῳ Δρυφόντῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἀνάξ δῶκεν Πέλοπι Πληξίπῳ.
 Αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκ' ἄτρεϊϊ ποιμνί λαῶν
 Ἀτρεὺς δ' Ἰνύσκων ἔλιπε πολύαρον θυέση·
 Αὐτὰρ ὁ αὐτε θυέσ' ἀγαμέμνωνι λείπε Φορβῶνι,
 Πολλῆσι νήσοισι καὶ ἄργεϊ πικρῇ ἀνάσσειν)
 Τὰ ὄγ' ἐρυσάμφοι, * ἔπεια Πέλοποντα Πηλεΐδαν·
 Ω φίλοι ἦρως δαυαοὶ, θεράποντες ἄρου,
 Ζεὺς με μέγα κρηίδης ἄτη ἐνέδησε βαρῆη·
 Σχέτλι, ὅς περ μὲν μοι ὑπέχετο καὶ κατένευσεν,
 Ἴλιον ἐκπέρουσεν ὀτειχεῖον ἀπυπέου.
 Νῦν δὲ κακῶν ἀπάτῃ βυλδύσατο, καί με κελεύει
 Δυσκλέα ἄργεϊ κείου, ἔπει πολὺ ὄλισσα λαόν.
 Οὕτω περ δὴ μέλλει ὑπερμερῆϊ φίλον εἶναι,
 ὅς δὴ πολλὰν πόλιν κατέλυσε κάρηνα,
 ἠδ' ἔτι καὶ λύσει. ἔγ' γὰρ κράτ' εἰς μέγιστον.
 Αἰχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐπὶ καὶ ἰσομήσοισι πρυθέου,
 Μάψ' ἔτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ἀχαιῶν
 Ἀπρηκίον πόλεμον πολεμίζεν, ἠδὲ μάχεου
 Ἀνδράσι πωροτέρουσι· τέλει δ' ἔπω τί πέφασται.
 Εἶπε * γάρ κ' ἐθέλοιμεν ἀχαιοὶ τε περῶες τε
 Ορκίᾳ πρὸς ἀταμόντες Δριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρώας μὲν λέξασθαι ἐφίπτοι ὅσσι ἔασιν,
 ἠμεῖς δ' εἰς δεκάδας Διδκοσμηθεῖμεν ἀχαιοὶ;
 Τρώων δ' ἀνδρῶν ἕκαστον ἐλοίμεθα οἰνοχοσῶν,
 Πολλὰί κεν δεκάδες δούοιαντο οἰνοχόοιο.
 Τόσπον ἐγὼ φημι πύλας ἐμοῦναι ἡας ἀχαιῶν
 Τρώων οἰναίεσι κατὰ πόλιν. ἀλλ' ἐπίκερσοι
 Πολλῶν ἐκ πόλιν ἐσχέσασθαι ἀνδρῶν ἔασιν,
 Οἵ μιν μέγα πλάζουσι, καὶ ὅτε εἴωσ' ἐθέλοντα.

γρ. ἐπὶ δρ.
 γείοισι με.
 πηύδα.

γρ. γάρ γ'

Praeones vociferantes cohibebant, si quando à tumultu
 Desisterent, audirent & divinos reges.
 Confestim autem sedit populus: tenebant autem sedes
 Cessantes à clamore: sursum autem divinus Agamemnon
 Constitit sceptrum tenens, (quod Vulcanus laboravit fabricans,
 Vulcanus quidem dedit Iovi Saturnio Regi,
 Sed Iupiter dedit internuncio Argicide:
 Mercurius autem rex dedit Pelopi agitatori equorum.
 Sed rursus Pelops dedit Atreo duci populorum.
 Atreus autem moriens reliquit diviti-pecudum Thyesta.
 Sed rursus Thyestes Agamemnoni reliquit, ut gestaret,
 Et multis insulis & Argo omni imperaret)
 Huic is incumbens verba cita dixit:

O amici heroës Danaï famuli Martis,
 Iupiter me valdè Saturnius detrimento devinxit gravi,
 Durus: qui antea quidem mihi promisit & annuit
 Troja depopulata benè murata, me reversurum.
 Nunc autem malam deceptionem cogitavit, & me iubet
 Inglorius ut Argum redeam, postquam multum perdidī popu-
 Sic Iovi debet prae potenti gratum esse, (lum.
 Qui tam multarum urbium dissolvit fastigia,
 Et adhuc dissolvat, huius enim potentia est maxima.
 Turpe enim hoc est & posteris auditu,
 Incassum sic talem tantumq; populum Achivorum
 Imperfectum bellum gerere & pugnare
 Cum viris paucioribus: exitus autem nondum apparet.
 Si enim velimus Achiviq; Trojanisq;
 Foedera fidelia ferientes numerari utriq;
 Trojanos quidem eligere indigenae quotquot sunt,
 Nos autem in decurias disponamur Achivi,
 Trojanorum autem virum singulum accipiamus-administran-
 Multa decuriae indigerent pocillatore. (dum potum,
 Tantum ego ajo plures esse pueros Achivorum
 Trojanis, qui habitant in urbe: sed auxiliares
 Multis ex civitatibus vibratores-hastarum viri sunt,
 Qui me valdè prohibent, & non sinunt volentem

Agamemno
 nis ad mili-
 tes ficta o-
 ratio in qua
 jubet in pa-
 triam reverti.

Ιλίεσσι κίεσσιν ἀναίομενον πολίεθρον.
 Ἐνεία δὴ βεβάασιν διὸς μεγάλας ἐνιαυτοί,
 Καὶ δὴ δῆρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλων
 Αἰδέπυ ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα,
 Εἶαται ἐν μεγάροις ποτιδευμένοι ἄρμιζ' ἔργον
 Αὐτως ἀκράαντον ἔεινεκα δούρ' ἰκόμεσθα.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς αὖ ἐγὼ εἶπω, πειθόμεθα πάντες.
 Φάτωμεν σὺν ἱηυσὶ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Οὐ γὰρ ἔτι τρωίῳ αἰρήσομεν δρυάγ' ἡμῶν.

Ὡς φάτο. τοῖσι δ' ἔθυμον ἐνὶ στήθεσσι ὄσση,
 Πᾶσι μὲν πληθύν' ὅσοι ἔβελῆς ἐπάκυσσαν.
 Κινήθη δ' ἀγρῆ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 Πόντος ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' εὐρὸς τε νότος τε
 Ὠρορ' ἐπαίξας πατρός διὸς ἐκ νεφελάων.
 Ὡς δ' ὅτε κινήσῃ ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν,
 Λάβρος ἐπαγγίζων, ἐπὶ τ' ἡμέρῃ ἀσπαχέουσι.
 Ὡς τ' ἅσ' ἀγρῆ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλιτῶ
 Νῆας ἔπεισάοντο· ποδῶν δ' ἐπένευθε κρονίη
 Ἰσατ' ἀφρομήνη. τοὶ δ' ἀκμήλοισι κέλσυνον
 Ἀπλοῶν νηῶν, ἠδ' ἐλκέμεν εἰς ἄλλα δῖα,
 Οὐρῆς τ' ἐξεκάθαιρον. αὐτὴ δ' ἔργον ἴκεν
 Οἴκαδε ἰεμύων, ὑπὸ δ' ἤρην ἐρμῶν νηῶν.
 Ἐνθάκεν ἀργείοισι ἐπέεμμενος νόσ' ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ ἀθλοαίῳ ἤρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ὡς πόποι ἀγχιόχοιο διὸς τέκ' ἀτρυτάνη,
 Οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
 Ἀργεῖοι φεύξον', ἐπ' ἀρέα νῶτα θαλάσσης,
 Καὶ δέκεν δὲχλωλὴν πριάμεν καὶ τρωπὶ λίποιεν
 Ἀργείῳ ἐλένῳ, ἧς εἶνεκα πολλοὶ ἀχαιῶν
 Ἐν τρωίῃ ἀπέλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἰης·
 Ἀλλ' ἴθι νῦν μὲν λαὸν ἀχαιῶν χαλινοχιδάνων,
 Σοῖς δ' ἀγαθοῖς ἰπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔχασον,
 Μηδ' ἔα νῆας ἄλλας ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

Ὡς ἔφατ'. καὶ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
 Βῆ δ' ἔπειτ' ἐλύμποιον κρηλῶν * αἰξασα,
 Καρπαλίμως δ' ἴκονε θεὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.

χρ. αἰξασα.

Εὐρεν

Troja expugnare bene-cultum oppidum.
 Novem iam praterierunt Iovis magni anni,
 Et iam ligna corrupta sunt navium & funes soluta sunt:
 Et nostrae uxores & imprudentes nati
 Sedent in aedibus expectantes, nobis autem opus
 Frustra imperfectum, cuius gratia huc venimus.
 Sed agite, ut ego dixero pareamus omnes,
 Fugiamus cum navibus dilectam in patriam terram:
 Non enim amplius Trojam capiemus Lativiam.

Sic dixit, his autem animum in pectoribus commovit
 Omnibus inter multitudinem, quicumque nos consilium audive-
 Mota est autem concio, ut fluctus ingentes maris (runt.
 Pelagi Icarij quos quidem Eurysque Notusque
 Commovit erumpens patris Iovis ex nebulis:
 Sicutque quum moverit Zephyrus ingentem segetem veniens
 Impetuosus ingruens, nutatque campus spicis:
 Sic horum tota concio mota est: hi autem clamore
 Ad naves ruebant: sursum a pedibus autem pulvis
 Stabat sublatus: hi autem alij alios adhortabantur,
 Ut apprehenderent naves, & traherent in mare divinum:
 Sentinasque expugnabant: clamor autem in caelum ivit
 Domum euntium: subtrahabant autem fulcra navium,
 Tunc Argivis praeter fatum reditus contigisset,
 Nisi Minervam Iuno sermonem affata fuisset:

Proh facinus, Aegidem-tenentis Iovis filia indomita.
 Sic domum, dilectam in patriam terram
 Argivi fugient per lata dorsa maris,
 Gloriam autem Priamo & Trojanis reliquerint
 Argivam Helenam, cuius gratia multi Achivorum
 In Troja perierunt procul dilecta a patria terra?
 Sed abinunc ad populum Achivorum ere armatorum,
 Tuisque blandis verbis detine virum quemque:
 Nec sine naves in mare trahere, quae hinc & inde impelluntur.

Sic dixit: nec adversata est dea glaucis-oculis Minerva.
 Profecta autem est ab Olympi verticibus desiliens,
 Statimque venit veloces ad naves Achivorum.

D 5

Iuno

Græci dis-
 cessum pa-
 rant.

Iuno Mi-
 nervam mit-
 tit ad Græ-
 corum dis-
 cessum pro-
 hibendum.

Εὐρεν ἔπ.

Εὐρεν * ἔπφτ' ὄδυσησ δὲ μήτιν ἀτάλασταν
 Εστὸτ'· ἐδ' ὄγε νηὸς εὐσέλμοιο μελαίνης
 Ἀπείτ'· ἐπεὶ μιν ἄχθ' κραδίῳ καὶ θυμὸν ἴκωνεν.
 Αἰχοῦ δ' ἰσαμένη παρσέφει γλαυκῶπις ἀθλίη.
 Διοχλῆες λαορτιάδῃ πολυμήχαν' ὄδυσεῦ,
 Οὐτῶ δὲ οἰκόνδε, φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
 Φόβεισθ' ἐν νῆας πολυκλήϊσι πεσόντες,
 Καδδέκει δὲ χολῶν πριάμω καὶ τρωσὶ λίποιτε
 Ἀργείῳ ἐλένῳ, ἧς εἴνεκα πολλοὶ ἀχαιῶν
 Εν τρωίῃ δ' ἄπολοντο φίλης ἀπο πατρίδ' αἴης·
 Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώψ'
 Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκρουεν,
 Μηδέ ἐσ νῆας ὄλασθ' ἐλκέμεν ἀμφιπέλασας.

Ως φάθ'· ὁ δὲ ξυμένεκε θρασὺ ὅπασ φωνησάσης,
 Βῆ δ' ἔφην, δ' ἄπο δ' ἡ χλαῖνας βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσε
 Κήρυξ οὐρυβάτης ἰθακήσι, ὅς οἱ ὀπήδεν.
 Αὐτὸς δ' ἀτρεΐδεω ἀγαμέμνονι ἀντίῳ ἐλθὼν,
 Δέξατο οἱ σκῆπτρον πατρῷον ἄφθιτον αἰεὶ·
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχιτῶν.
 Οἴστω μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κίχρει,
 Τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παρσάσ.
 Δαιμόνι, ἔσσε ἔοικε κρικὸν ὡς δειδίσεσθ'.

Ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλας ἰόρυε λαῆς.
 Οὐ γάρ πω σάφασ οἶθ' οἶθ' νόθ' ἀτρεΐδαο·
 Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται ἦσ ἀχαιῶν.
 Εν βυλῆ δ' ἐ πάντες ἀκῆσαμῆρ οἶον ἔειπε,
 Μήτι χολασάμῆρ ρέξη κακὸν ἦσ ἀχαιῶν.
 Θυμὸς δ' ἰ μέγασ ἐπὶ διοτρεφέθ βασιλῆθ.
 Τιμὴ δ' ἐκ δῖος ἐπὶ, φιλεῖ δὲ ἐ μετίεθ ζῆσ.
 Οὐ δ' αὖ δῆμα ἀνδραῖδοι, βοόωντά τ' ἐφάροι,
 Τὸν σκῆπτρω ἐλάσασκεν, ὀμοκλήσασκε τε μύθω,
 Δαιμόνι, ἀτρεΐμασ ἦσο, καὶ ἄλλασ μύθων ἄκασ,
 Οἱ σέο φέρτεροὶ εἰσὶ σὺ δ' ἀπλόλεμθ καὶ ἀνάλκασ,
 Οὐτέ ποτ' ἐν πολέμω ἐναρῖθμιθ, ἔτ' ἐνὶ βυλῆ.
 Οὐ μὲν πωσ πάντες βασιλεύσομῆρ ἐνθάδ' ἀχαιοί·
 Οὐκ ἀχαιθὸν παλυκοίρουνη· εἰσ κοίρουθ' ἔσασ.

Invenit deinde Vlyffem Iovi confilio parem
 Stantem : neq; hic navem bene transtratam & nigram
 Tangebatur, quia ipsum dolor corde & animo invaserat.
 Propè autem stans alloquuta est caesia Minerva :
 Divine Laortiade prudentissime Vlyffes,
 Sicne domum dilectam in patriam terram
 Fugietis, in naves multa transtra habentes ingruentes,
 Gloriam autem Priamo & Trojanis reliqueritis
 Argivam Helenam: cujus gratia multi Achivorum
 In Troja perierunt, dilecta procul à patria terra?
 Sed i nunc ad populum Achivorum, neq; cuncteris
 Tuis autem blandis verbis detine virum quemq;
 Neq; sinas naves in mare trahere quæ utrinq; impelluntur.

Sic dixit : hic autem intellexit deæ vocem loquentis :
 Ivit autem currendo, pallium autem projecit : illum v. tulit
 Præco Eurybates Ithacensis, qui eum sequebatur.
 Ipse autem Atrida Agamemnoni obvius veniens
 Accepit ab eo sceptrum paternum incorruptum semper :
 Cum hoc ivit circum naves Achivorum ere armatorum.
 Quemcunq; quidem regem & præstantem virum invenit,
 Hunc blandis verbis detinebat astans :

Infelix non te decet ut timidum trepidare,
 Sed ipseq; sede, & alios sedere fac populos.
 Nondum enim perspicue scis, quis animus sit Atrida.
 Nunc quidem tendat : mox autem ledet filios Achivorum,
 In concilio enim omnes audivimus quid dixerit :
 Ne iratus afficiat aliquo malo filios Achivorum.
 Ira autem magna est à Iove nutriti regis :

Honor a. ab Iove est : diligit autem ipsum sapiens Iupiter.
 Quemcunq; rursus plebejum virum vidit vociferantemq;
 Hunc sceptro percussit, increpavitq; verbo. (offendit)

Miser, quietè sede, & aliorum verba audi,
 Qui te præstantiores sunt : tu autem imbellis & invalidus,
 Neq; unquam in bello numerandus, neq; in concilio.
 Non quidem ullo pacto omnes regnabimus hic Greci,
 Non bonum est multorum principatus : unus princeps esto,

Vnus

Vlyffes
 Achivos à
 discedendo
 coërcet.

Εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεια
Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θήμισα, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.

Ὡς ὄγε κρησάνεων διέπε στρατόν, οἳ δ' ἀγροῦδάς
Αὐτῆς ἔπεσ δύνοντο νεῶν ἀπο κρη κλισιάων
Ἠχῆ, ὡς ὅτε κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Λιγαλῶ μεγάλα βρέμεται, σμαρταγῆ δέ τε πόντος
Ἀλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν ἢ κρηθεῖρας
Θερσίτης δ' ἐπ' ἠρωῶν ἀμετροπέης ἐκολῶσαι,
Ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἤσιν ἀκροσμά τε πολλά τε ἤδη
Μάψ, ἀτὰρ ἔκατὰ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεύσι,
Ἀλλ' ὅ, π οἰείσαστα γελόϊον ἀργείοισιν
Ἐμμεναι. αἴχις δ' ἀνὴρ ἐπὶ ἴλιον ἦλθε
Φολκός ἔλω, χολός δ' ἕτερον πόδα, τά δέ οἱ ὤμα
Κυρτῶ, ἐπὶ σῆθ' σιωχωκότε. αὐτὰρ ὑπέσθε,
Φοξός ἔλω κεφαλῶν, ψεδνὴ δ' ἐπενύοθε λάχη.
Ἐχθὶς δ' ἀχιλῆϊ, μάλις ἔλω, ἠδ' ὀδυσῆϊ
Τῶ γ' νεκείεσκε. τότε αὖ ἀγαμέμνονι δῖω
Ὀξία κεκληγῶς λίγ' ὀνειδίει. τῶ δ' ἀχαιοὶ
Ἐκπάγλως κρητίοντα νεμέσθηέν τ' ἐνὶ θυμῶ.
Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, ἀγαμέμνονα νεῖκε μύθω.
Ἀτρείδη, τίος δ' αὐτ' ἐπιμείμφαι, ἠδὲ κρατίζεις;
Πλείαι τοι χαλκῶ κλισίαι, πολλαὶ ἢ γυναικες
Εἴσιν ἐνὶ κλισίῃς ἰξάϊρετοι, αἳ τοι ἀχαιοί.
Πρωτίσῃ δίδομεν εὐτ' αὖ πλοῖεθρον ἔλωμεν.
Ἡ ἔτι κρη χρυσῶ ἐπιδοῦμαι, ὅτι κέ τις οἴσῃ
Τρώων ἰπποδάμοιαν ἐξ ἰλίου ἕως ἀπαικῆ,
Ὅν κεν ἐγὼ δῆσθαι ἀγάγω, ἢ ἄλλ' ἀχαιῶν;
Ἡ γυναικα νέλω, ἵνα μίσγαι ἐν φιλότῃτι,
Ἡν τ' αὐτὸς ἀπο νόσφι κρητίχαι; ἢ μὲν ἔοικεν.
Ἀρχὸν εἶναι. κακῶν ἐπιδοσκέμεν ἡσ ἀχαιῶν.
Ὡς πῆπονες, κακ' ἐλέχε' ἀχαιῖδες, ὅσκι ἔτ' ἀχαιοί,
Οἴκα δέ πῃ σὺ νηυσὶ νεώμεθα· τόνδε δ' εἴωμεν
Αὐτ' ἐνὶ τρωίῃ γέροντας πεισέμεν, ὄφρα ἴδῃται
Ἡ ῥά τι οἳ χ' ἡμεῖς πρῶτα μῦθον, ἢ κρη ἐκί.
Ὅς κρη νῦν ἀχιλῆα ἔομεν γ' ἀμείνονα φῶτα.
Ἡτίμησεν ἔλων γ' ἐχθ' ἡμεῖς αὐτὸς ἀπέρχαι.

Ἀλλ'

Vnus rex, cui dederit filius Saturni obliqua consilia habentis
Sceptrumq; & iura, ut ipsis dominetur.

Ita iste regens gubernabat exercitum: illi autē ad consilium
Rursus ruebant à navibus & tentoriis

Tumultu, sicut quum fluctus multi streperi maris

Littore magno edit sonitum, fremit autem pontus.

Alij quidem sedebant, quiescebantq; per sedes:

Thersites autem adhuc solus loquaciss. tumultuabatur.

Qui verba mentibus suis immoderataq; multaq; sciebat.

Frustrā, sed non pro eo ac decebat, ut adversaretur regibus,

Sed quodcumq; ei videbatur, ridiculum Achivis

Esse, s. id dicebat. turpissimus autem vir ad Trojam venit,

Strabo erat, claudus autem altero pede, & ipsius humeri

Curvi & in pectus contracti, & desuper

Acutus erat capite, rara autem percurrebat lanugo:

Inimicissimus autem Achilli maximè erat & Vlyssi.

Hos enim objurgabat, tunc rursus Agamemnoni divino.

Alte clamans dicebat convitia, hunc Achivi

Vehementer oderant indignabanturq; in animo.

Sed hic multum vociferās, Agamemnonē objurgabat sermonē.

Atride, quid adhuc conquereris, aut quā re indiges?

Plena tibi ere tentoria, multe & mulieres

Sunt in tentoriis selectæ, quas tibi Achivi

Primò damus, quum urbem capimus,

An item & auro indiges quod quis oportet

Trojanorum equitum ex Troia filius dona redemptionis,

Quem ego vinculum ducam vel alius Achivorum?

An mulierem juvenem, cui misceris per amorem,

Quamq; ipse seorsum detineas? non quidem decet,

Vt qui princeps sit, in mala inducat filios Achivorum?

O imbelles mala vituperia, Achaica, non item Achivi,

Domum cum navibus redeamus, hunc autem sinamus

Isthic in Troja premia sua concoquere, ut sciat

An is aliquo ipsum nos audivimus, an non?

Qui & nunc Achillem ipso multò meliorem virum

Injuria affecit: fruitur n. dono, quod per vim illi abstulit.

Sed

Thersitæ
garrulitas.

Αλλὰ μάλ' ὅππ' ἀχιλῆϊ χόλῳ φρεσίν, ἀλλὰ μεθύμενον
Ἡ γὰρ αὖ ἀτρεΐδη, νυῦ ὕστατα λαβήσασα.

Ὡς φάτο νεκείων ἀγαμέμνονος ποιμένα λαῶν
Θερσίτης. τῷ δ' ὤησ' ἀπίσταντο δῖῳ ὀδυσσεύς,
καί μιν ὑπὸ δόρῳ ἰδὼν χαλεπῶ βυίπαιπε μύθῳ,
Θερσίτ' ἀκλειτέμυθε. λιγύς πῶς ἔων ἀγρητῆς,
ἶχθε. μηδ' ἔθειλ' οἷῳ ἐριζέμεναι βασιλεύσιν.

Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χειρότερον βροτὸν ἄλλον
ἔμεναι, ὅσοι ἄμ' ἀτρεΐδησ' ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
τῷ δ' ὅππ' αὖ βασιλῆας αὐτὰ σὸμ' ἔχων ἀγρησίους,
καί σφιν ὀνειδέα τε παρθέροις, νόσσην τε φυλάσσοις.
οὐδέ τι πῶς λάφα ἰδμεν ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα,
Ἡ εὖ, ἢ ἔκκαῶς νοσήσομεν ἦς ἀχαιῶν,
τῷ νυῦ ἀτρεΐδη ἀγαμέμνονι ποιμνί λαῶν
Ἡσση ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλ' ἀπολλὰ διδῶσιν
Ἡρώες δαυαοί· σὺ δ' ἐκρομέων ἀγρησίης.

χε. Εἰ κίτι,
χε. ὡς ἔπα-
ρῶ πῶς.

Αλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δ' ἐμὲ τετελεσμένον ἔστι,
εἴκ' ἔτι * σ' ἀφραίνοντα κηχέτομον * ὡς νύ πῶς ᾤδεις,
Μηκέτ' ἐπείτ' ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπέη,
Μηδ' ἐπιτηλεμάχοιο πατρὸς κελημνῶ * εἶλω,
εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβῶν, ἀπὲρ μὲν φίλα εἰμῶτα δύσων,
κλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει·
αὐτὸν δ' ἐκλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφῆσω
Πεπληγῶς ἀγρηῆθεν ἀεικέεσσι πηληγῆσιν.

χε. ἐκφυγε

Ὡς ἄρ' ἔφη· σκρήπιάω δ' ἐμετάφρενον ἠδὲ καὶ ὄμμα
Πληξεν. ὁ δ' ἰδνώθη, θυλιερὸν δέ οἱ * ἐκπεσε δάκρυ.
σμῶδιξ δ' αἰματόεσσα μετὰ φρένας ἔξυπανέστη
σκῆπτρον ὑπὸ χροσῆς, ὁ δ' ἄρ' ἔζητο, τάρβησέν τε
ἀλγῆσας δ' ἀτρεΐον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.
οἱ δ' ἐμὲ ἀχνύμενοί πῶς, ἐπ' αὐτῷ ἠδὲ γέλασαν.
Ὡς δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πηλησίον ἄλλον.

Ὡς πῶσοι, ἢ δὴ μυρὶ ὀδυσσεύς ἐσθλὰ ἔοργε,
βυλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς. πόλεμόν τε προήσαντο
Νυῦ δ' ἐπὶ δὴ μεγ' ἄριστον ἐν δ' ἄργείοισιν ἔριξεν,
Ὅς τὸν λαβητῆρα ἔπεσ' ὄλον ἔχ' ἀγρηάων.
οὐ δ' ἴω μιν πάλιν αὖθις αἰήσῃ θυμὸς ἀγλαῶς

Μεικείην

Sed multa non est Achilli ira mentibus, sed facilis.
 Alioqui enim, Atrida, nunc postremum injurius esses.
 Sic dixit objurgans Agamemnonem pastorem populorum
 Thersites: huic autem citò astitit divinus Vlysses.
 Et ipsum torvè intuens duro alloquutus est sermone:
 Thersite loquulete, vocalis ut ut sis concionator,
 Desine, neq; velis solus contendere cum regibus.
 Non n. ego quam tu sis, censeo ignaviozem mortalem alium
 Esse, qui cum Atridis ad Trojam venerunt.
 Quare ne reges in ore habens, concioneris,
 Et ipsis convitia inferas, reditumq; serves.
 Neq; adhuc apertè scimus, quorsum evadent hæc opera,
 An benè, an malè redibimus filij Achivorum.
 Quare nunc Atrida Agamemnoni pastori populorum,
 Sedes jaciens convitia, quia ei valdè multa dant
 Heroës Danaï. tu autem deblaterans concionaris.
 Sed tibi edico (hoc & perfectum erit)
 Sicubi te insanientem invenero sicut hîc,
 Ne posthac Vlyssi caput humeris adsit,
 Neq; Telemachi pater vocer,
 Si non ego te comprehensum & charis vestibus exutum,
 Pallioq; & tunica, quæq; pudenda contegunt:
 Te inquam flentem veloces ad naves dimisero,
 Verberans è concione acribus plagis.
 Sic dixit, sceptroq; dorsum atq; humeros
 Percussit: ille a. compressit, humidaq; ei excidit lachryma.
 Vibex autem cruentus scapulis exortus est
 Sceptro ab aureo: ipse autem sedit timuitq;,
 Dolens a. & turpiter intuens, abstersit lachrymam.
 Illi autem quamvis mæsti, super ipso suaviter riserunt,
 Sic autem quispiam dicebat ad propinquum alium:
 O dñ, certè infinita Vlysses bona fecit,
 Autor bonorum consiliorum, bellumq; instruens.
 Nunc autem hoc quàm optimum in Argivis fecit,
 Qui hunc contumeliosum conviciatorè coërcuit à concionibus.
 Non diu ipsum iterum rursus permittet animus superbus

Vlysses
 Thersitæ
 loquacita-
 tem coër-
 cet,

Objur-

Νεικείην βασιλῆας ὀνειδίους ἐπέεσσιν.

Ὡς φάσαυ ἢ πολυθύς. αὐὰ δ' ὁ πολίπορθ^ο ὀδυσαδύς
 Ἔστη σκῆπτρον ἔχων. παρὰ δ' ἤ γλαυκῶπις ἄθλῳ,
 Εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀώγῃ,

Ὡς ἅμα δ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι ἦες ἄχαιῶν
 Μῦθον ἀκέσσιασ, καὶ ἐπιφρασάιατο βυλλῶ.

Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγρήσατο καὶ μετέφπει.

Ἀτρεΐδῃ νῦν δὴ σε ἀσάξ' ἐθέλασιν ἄχαιοί
 Πᾶσιν ἐλέγχιστον θεμῆραι μερόπεσσι βροτοῖσιν^ο
 Οὐδέ τοι ἐκτελέσιν ὑπόχεσιν ἴω πῶς ὑπέστασ
 Ἐνθάδε τρισεύχοντες ἀπ' ἄργε^ο ἰπποδοότοισ,
 Ἴλιον ἐπέεσσαυτ' ὀυτείχεον δ' ἰππόμεσσ.

Ὡς τε γὰρ ἢ πᾶσι δὲ νεαροῖ. κῆραι τε γυροαῖκες,
Ἀθήλοισιν ὀδύρον οἰκύνδε νεεσσ.

Ἡ μὲν καὶ πόν^ο ἐσιν ἀσκηθέντα νεεσσ.

Καὶ γάρ τις δ' ἕνα μὲν ἀμύων ἀπο ἧς ἀλέχοισ

28. σὺν νηὶ Ἀχαλαῖα * παρὰ νηὶ πολυζύγω ἴω πῶς ἀελλαι
 28. Χθμέριοι Χειμέρια * ἐλέασιν, ὀρνομένη τε θάλασσα.

Ἡμῖν δ' εἰνατός ἐστι πειτεροπέων ἐνιαυτός

Ἐνθάδε μιμνόντεσσι * τῷ κ' νεμεσίζομι ἄχαιεσ

Ἀχλαῖα παρὰ νηυσὶ κερωνίσιν ἀλλὰ καὶ ἔμπησ

Ἀίχερόν τοι δηρόν τε μῆρην, κενεόν σε νεεσσ.

Τλῆτε φίλοι καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμφο

Εἰ ἔτεον κάλχας μαντῶν^ο ἢε καὶ ἐπί.

Εὐὰρ δὴ τόγε ἰδμφο ἐνὶ φρεσίν, ἐσ' ἐ δ' ἴ πάστεσ

Μάρτυροί, οὐσ μὴ κῆρες ἔβαιν θανάτοιο φέρεσση^ο

Χθίζά τε καὶ πρῶίξ', ὅτ' ἐσ αὐλίδαι νῆεσ ἄχαιῶν

Ἡγρέθοντο, κακὰ πριάμω καὶ τρῶσσι φέρεσση,

Ἡμεῖσ δ' ἀμφὶ πρὸ κελύλω, ἱερεσ μτ' βωμῆσ

Ἐρδομῆ ἀθανάτοισι τεληέσασ ἐκατόμβοισ,

Καλῆ ὑπὸ πλάτανίσω, ὄθει ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ

Ἐνθ' ἐφαίη μέγα σῆμα δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινόν^ο,

Σμερδαλιέ^ο τόν ῥ' αὐτός ὀλύμπι^ο ἦκε φόωσ δε,

Βωμῆ ὑπ' αἴξασ, πρὸσ ῥα πλατανίσον ὄρεσση

Ἐνθα δ' ἔσασ σφροδοῖο νεοσ οἱ, νήπια τέκνια,

Ὄζω ἐπ' ἀκροτάτω, πετάλοισ ὑπὸ πτεροῖσ^ο

Ὀκτώ

Objm

Sic

Surre

Simil

Vi se

Serm

Qui

Om

Neq

Huc

Vide

Tan

Inter

Cert

Eten

Trif

Hyb

Nob

Hic

Trif

Tur

Tol

Si v

Pro

Test

Her

Cong

Nos

Fac

Pul

Illic

Hor

Qui

Ibi e

Ran

Objurgare reges contumeliosis verbis.

Sic dixerunt multitudo, sed urbium expugnator Vlysses
Surrexit scēptrum habens, juxta autem caesia Mliverva

Similis praconi silere populum iussit,

Vt simul primiq; & postremi filij Achivorum

Sermonem audirent, & intelligerent consilium:

Qui ipsis benè sentiens concionatus est, & dixit:

Atride nunc te rex volunt Achivi

Omnibus probrosissimum facere mortalibus hominibus:

Neq; tibi perficiunt promissum quod subierūt. i. promiserunt.

Huc venientes ab Argo equēstri,

Videlicet, ut Ilio exciso benè - adificato redirent

Tanquam enim vel pueri tenelli viduae mulieres

Inter se desiderant domum redire.

Certè enim & molestum est, ut quis molestia affectus abeat.

Etenim si quis unum mensem manens procul à sua uxore

Tristatur apud navem multas sedes habentem, quam procellae

Hyberna torquent, commotumq; mare:

Nobis autem nonus est qui revolvitur annus

Hic manentibus: quo non egrè fero Achivos

Tristari apud naves rostratas, sed tamen etiam

Turpe diuq; manere, inanemq; redire.

Tolerate amici, & manete ad tempus, ut sciamus,

Si verum Calchas vaticinatur an & non.

Probè enim iam hoc scimus in mentibus: estis autem omnes

Testes, quos non Parca invaserunt mortem ferentes:

Heriq; & nudius tertius, quando in Aulidem naves Graecorum

Congregabantur, mala Priamo, & Trojanis ferentes:

Nos autem circumcirca fontem sacra per altaria

Faciebamus immortalibus perfectas hecatombas,

Pulchra sub platano, unde fluebatlympida aqua,

Illic apparuit magnum signum, draco dorso sanguineus,

Horribilis quem ipse Olympius misit in lucem,

Quum ex altari prosilisset, ad Platanum perrexisset:

Ibi erant passeris pulli, parvi filij

Ramo in extremo, sub folijs volitantes,

E

Vlyssis ad
milites o-
ratio qua
eos ad
praelium
cohorta-
tur.

Portentū
Draconis
qui passe-
res devo-

Octo: ravit.

Οκτώ. ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἢ τέκε τέκνα·
 Ἐνθ' ὄγε τὴς ἑλευνά κατήσθε τετραγῶναι·
 Μήτηρ δ' ἀμφεποφτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 Τὼ δ' ἑλελιζάμεθ' ἄπτερυγ' ἄβει ἀμφιαχῆασ·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε σπυθοῖο καὶ αὐτῶν,
 Τὸν μὲρ δρίζηλον θῆκεν θεὸς, ὅσπερ ἔφηνε.
 Λᾶσ γὰρ μιν ἔθηκε κρόνος πᾶσις ἀγκυλομήτεσ·
 Ἡμεῖς δ' ἐσσιότες θαυμάζομεθ' οἶον ἐτύχθη.
 Ως οὐδ' εἰνὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβασ,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἐπέτα θεοπρεπέων; ἀγόρδου
 Τίπτ' ἀνεω ἐχθρεύθε κερηκομόωντες ἀχαιοῖς;
 Ἡμῖν μὲρ τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα ζῶεσ,
 Οψιμθον, ὀψιτέλεισον, ὅσ κλέε' ἔποτ' ἠλείτα·
 Ως ἔπος κατὰ τέκν' ἔφαγε σπυθοῖο καὶ αὐτῶν,
 Οκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἢ τέκε τέκνα·
 Ως ἡμεῖς τρῶσ' αὐτ' ἐτα πτολεμίζομεθ' αὐθι,
 Τῷ δεκάτῳ ᾗ πόλιν αἰρήσομεθ' ὀρυάγασ.
 Κεῖνός θ' ὡς ἀγόρδου. τὰ δὴ νῦν πᾶσις τελεῖται.
 Ἀλλ' ἄγε μίμεντε πᾶντες εὐκνήμιδες ἀχαιοῖ
 Αὐτ' , εἰσὸκιν ἄστ' μέγα πριάμοιο ἑλωμεθ·
 Ως ἔφατ' . δρυεῖοι ᾗ μέγ' ἴαρον ἀμφὶ ᾗ νῆεσ
 Σμυρδαλέον κρονάθησαν αὐσαντων ἔσ' ἀχαιῶν.
 Μῦθον ἐπαινῆσαντες ὀδυασ ἦ' θείοιο.
 Τοῖσι ᾗ καὶ μετέειπε γερλαῖ' ἰπασότα νέτωρ·
 Ω πόποι, ἢ δὴ πᾶσις εἰκότεσ ἀγχεράσθε
 Νηπιάρχουσ, οἷσ ἔτι μέλθ' πολεμήϊα ἔργασ,
 Πῶ δὴ σιωθεῖσθαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
 Ἐν πυρὶ δὴ βελαί τε χηνοῖαστο μῆδεά τ' αὐδρῶσ
 Σπονδαί τ' ἀκρησι, καὶ δεξιαί, ᾗσ ἐπέπιθμεθ·
 Αὐτῶσ γὰρ ᾗ ἐπίσασ' ἐριδαίνομεθ' ἔδεται μῆχ'·
 Εὐρέμεθαι δυνάμεσθασ, πολλῶν χρόνον ἐσθᾶδ' εἶοντεσ.
 Ἀτρεΐδη, σὺ δέ θ' ὡσπερ ἔχων ἀσμεφέα βελαῖσ,
 Ἀρχεν δρυεῖοισι κατὰ κρατεράσ ὑσμίνασ,
 Τὴσ ᾗ δ' ἑα φθινύθησ, ἑνασ καὶ δύοσ, τοῖ κεν ἀχαιῶν
 Νόσφιν βελοῦασ· αὐουσισ δ' ὅσπ' ἑασεται αὐτῶν
 Πρὶν ἄργ' ᾗ ἰέναι, πρὶν καὶ δῖοσ αἰγιόχοιο

Octo : sed mater nona erat, quae peperit filios.
 Ibi illi hos miserabiliter comedit stridentes :
 Mater autem circumvolabat lugens dilectos filios :
 Hanc circumactus ala prehendit circum clamantem,
 Sed postquam filios devoravit passeris & ipsam,
 Hunc quidem clarum fecit Deus, qui ostendit :
 Lapidem enim ipsum fecit Saturni filius versuti.
 Nos autem stantes admirabamur quod factum erat.
 Ut igitur terribilia portenta deorum subière hecatombas :
 Calchas autem statim postea vaticinans dixit,
 Cur muti facti estis comati Achivi ?
 Nobis quidem hoc ostendit signum magnum prudens Iupiter,
 Serum, quod tardè perficitur, cuius gloria nunquam peribit.
 Ut hic filios devoravit passeris, & ipsam,
 Octo, sed mater non erat, quae peperit filios :
 Sic nos tot annos bellabimus hic :
 Decimo autem civitatem capiemus Latviam.
 Ille sic interpretabatur : hac jam nunc omnia perficiuntur.
 Sed age, manete omnes benè-ocreati Achivi
 Isthic quo ad usq; civitatem magnam Priami capiamus.
 Sic dixit. Archivi. v. valdè clamarunt, (circum a. naves
 Terribiliter resonuerunt clamantibus Achivis)
 Sermonem laudantes Vlyssis divini.
 His autem dixit Gerenius eques Nestor :
 Proh facinus certè pueris similes loquimini
 Infantibus, quibus non sunt cura bellicosa opera
 Quò jam pactaq; & iuramenta ibunt nobis ?
 In igne jam consiliaq; erunt curaq; virorum,
 Sacraq; mera, & dextra quibus credidimus.
 Frustrà enim verbis contendimus neq; aliquam rationem
 Invenire possumus, etsi multo tempore hic moremur,
 Atrida, tu autem sicut prius, habens firmum consilium,
 Impera Achivis in fortibus praeliis :
 Hos autem sine corrumpi unum & duos qui ab Achivis
 Seorsum consultant : profectus autem non erit ipsis
 Prius Argos ire quam & Iovis Aegida-tenentis

Nestoris
 verba ad
 milites.

Γνώμῃραι εἴτε ψεύδῃ ὑπόχεσις ἢ ἐ καὶ ἐκί.
 Φημί γ' οὐ κατ' ἀνεῦσαι ὑπερμῆρα κρονίωνα
 Ηματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Αργεῖοι, τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
 Αφράπλων ἐπιδέξι', ἐναίσια σήματα φαίνων.
 Τῷ, μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθ',
 Πρὶν πῶς πᾶρ τρώων ἀλόχῃ κατ' ἠθρομηθῶαι,
 Τίσα δ' ἑλένης ὀρμήματά τε σοναχάς τε.
 Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἰθέλῃ οἰκόνδε νέεσθ',
 Ἀπείσθω ἢς υἱὸς εὐσέλμοιο μελαίνης,
 Οφρα πρόσθ' ἄλλων θάϊτον καὶ πόντον ἐπίσση
 Ἀλλὰ αἰῶξ, αὐτὸς τ' οὐ μήλεο, πείθεο τ' ἄλλῳ.
 Οὔτοι δ' ἄπο βλητον ἐπ' ἔσεται ὅ, τι κεν εἴπω,
 Κρῖν' ἀδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτῃσιν, ἀγάμιμον,
 Ως φρήτῃ φρήτῃ φανθρήγη, φύλα ἢ φύλοις.
 Εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης, καί τοι πείθωνται ἀχαιοὶ
 Γνώσῃ ἐπειθ' ὅς θ' ἠγεμόνων κακός, ὅς τε νη λαῶν,
 Ἡδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι κατὰ σφείας γ' ἄμαχέσσοντα.
 Γνώσῃαι δ' εἰ καὶ θεαπέσι πῶδ' ἴν' ὅσῃ ἀλαπάξῃς,
 Ἡ ἀδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων,
 Ἡ μὲν αὐτ' ἀγρή νικᾶς γέρον ἦας ἀχαιῶν.
 Λίγδ' Ζεῦ τε πάτερ, καὶ ἄθλιωαι, καὶ ἀπολλων,
 Τοῖσθ' οἱ δέκα μοι συμφραδμονες εἶεν ἀχαιῶν.
 Τῷ κατὰ χ' ἠμύσθῃ πόλις πριάμοιο ἀνακίθ',
 Χερσὶν ὑφ' ἠμετέρησιν ἀλλήσθ' ἀ τε πρῆθομῆ τε.
 Ἀλλὰ μοι αἰγίοχ' κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 Ὅς με μετ' ἀπρήκτες ἔριδας καὶ νείκεα βάκθῃ.
 Καὶ γ' ἐγὼν ἀχιλλεύς τε μάχῃσθ' ἀμειθ' εἶνεκα κέρης
 Ἀντιβίοις ἐπέεσθ'. ἐγὼ δ' ἤρχον χαλεπαίνων.
 Εἰ δέ ποτ' ἔσθ' γε μίαν βελήσομῃ, ὅσθ' ἔτ' ἐπῆσο
 Τρώσθ' ἀνάβλησις κακῆ ἔσεται εἰδ' ἠβαιόν.
 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυμάχομῃ ἄρῃσθ'.
 Εὐ μὲν τις δόρυ θηξάσθ' ὅ, ὅ δ' ἀσπίδα θείσθ',
 Εὐ δέ τις ἵπποισθ' δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσθ',
 Εὐ δέ τις ἄρμασθ' ἀμφὶς ἰδῶν, πολέμοιο μεδέσθ'.

25. ἔθικεν.

Cognoscamus, an falsa promissio, an & non,
 Dico enim igitur annuisse prapotentem Saturnidem
 Die illo, quando navibus in citis conscenderunt
 Argivi Trojanis mortem & parcam ferentes,
 Fulgurans dextera, fausta signa ostendens,
 Quare non aliquis prius festinet domum redire,
 Priusquam aliquis apud Trojanorum uxorem dormiat,
 Punire & Helenae abitumq; gemitusq;
 Si autem aliquis nimium velit domum ire,
 Tangat suam navem bonas sedes habentem & nigram,
 Ut ante alios mortem & fatum assequatur,
 Sed rex tu bene cura, & crede alteri,
 Non abjectum verbum erit quodcumq; dicam.

Secerne viros pergentes & per tribus Agamemnon:
 Ut tribus tribubus auxilientur, gentes & gentibus.
 Si autem sic facies, & tibi obediunt Achivi,
 Cognosces postea quis ex ducib. ignavus sit, quisve ex militibus
 Sive qui strenuus erit, per se ipsos enim pugnabunt.
 Cognosces verò si & ex vaticinio civitatem non destrues,
 An virorum ignavia & imperitia belli.

Nestorem
 laudat A-
 game-
 mnon.

Hunc respondens alloquutus est rex Agamemnon:
 Certè quidem rursus sententia vincis filios Achivorum.
 Utinam enim Iupiterq; pater & Pallas & Apollo,
 Tales decem mihi consultores essent Achivorum.
 Sic citò nutaret civitas Priami regis
 Manibus sub nostris, captaq; direptaq;
 Sed mihi Aegiochus Saturnides Iupiter dolores dedit,
 Qui me inter incurabiles lites & contentiones imicit.
 Etenim ego Achillesq; pugnavimus gratia puellæ
 Contrariis verbis: ego autem incepti litem.
 Si a. unquam in unum consultabimus, non amplius postea
 Trojanus dilatio mali erit, neq; paululum.
 Nunc autem venite ad cœnam, ut conducamus Martem.
 Benè quidem aliquis hastam acuat, benè & scutum ponat,
 Benè & aliquis equis cœnam det veloces pedes habentibus,
 Benè & aliquis currum utrinq; videns belli curam habeat.

E 3

Ut per

Ως κε πειρημένοι συγροῖ κενώμεθ' ἄρηι.
 Οὐ γὰρ πωσωλή γε μετίσεται ἔδ' ἠβαιόν,
 Εἰ μὴ νῦν ἔλθεσσι Δρακονέφ' μύθ' ἀνδρῶν.
 Ἰδρώσθ' μὲν τὸ τελαμῶν ἀμφὶ σήθεσσι
 Ασπίδ' ἀμφιδρότης, πρὶ δ' ἔγχει χεῖρας καμείψ'·
 Ἰδρώσθ' δὲ τὸ ἴπῳ εὐξοον ἄρμος τιταίναν.
 Οὐδέ κ' ἐγὼν ἀπὸ σθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 Μιμνάζην παρὰ νηυσὶ κρηονίσσι, ἔοι ἐπέλα
 Αρκιον ἔσθ'ται φυγέην κύνας ἠδ' οἰωνύς.

Ως ἔφατ', Δρυεῖοι δ' ἰμέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κύμα
 Ακτῆ ἐφ' ὑψηλῆ, ὅτε κινήσθ' νότ' ἔλθων
 Προβλήτι σκοπέλω· τὸν δ' ἔποτι κύμασσι λείπ'·
 Παντοίων ἀνέμων, ὅτ' αὖ ἐνθ' ἢ ἐνθα γήυνται
 Αἰσάντες δ' ἀρίοντο, κωσασθέντες κατὰ νῆας,
 Κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλονται·
 Αλλ' ἔπειτα δ' ἄλλω * ἔριζε θεῶν αἰφ' ἄγχετάων,
 Εὐχόμεθ' θάνατόν γε φυγέην καὶ μῶλον ἄρηθ'.
 Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰερούσιν ἀνάξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 Πίονα, πινταέτηροι, ἔπειτα κρονίαντι.
 Κίχλησκει δὲ γέροντας Δρυεῖας πασσαχαιῶν·
 Νέστωρα μὲν πρῶτιστα, καὶ ἰδομενεῖα ἀνακταί,
 Αὐτὰρ ἐπέτ' αἶσα τε δῶα, καὶ τυδέθ' ἦόν·
 Εκτον δ' αὐτ' ὄδυσησ' διὶ μῆτιν ἀτάλαστον.
 Αὐτόματ' δὲ οἱ ἦλθε βολῶ ἀγαθὸς μῦθ' ἔλαθ'·
 Ἦδεις γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονείτο.
 Βοῦν δ' ἔπειθ' ἔειπ' ἔπειτα, καὶ ἔλοχύτας ἀείλοντο.
 Τοῖσι δ' ἐπὶ εὐχόμεθ' μετέφη κρείων ἀγαμέμνων·

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαυνεφίε, αἰθέρι ναίων,
 Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῶαι καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθεῖν,
 Πρὶν με κατὰ πρῶτες βαλέην πριάμοιο μέλαθρον
 Αἰθαλόεν, πρῆσται δ' ἔπειτα δῆϊοιο θυρεῖται·
 Εκτόρειον δ' ἔπειτα πρὶ σήθεσσι δαίξαι
 Χαλκῶ ῥωγαλίον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Πρῶτες ἐν κρονίῃσιν· ὁδ' ἄξ' λαζοίετο γαῖαν.

Ως ἔφατ', ἔδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράϊαινε κρονίαν·
 Αλλ' ὄγε δέκτο μὲν ἰρὰς πόνου δ' ἀμέγαρτον ὄφελαν.

Αὐτὰρ

25. ἔριζε.

Vt per totam diem se vo decernamus Marte. i. bello.

Non enim cessatio postea erit, neq; paululum:

Nisi nox veniens dirimat robora virorum.

Sudabit quidem alicujus lorum circa pectora (bis:

Scuti circum tegentis hominem: circa a. lancea manum fugita-

Sudabit & alicujus equus politum currum trahens.

Quem autem ego seorsum à pugna volentem intelligam

Manere apud naves rostratas, non ei postea

Possibile erit fugere canes & aves. (Eius

Sic dixit: Argivi v. valde strepuerunt, sicut quando flu-

Littore in alto, quando movet Notus veniens

Porrectum ad scopulum, quem nunquam fluctus relinquunt

Diversorum ventorum, quando huc vel illuc fiunt.

Surgentes a. ruebant sparsi ad naves,

Fumigaruntq; in tentoriis, & cœnam capiebant.

Alius a. alij sacrificabat deorum semper existentium,

Orans ut mortem fugeret, & stragem Martis.

Sed hic bovem sacrificavit rex virorum Agamemnon

Pinguem, quinquennem, valde potenti Saturnida,

Vocavit autem senes optimates omnium Grecorum,

Nestorem quidem primum, & Idomeneum regem,

Sed postea Ajaces duos, & Tydei filium:

Sextum autem rursus Vlysses Iovi consilio similem:

Spontaneus autem ei venit vocem bonus Menelaus.

Sciebat enim in animo, quantum frater laborabat.

Bovem a. circumsteterunt, & falsas fruges acceperunt.

His orans dixit rex Agamemnon.

Iupiter gloriosiss. nigras-nebulas-faciens, in aethere habi-

Non prius sol occidat & tenebrae adveniant,

Quam me pronum desicere Priami palatium

Ardens: urere & igni combustivo portas.

Hectoream vero lorica circa pectora dividere

Ense scissam, multi & circa ipsum socij

Proni in pulveribus mordicus capiant terram.

Sic dixit: neque ei perfecit Saturnides.

Sed hic suscepit quidem sacrificia, laborem v. magnum angebat

Græci ad
bellum sese
parant,

Agame-
mnonis ad
Iovem pre-
ces,

Græci sa-
cra faciunt,

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ ἔλοχύζαι παρβάλλοντο,
 Αὐ' ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἰσθαζῶνα καὶ ἔδφραν,
 Μήρως τ' ἐξέλαμον κατὰ τε κνίωση ἐπαλύψαν,
 Δίπλυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶ δ' ὠμοθέτησαν.
 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' χίζησαν ἀφύλλοισιν κρητέκαιοι,
 Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, ἑπαίρεχο ἠφάισιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κρητὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσωντο,
 Μίτυλλον τ' ἄρα τάλλα, καὶ ἀμφ' ὄρειλοῖσιν ἔπφραν,
 Ωπλήσαν τε περὶ φραδέως ἐρύσαντό τε πμῆτα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνος, τετύκοντό τε δαῖτα,
 Δαίνωτ' ἔδδ' τι θυμὸς ἐδδύετο δαίτος εἴσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι[⊙] καὶ ἐδητύ[⊙] ἐξ ἔρον ἔντο;
 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρηε χερῶι[⊙] ἰππότεα νέστωρ,
 Ατρείδη κύδιζε ἀνάξ ἀνδρῶν ἀγαμέμωνων.

29. μηδ' ἔτι Μηκέρτινῳ δῆθ' αὐδὲ λεγόμεθα, * μηδ' ἔτι δηρόν
 Αμβακλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐδδύαλιζεν.
 Αλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Λαὸν κηρύσσοντες ἀγείροντων κατὰ νῆας.
 Ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὠδὲ κρητὰ στρατὸν ἄρῳ ἀχαιῶν
 Ἰομῆρ, ὄφρα κεν θάσασον ἐγείρομῆρ ὄξυν ἄρηα.
 Ως ἔφατ'. ἔδδ' ἀπίθησεν ἀνάξ ἀνδρῶν ἀγαμέμωνων.
 Αὐτίκα κηρύκειοσι λιγυφθόγγοισι κέλδυσσ
 Κηρύσσεν πόλεμόν δὲ κρηκορόωντας ἀχαιῆς.
 Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοῖ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκη.
 Οἱ δ' ἀμφ' ἀτρείωνος διοτρεφέες βασιλῆες
 Θωῶν κρινόντες. μῆ[⊙] ἦ, γλαυκῶπις ἀθλήη,
 Αἰγίδ' ἔχου' ἐρίτιμον, ἀγῆραον, ἀθανάτῳ τε.
 Τῆς ἑκατόν θύσανοι παλχερῆστοι ἠερέθοντο,
 Πάντες εὐπλεκέες, ἑκατόμβοι[⊙] ἦ ἕκασ[⊙].
 Σὺν τῇ παμφάσσοισι δέασυτο λαὸν ἀχαιῶν.
 Οτρωῶσ' ἱέναι. ἐν ἦ θέν[⊙] ὤρσεν ἑκάσθε
 Καρδίη ἀληκίον πολεμοῖζεν ἠδὲ μάχεσθ'.
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμ[⊙] γλυκίων φέρετ' ἠὲ νέεσθ'
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλλω ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἡότε πῦρ αἰδηλὸν ἐπιφλέγθ' ἀπτετον ὕλλω
 Οὔρε[⊙] ἐν κρηυφῆς, ἑκάθειν δὲ τε φαίνε[⊙] αὐγῆ.

Sed postquam precati sunt, & molas projecerunt,
Rursus traxerunt quidem primum, & jugularunt & excoria-
Cruraq; inciderunt, valdeq; omento cooperuerunt (runt,
Dupliciter facientes: in ipsis autem crudas carnes posuerunt:
Et hæc quidem lignis scissis sine foliis urebant.

Intestina autem insipientes tenebant super Vulcanum. i. ignē.

Sed ubi valde crura combusserunt, & intestina comederunt,
Minutimq; inciderunt alia, & circum verua fixerunt,

Assaveruntq; valde scienter, traxeruntq; omnia,

Sed postquam cessaverunt à labore, feceruntq; convivium,

Convivati sunt, neq; animus indigebat convivio equali.

Sed postquam potus & cibi amorem ademerunt,

His verbis incepit senilis eques Nestor:

Atride gloriosissime rex virorum Agamemnon,

Ne nunc diu iterum dicamus, neq; diu

Differamus opus, quod Deus dabit.

Sed agè, precones quidem Achivorum aream loricam ha-

Populum vocantes congregent ad naves. (bentium

Nos autem congregati hic in exercitu lato Achivorum

Eamus, ut scitius suscitemus impetuosum Martem.

Sic dixit: neq; non persuasus est rex virorum Agamemnon.

Statim preconibus arguta voce-preditis iussit

Vocare ad bellum capite comatos Achivos,

Hi quidem vocaverunt, illi a. congregati sunt valde velociter. Græci ap

Hi autem circa Atridem divini reges (nerva, bellum

Iruerunt distinguenter: simul a. glaucos oculos habens Mi- coeunt.

Aegide habens valde honoratam, non senescentem, immorta-

Cujus centum fimbrie totæ aureæ pennebant, (lemq;

Omnes bene plicatæ, centum nummorum autem unaquæq;:

Cum hac impetum faciens ibat per populum Achivorum:

Adhortans ire, robur autem immisit uniuscujusq;

Animo ut incessanter bellaret & pugnaret.

His autem statim bellum dulcius factum est, quàm redire

Super navibus concavis dilectam in patriam terram.

Velut ignis lucens (vel edax) comburit immensam sylvam

Montis in verticibus procul autem apparet splendor:

Ως τ' ἔρχομ' ἀπο, χαλκῆς θεσπεσίαισιν
 Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρα ἔρανον ἴκει·
 Τῶν δ' ὡς τ' ὀρνίθων πετελωῶν ἔθνεα πολλά,
 Χλωῶν, ἢ γράων, ἢ κύκνων δελιχοδείρων,
 Ἀσία σὺν λειμῶνι, κραιπίς ἀμφὶ ῥέεθρα,
 Ἐνθα καὶ ἔνθα ποσσῶνται ἀγαλλόμεναι πτερυγασί,
 Κλαυθιδὸν ὠρανοβιζόντων, σμαραγεῖ δὲ τελευτῶν·
 Ως τ' ἔθνεα πολλά νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 Ἐς πεδίον ὠραχέοντο σκαμάνοριαν· αὐτὰρ ἔπο' ἔχθρῶν
 Σμυρδαλέον κρηάειζε ποσσῶν αὐτ' τε καὶ ἴππων.
 Ἐσαν δ' ἐν λειμῶνι σκαμάνοριᾷ ἀσθεμένῃσι
 Μυρία, ὅσαστε φύλλα καὶ ἄθρα γίγνεται ὄρεϊ·
 Ἦντε μυῶν ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
 Αἴ τε κρατὰ σθεμὸν ποιμενῆιον ἠλφίσκου
 Ωρη σὺν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγ' ἀγέα δ' αὖψ'
 Τόσσοι ἐπὶ τρώεσσι κρηκομέωντες ἀχαιοὶ
 Ἐν πεδίῳ ἴσαντο, Δαρρῆαισσι μεμνῶτες.
 Τὴς δ' ὡς τ' αἰπόλια πλάτ' αἰγῶν αἰπίλοι ἀῖορες
 Τρεῖς διακρινέωσιν, ἐπεὶ κε νομῶν μιγέωσιν·
 Ως τὴς ἠγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 Ὑσμίνῳ δ' ἴεναι μὲν ἢ κρείων ἀγαμέμνων
 Ομηροῖα καὶ κεφαλῶν ἴκελ' οὐδὲν τε περικεράυνον,
 Ἀρεῖ ἢ Ζώνῳ, σέριον δὲ ποσσῶσιν.
 Ἦντε βῆς ἀγέληφι μέγ' ἔσοχ' ἔπαλετο πάντων
 Ταῦρα, (ὁ γὰρ τε βόεσσι μεταπρέπ' ἀχρομήρησι)
 Τοῖον ἄρ' ἀτρείδῳ θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ
 Ἐκπρέπ' ἐν ποσσῶσιν καὶ ἔσοχον ἠρώεσιν.
 Ἐσπετε νῦν μοι μῦθον ὀλυμπία δάματ' ἔχουσα·
 (Ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἴεσθε, πάρις ἔτε, ἰσέτε πάντες·
 Ἡμεῖς ἢ κλέ' οἷον ἀκρόμεν, εἰ τι ἴδμεν)
 Οἵτινες ἠγεμόνες δαυαῶν καὶ κρήνηται ἦσαν·
 Πληθὺ δ' οἶκ' αὖ ἐγὼ μυθήσομαι, εἰδ' ὀνομύω,
 Οὐδ' ἔμοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα ἢ στόματ' εἴεις,
 Φωνὴ δ' ἄρρηκτ', χάλκεον δὲ μοι ἦτορ στήθεσσι,
 Εἰ μὴ ὀλυμπιάδες μῦθον, δῖος ἀγχιόχοιο
 Πυγατέρης, μνησαίαθ' ὅσοι ἐπ' ἰλίον ἦλθον.

Sic horum' abeuntium, aris divini
 Splendor valde apparens per aërem in cælum ibat.
 Horum sicut avium volatilium gentes multa,
 Anserum, vel gruum, vel cygnorum longum collum habentium
 Asiatico in portu, Caystrij circa fluenta,
 Huc & illuc volant gaudentes alis,
 Resonanter sedentium, resonat autem & pratum :
 Sic horum gentes multa à navibus & tentoriis
 In planitiem ruebant Scamandrium : sed subdus terra
 Terribiliter resonabat pedibus ipsorumq; & equorum.
 Steterunt autem in prato Scamandrio florido
 Infiniti, quotq; folia & flores gignuntur tempore verno
 Veluti muscarum frequentium gentes multa,
 Quæq; in stabulo pastoralis errant
 Tempore in verno, quandoq; lac vasa madefacit :
 Tot contra Trojanos comati Achivi
 In campo stabant, disrumpere prompti.
 Hos autem ut greges magnos caprarum caprarij viri
 Facile distinguunt, postquam in pascuis miscentur :
 Sic hos ductores digerebant huc & illuc
 Ut ad prælium irent : inter quos rex Agamemnon
 Oculis & capite similis Iovæ gaudenti fulmine,
 Marti autem balteo, pectore autem Neptune.
 Velut bos in armento valde eximius est omnium
 Taurus : (hic enim boves inter relucet congregatas.)
 Talem Atridem posuit Iupiter die illo,
 Valde præstantem inter multos & eximium heroas.
 Dicite nunc mihi Musa cælestes domos habentes,
 (Vos enim deæ estis, adestisq; scitisq; omnia :
 Nos autem famam solum audivimus neq; quicquam scimus.)
 Qui duces Danaorum & Principes erant.
 Multitudinem autem non ego dicam, neq; nominabo,
 Neq; si mihi decem quidem linguæ, decem & ora essent,
 Vox & infrangibilis, æreum & mihi cor inesset :
 Nisi cælestes Musæ Iovis Aegiochi.
 Filia commemorent quot sub Ilium venerunt.

Musarum
invocatio.

Princi-

ΚΑΤΑΛΟ-
ΓΟΣ ΝΕ-
ΩΝ ΗΤΟΙ
ΒΟΙΩΤΙΑ.

28. Ισυντε
ζαθ.

28. κ. Κρευ-
σάντε ζαθ.

28. κ. Νυ-
σάντε ζαθ.

28. κ. Φη-
ράς τε ζα-
θία.

Αρχὸς αὐτῶν νηῶν ἐρέω. νῆας τε παρπάσας.
ΒΟΙΩΤΩΝ μὲν Μινέλεως καὶ λήϊτος ἦρχον
Αρκεσίλαός τε, παρθολύωρ τε, κλονίος τε.
Οἳ δ' ὑρίων ἐνέμενοντο, καὶ αὐλίδα πετρήεσσιν αὖ,
Σχοῖνόν τε, σκῶλόν τε, πολύκνημόντ' ἑτεωνόν,
Θέσπειαν, γρῶϊάν τε, καὶ δ' εὐρύχορον μυκηλιασόν,
Οἳ τ' ἀμφ' ἄρμ' ἐνέμενοντο, καὶ εἰλέσιον, καὶ ἐρυθρῆας,
Οἳ τ' ἐλιῶν εἶχον, ἢ δ' ὑλλῶν, καὶ πετεῶνας,
Ωκηλίω, μεδδῶνά τ' εὐκτίμηρον πολίεθρον,
Κάπας εὐτρετήν τε, πολυτρεθήρωνά τε θίσβω,
Οἳ τε κρηώνων, καὶ ποιήεντ' ἀλίαστον,
Οἳ τε πλάταιας ἔχον, ἢ δ' οἳ γλίσασσ' ἐνέμενοντο,
Οἳ δ' ὑπὸ θήβας εἶχον εὐκτίμηρον πολίεθρον,
Ουχνησὸν δ' ἱερὸν προσδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος,
Οἳ τε πολυσάφυλον ἄρνω ἔχον, οἳ τε μίδφασ,
Νίσσαν τε ζαθίω. * ἀθηδόνια τ' ἔχαστόσασσ'·
Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν ᾗ ἑκάστη
Κῆροι βοιωτῶν ἑκάστον καὶ εἰκοσιβαῖνον.
Οἳ δ' ἀπ' λιθόνας ναῖον, ἢ δ' ὄρχομηρον μινύειον,
Τῶν ἦρχ' ἀσκάλαφος καὶ ἰάλμυρος, ἦες ἄρηος,
Οὐς τέκεν ἀστυόχη δόμω ἄκτορος ἀζείδαο,
Παρθένος αἰδαίη ὑπερώϊον εἰσυναβάσσει
Αρῆι κρητερῶ ὃ ᾗ οἳ παρελέξατο λάθρη·
Τῶν ᾗ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐπιχόωντο.
Αὐτὰρ Φωκῆων χεδίος καὶ ἐπίτροφος ἦρχον,
Υἱέες ἰφίτες μεγαθύμους ναυβολίδαο·
Οἳ κυπάρισσον ἔχον, παρθῶνά τε πετρήεσσιν αὖ,
Κρίσασσ' τι ζαθίω, καὶ δαυλίδα, καὶ πενοπήεσσιν
Οἳ τ' αἰεμάρφασ καὶ ὑάμπυλιν ἀμφενέμενοντο,
Οἳ τ' ἄρα παρ' παλαμόν κηφισὸν δῖον ἔναϊον,
Οἳ τε λίλαιας ἔχον πηγῆς ἐπὶ κηφισοῖο·
Τοῖς δ' ἄμφοτεροσάκοντα μελαιναὶ νῆες ἔποντο.
Οἳ μὲν Φωκῆων εἴχασσ' ἐστῆσαν ἀμφιέποντες,
Βοιωτῶν δ' ἑμπαλῶ ἐπ' ἄρσιερα θωρήσσοντο.
Λοκρῶν δ' ἠγεμόνοσεν οἰλήος ταχύς αἴας,
Μείων, ἔπ' τὸσ' ἔγ', ὅσ' τελαμῶνι αἰπῆξ.

Αλλὰ

Principes navium dicam, navesq; omnes.

BOETIIS quidem Menelaus & Leitus impetrabant,
 Arcesilausq; Prothoënorq;, Cloniusq;,
 Quiq; Hyriem habitabant & Aulidem petrosam,
 Schænumq; Scolumq;, jugosamq; Eteonum,
 Thespiam, Gramq; & latum-locum-habentem Mycalesum:
 Quiq; circum Harma habitabant, & Ilesium, & Erythras:
 Quiq; Eleona tenebant, & Hylem, & Peteona,
 Ocaleam, Medeonaq; benè-edificatam urbem,
 Copas, Eutresinq;, multas-columbas-habentemq; Thibem:
 Quiq; coroneam & herbosam Haliartum,
 Quiq; Plateam possidebant, & qui Glissam habitabant:
 Quiq; Hypothebas habitabant benè edificatam urbem,
 Onchestumq; sacrum neptunium clarum nemus,
 Quiq; vitiferam Arnem habitabant, quiq; Midiam,
 Nissamq; divinam, Anthedonaq; ultimam:
 Horum quidem quinquaginta naves ibant, in unaquaq;
 Pueri Bœotiorum centum & viginti ibant.

Qui v. Aspledonā habitabant, & Orchomēniū Minyeum,
 Hīs imperabat Ascalaphus & Ialmenus, filij Martis,
 Quos peperit Astyoche in domo Aetoris Azide,
 Virgo verecunda, superiorem partem domus cum ascendisset
 Marti forti: hic autem ipsi concubuit clam,
 Horum triginta concava naves ibant,
 Sed Phocensibus Schedius & Epistrophus imperabant,
 Filij Iphiti magnanimi Naubolida:
 Qui Cyparissum habitabant, Pythonaq; petrosam,
 Crissamq; divinam & Daulida & Panopea,
 Quiq; Anemoriam & Hyampolin circumhabitabant:
 Quiq; apud fluvium Cephissum divinum habitabant:
 Quiq; Lileam habitabant fontem in Cephisso:
 Hos simul quadraginta nigrae naves sequebantur.
 Hi quidem Phocensium turmas ordinarunt circa laborantes:
 Bœotiorum autem propè in sinistra armabantur.

Locrensibus autem dux erat Oileus velox Ajax
 Minor, non tantus quantus Telamonius Ajax,

ENUM-
 RATIO
 NAVIUM
 VEL BOE-
 OTIA. 50.

30.
 Aspledo-
 nestes &
 Orcho-
 menij.

Phocenses
 40

Loeri.
 Ajax Oi-
 lai.

Sed 70.

Ἀλλὰ πολὺ μείων, ὀλίγῳ μὲν ἔλω, λινοθάρηξ,
 Ἐγχείη δ' ἐκέκαστο πάνελλωας καὶ ἀχαιῆς·
 Οἱ κινῶντ' ἐνέμνοντ', ὀπόμεντά τε, κακκίαιρόν τε,
 Βῆσάν τε, σκάρφλω τε, καὶ αὐχάας ἐρατεινάς,
 Τάρφλω τε, φρονιόν τε, βοαχρῖς ἀμφὶ ῥέεθρα·
 Τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο,
 Λοκρῶν οἱ ναῖσι πέρλω ἱερῆς δ' Ὀβοίης·

Οἱ δ' Ὀβοίαισ' ἔχον μύρα, πνείοντες ἄθαντες,
 Χαλκίδατ', εἰρίτριά τε, πολυτάφυλόν τ' ἰστιαῖον,
 Κήρυνθόν τ' ἔφαλον, δίς τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
 Οἱ τε κάρυσον ἔχον, ἠδ' οἱ εὐρεῖα ναυετάρσασκον.
 Τῶν δ' αὖθ' ἠγεμόνσ' ἐλεφλύωρ, ὄζ' ἄρη,
 Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς ἀδαίτων.
 Τὰ δ' ἅμ' ἄθαντες ἔποντο φροῖ ὀπίθεν κρομόαντες,
 Αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὄρεκτῆσι μελιῆσι
 Θώρηκας ῥήξεν δηϊῶν ἀμφὶ σήθεσσι·

Τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

Οἱ δ' ἄρ' ἀθλῶας ἔχον εὐκτίμηρον πτολίεθρον,
 Δῆμον ἐρεχθῆ μεγαλήτορ, ὃν ποτ' ἀθλῶη
 Θρέψε διὸς θυγάτηρ, τέκε δ' Ἰσίδωρ ἄερα,
 Καδδ' ἐν ἀθλῶησ' εἴσεν ἑῷ ἐνὶ πτόνι νηῶ·
 Ἐνθάδε μιν ταύροισι καὶ ἄρνοιόισι ἰλάοντα
 Κῆροι ἀθλωαίων, πειτελομήων ἐνὶ αὐτῷ.
 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνσ' ἦος πετεῶο μύραθ' ὄσ'·
 Τῶ δ' ἔπω τις ὁμοῖ' ἐπιχθονίων γλῆστ' ἀθήξ,
 Κοσμήσασσι πᾶσι καὶ αἰέρας ἀσπιδιώταις·
 Νέτωρ οἱ ἔειπεν· ὁ γὰρ περὶ γλῆστερ' ἦεν·
 Τῶ δ' ἅμα πενήτηγοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

28. ἄγε τρισ- Αἴας δ' ἐν Καλαμῖν * ἄγχι δυοκαίδεκα νῆας
 καίθικας. Στήσε δ' ἄγων, ἐν ἀθλωαίων ἴσαντο φάλαγγες.

Οἱ δ' ἄργ' ἔχον τέρμηθά τε τειχόεσσα,
 Ερμιόνη, ἀσίνω τε, βαθύ κρητὰ κόλπον ἐχέσασα,
 28. Τροϊζῶν * ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' ἐπίδαυρον,
 28. Νῆσοντ' Οἱ τ' ἔχον * αἰγίαν, μάστιγά τε κῆροι ἀχαιῶν.
 αἰγίαν. Τῶν δ' αὖτ' ἠγεμόνσ' ἦος βολῶ ἀγαθὸς διομήδης,
 Καὶ Διηνελ' κροταινῆ' ἀγακλειῶ φίλ' ἦος·

Τοῖσι

Sed multò minor: parvus n. erat, linteum thoracem habens.

Lancea autem ornabat omnes Græcos & Achivos.

Qui Cynumq; habitabant, Opoentaq; Calliarumq;

Bessamq;, Scharphemq;, & Augias amabiles:

Tarphenq;, Throniumq; Boagrii circum fluenta:

Hunc simul quadraginta nigrae naves sequebantur

Locrum, qui habitabant è regione sacram Eubœam.

Qui a. Eubœam habitabant robora spirantes Abantes

Chaicidaq; Iretriamq; abundantemq; - uvis Histiam:

Cerinthumq; maritimam, Diisq; altum oppidum:

Quiq; Carystum incolebant, & qui Styra habitabant:

Horum rursus dux erat Elephenor, ramus Martis

Chalcodontiades, magnanimorum princeps Abantum:

Hunc simul Abantes sequebantur veloces, à tergo comati.

Pugnaces, prompti porrectis hastis

Thoraces disrumpere inimicorum circa pectora.

Hunc simul quadraginta nigrae naves sequebantur.

Qui autem Athenas habitabant bene edificatam urbem,

Populum Erechthei magnanimi, quem aliquando Minerva

Nutrit, Iovis filia, peperit autem alma Tellus,

Athenis autem collocavit in suo pingui templo.

Illic enim ipsum tauris & agnis placant

Pueri Atheniensium absolutis singulis annis:

His rursus præerat filius Petei Menestheus,

Huic nondum quisquam vir inter terrestres fuit similis

In instruendis equitibusq; & viris scutigeris:

Nestor solus contendebat, hic enim ætate grandior erat:

Hunc simul quinquaginta nigrae naves sequebantur.

Ajax autem ex Salamne ducebat duodecim naves.

Statuit autem ducens, ubi Atheniensium stabant phalanges.

Qui a. Argosq; habitabant, Tirynthaq; bene muratam,

Hermionem, Asinemq;, profundum sinum habentes:

Træxenam, Ejonasq; & vitibus consitam Epidaurum,

Quiq; habitabant Aeginam, Masetamq; juvenes Achivorum:

His rursus præerat bello strenuus Diomedes,

Et Sthenelus Capanei inclyti dilectus filius,

Elephenor.

90

Athenien-
ses.

50.

Menesthe.

Ajax Tele-
monius.

12

Diomedes
Sthenelus.
Euryalus.

Vna

80.

Τοῖσι δ' ἄμ' ἄρ' ἄλ' τριζαῖοι κίενισόθεσ φῶσ,
Μηκισέως ἕος λαϊονίδαο ἀνακίο.

Συμπάτων δ' ἕγειτο βολῶ ἀγαθός διομήδης.

Τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδώκοντα μέλαινας ἦες ἔποντο.

Οἳ δ' ἔμυκλώας εἶχον εὐκλίμενον πολίεθρον,

Ἀφνόν τε κόρινθον, εὐκτιμῶνας τε κλεινας,

Ορειάς τ' ἐνέμοντο, αἰραιθυρέω τ' ἐρατφίλῳ,

Καὶ σικυῶν' ὅθ' ἄρ' ἄδρησ' ἔπειτ' ἐμπεασίλουν,

Οἷθ' ὑπερησίλῳ τε καὶ αἰπενίῳ γυνόεσσιν,

Πεπλιώλῳ τ' εἶχον, ἢ δ' αἰγίον ἀμφενέμοντο,

Αἰμαλόντ' ἀπὸ πάντων, καὶ ἄμφ' ἰλίκῳ δυρέσσιν.

Τῶν ἐκείνων ἦρχε κρείων ἀγαμέμνων

Ἀτρείδης. ἄμω τὰ γε πολὺ πλείεσσι καὶ ἄριστοι

Λαοὶ ἔποντ'. ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νήροπα χαλκόν

Κυδίοων, ὅτι πάνσι μετέτρεπεν ἠρώεσσιν,

Οὐκ ἄριστ' ἔλω, πολὺ δ' ἔπειτα πλείεσσιν ἄγε λαέσ.

γρ. καμετά-
σασ.

Οἳ δ' εἶχον κοίλῳ λακεδαίμονα * κητώεσσα,

Φάριον * τε, ἀσάρτιον τε, πολυτέφρονά τε μίσηλῳ,

γρ. φάριον.

Βρυσηάς τ' ἐνέμοντο, καὶ αὐγφάσ' ἐρατεινάς

Οἷτ' ἄρ' ἀμύκλας εἶχον ἔλ' τ' ἔφαλον πολίεθρον.

γρ. οὐ τύλον.

Οἷτε λάαν εἶχον, ἢ δ' * οἴτυλον ἀμφενέμοντο.

Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βολῶ ἀγαθὸς μηρόλαο

Εξήκοντα νεῶν. ἀπὸ ἅτερεσ δ' ἔφασσοντο.

Ἐν δ' αὐτοῖσ κίεν ἦσι περ θυμῆσι πεποισθῶς

Οτρύων πόλεμονδε * μάλιστ' ἢ ἔτο θυμῶ

Τίτραθαι ἐλένης ὀρμήματά τε σοναχάς τε.

Οἳ δὲ πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ δρυῶλῳ, ἐρατφίλῳ.

Καὶ θρύον ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκλίτον αἶπυ,

Καὶ κυπαρισσηῖον, καὶ ἀμφιγύφασ' ἑναίον,

Καὶ πτελεόν, καὶ ἔλ' τ', καὶ δάριον, ἔνθα τε μῆσση

Ἀντόμεραι θάμυρον τὸν θρήϊον παύσαν αἰοιδῆς,

Οἰχαλίηθεν ἰόντα περ' ὄρυτ' οἰχαλίησ.

Στιῦτο γ' ὄρχομεν νικησέμεν εἴπωσ' αὐ' αὐτά

Μῆσση αἰδοῖεν κῆραι δῖος αἰγιοχόιο.

Αἱ δ' ἔχοντα μέγισταισ τῆσιν, αὐτὰρ αἰοιδῶ

Θεασσῖλῳ ἀφέλοντο, καὶ ἐπλέλαθον κιθαριστῶ.

Τῶ

Vna v. cum his Euryalus tertius ibat, similis deo vir,
Mecistei filius Talajonide regis.

Omnibus autem praeerat strenuus in praelio Diomedes.
Hos autem simul octoginta nigrae naves sequebantur.

Qui autem Mycenae incolebant celebrem urbem,
Opulentamq; Corinthum bene-habitasq; Cleonae,
Orniasq; habitabant, Arathyreamq; amabilem,
Et Sicyonae, ubi Adrastus primum regnavit:
Quiq; Hyperesiamq; & excelsam Geneessam,
Pellenamq; habitabant, & Aegium incolebant,
Et omnem oram illam maritimam, & circa Helicem spatiosam,

Mycenenses

~~100~~

100

Horum centum navibus imperabat rex Agamemnon
Atrides: simul hunc quam plurimae & prestantissima
Copiae sequebantur: & ipse induit splendidum aes
Exultans, quia omnes inter elucebat heroas:

Agamemnon

Quonia strenuissimus erat, & quam plurimas ducebat copias.

Quiq; habitabant concavam Lacedaemona immensam,
Pharem q; Spartam q; abundantem q; columbis Messenem:
Brisias q; habitabant, & Augias amabiles:

Lacedaemona
nij.

60.

Quiq; Amiclas tenebant, Helosq; maritimum oppidum.
Quiq; Laam habitabant, Oetylon & incolebant:

Huius ipsius frater praeerat in-praelio strenuus Menelaus,
Sexaginta navibus: seorsim a. (s. a copiis Agam) arma.
Sed ipse ibat suis studiis fretus (bantur,

Menelaus.

Adhortans ad bellum, maxime vero cupiebat animo
Ulcisci Helene motusq; gemitusq;.

Quiq; Pylumq; habitabant & Arenen amabilem,
Et Thryon, Alphei vadum, & bene-edificatum Aepy:

Pylij.

90

Et Cyparisseentem & Amphigeniam habitabant,
Et Pteleon & Helos, & Doreon, ubi Muse

Occurrentes Thamyrim Threicium spoliarunt cantu,
Ex O Echalia venientem ab Euryto O Echaliensi rege:

Thamyris
fabula.

Asserebat n. gloriabundus se relaturum-victoriam, etiamsi
Muse canerent secum filiae Iovis Aegiochi. (ipsa

Ille autem irata cacum fecerunt, & ei cantum (tharam
Divinum ademerunt, & oblivisci fecerunt arte-pulsandi ci-

F

Hic

Τῶν αὖθ' ἠγεμόνδ' αὖ γερῶν ἰπποῖτα Νέστωρ
 Τῶ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐσχοῦντο·

Οἱ δ' ἄρκαδίω ἐπὶ οὐκυθαλῶν ὄρεσσιν αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' αἰέρες ἀγχιμαχῆϊ·
 Οἱ φενέοντ' ἐνέμοντο καὶ ὄρχομῆον πολύμηλον,
 Ρίπῳ τε, σρατίῳ τε, καὶ λυεμόεσσαν ἐνίσπῳ,
 Καὶ τεγέῳ ἔχον, καὶ μαυτινέῳ ἔρατεινῳ,
 Στυμφηλόντ' ἔχον, καὶ παρράσιῳ ἐνέμοντο·
 Τῶν ἤρχ' ἀγκαίοιο πάϊς κρείων ἀγαπύωρ
 Εξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἑκάστη

25. πολυμί-
 ζον.

Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμφοι * πολέμοιο·
 Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγοσμέμων
 Νῆας εὖσ' ἔλμευε περὶ ἄνω ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 Ἀτρεΐδης· ἐπεὶ ἔσφι θελάσσια ἔργα μεμήλη.

Οἱ δ' ἄρα βυπρῆσιόν τε καὶ ἠλιδά δ' ἴσαν ἔναϊον,
 Οσσὸν ἐφ' ὑρμίνῃ καὶ μύρσιν ἔχατόωσα,
 Πίτρη τ' ἰαλίῃ, καὶ ἀλείσειν ἐντὸς ἔεργε,
 Τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ
 Νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔβαινον ἱπποῖοι.
 Τῶν μὲν ἄρ' ἀμφίμαχ' καὶ θάλπι' ἠγησάσθην
 Υἱὸς, ὁ μὲν κτεάτης, ὁ δ' ἄρ' ἄκτοριων,
 Τῶν δ' ἀμαρυγκείδης ἤρχε κρεττέρως θώρης.
 Τῶν ἔτι τειάρτων ἤρχε πολυζών' Ἰφιδίης,
 Υἱὸς ἀγαθίνε' αὐγυηιάδαο ἀσπί·

Οἱ δ' ἐκ δελιχίοιο, ἐχινάων θ' ἱεράων
 Νήτων, αἰναῖσσι πέρῳ ἀλὸς ἠλιδ' ἀπταῖ,
 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνδ' αὖ μύγης, ἀτάλατ' ἀρηϊ.
 Φυλείδης, ὃν τίκτε διφίλ' ἰπποῖτα φυλάς,
 Ὅσποτε δελιχίον δ' ἀπενάσαστο πατρὶ χαλαθεῖς·
 Τῶ δ' ἀματεσσάροντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αὐτὰρ ὄδυσδύς ἠγε κεφαλλῶνας μεγαθύμους,
 Οἱ ῥ' ἰθάκῳ ἔχον καὶ νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 Καὶ κροκύλλ' ἐνέμοντο, καὶ ἀγγίλιπα τρηχεῖα,
 Οἱ τε ζάκωθον ἔχον, ἢ δ' οἱ σάμον ἀμφενέμοντο,
 Οἱ τ' ἠπειρον ἔχον, ἢ δ' ἀρτιπέραι ἐνέμοντο·
 Τῶν μὲν ὄδυσδύς ἤρχε δι' ἠῆτιν ἀτάλατ'·

His rursus præerat Gerenius eques Nestor :

Nestor.

Horum autem nonaginta concava naves incedebant.

Quiq; habitabant Arcadiam sub Cyllenes montem attum,
Prope Aegypti monumentum, ubi viri cominus pugnantes :

Arcadij.

Qui Pheneumq; incolebant & Orchomenum pecorosum
Ripenq; Stratienq; & altam Enispen,

Et Tegeam habitabant, & Mantineam amabilem :

Stymphelumq; tenebant & Pharrasien habitabant :

His imperabat Ancei filius rex Agapenor,

Agapenor.

Sexaginta navibus : multi autem in navi qualibet

Arcades viri conscenderant rei militaris periti.

Ipse enim eis dedit Rex virorum Agamemnon

Naves bene transtratas ad transfretandum nigrum pontum

Atrides : quoniam non ipsis marina opera erant curæ.

Qui a. Buphrasiumq; & Elidem nobilem habitabant.

Buphrasienj.

Quantum agri Hyrmine, & Myrsinus extrema

Petraq; Olenia & Alisium, intus continet :

Horum rursus quatuor duces erant, decem virum unumquemq;

Naves sequebantur veloces, multi a. eas conscenderant Epei:

His quidem Amphimachus & Thalpius præerant,

Amphima-
chus.

Filij, alter quidem Cteati : alter autem Euryti Actorionis.

Thalpius.

Illis verò Amaryccides imperabat fortis Diorea.

Quartis autem præerat Polyxenus deo similis

Polyxenus.

Filius Agasthenus Augejade regis.

Qui autem venerunt ex Dulichio Echinadibusq; sacris

Dulichio.

Insulis, que habitabantur mare e regione Elidis :

His rursus præerat Meges similis Marti

Meges.

Phylides, quem generavit Iovi dilectus eques Phyleus,

Qui quondam in Dulichium migravit patri iratus :

Hunc simul quadraginta naves sequebantur.

Sed Vlysses ducebat Cephalenenses magnanimos,

Vlysses.

Qui Ithacam tenebant, Neritum frondosum,

Ithacenses.

Et Crocylia habitabant & Aegilipam asperam :

12

Quiq; Zacynthum habitabant, & qui Samum incolebant :

Quiq; Epirum habitabant : & obiacentia incolebant :

His quidem Vlysses imperabat Iovi consilio par :

F 2

Hunc

28. δ' ἔρχεν.

Τὰ δ' ἄμμε νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλιτοπάροιοι
 Αἰτωλῶν * δ' ἠγεῖτο Φόας ἀσδραῖμοι * υἱός.
 Οἱ πλοῦρων ἐνέμοντο, καὶ ἄλενον, ἠδὲ πυλῶν,
 Καλκίδα τ' αἰχίαλον, καλυδῶνά τε πετρήεσαν.
 Οὐ γδ' ἔτ' οἰνή * μεγαλήτρ * υἱέες ἦσαν,
 Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔλω, Φαίε ἢ Ξανθὸς μελέαζ * ,
 Τὰ δ' ἐπίπαστ' ἐπέβαλτο ἀσασέμερο αἰτωλοῖσι.
 Τὰ δ' ἄμμε πλοῦρα κρητῶν μέλαινα νῆες ἔποντο.

Κρητῶ δ' ἰδομνείδης δευκλυτὸς ἠγεμόνδεν,
 Οἱ κνωσόν τ' ἔχον γοργυῶνά τε τειχιόεσσαν,
 Λύκλον, μίλητόν τε καὶ δρυγινόεντα λύκισον,
 Φαισόν τε, ρύτιόν τε, πόλῆς εὖ ναιεζώσας,
 Ἄλλοι δ' οἱ κρήτιω ἐκτόμπολι ἀμφενέμοντο.
 Τῶν μὲν ἄρ' ἰδομνείδης δευκλυτὸς ἠγεμόνδης,
 Μιελίονης τ' ἀτάλαστ * ἐνυαλίῳ ἀφρηφόντη *
 Τοῖσι δ' ἄμ' οὐδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμ * δ' ἠρακλείδης ἠὺς τε μέγας τε
 Ἐκ ρόδου ἐνέει νῆας ἄγλυ ροδίαν ἀγεράχων *
 Οἱ ρόδον ἀμφενέμοντο Διότρεχα κροσμηθέντες,
 Λίνδον ἰηλυασόν τε, καὶ δρυγινόεντα κάμφρον *
 Τῶν μὲν τληπόλεμ * δευκλυτὸς ἠγεμόνδεν,
 Οὐ τέκεν ἄσπυχῆς βίη ἠρακλείης,
 Τὼ ἄγετ' ἐξ ἐφύρης ποταμῶ δ' ἀπὸ Κελλήεντ * ,
 Πίρσας ὄσσεα ποταμῶ διοτρεφῶν αἰζηῶν.

Τληπόλεμ * δ' ἐπεὶ ἔν τράφ' ἀπὶ μεγάρῳ εὐπήκται *
 Ἀρτίχο πατρὸς εἰοῖο φίλον μήτρωα κρατέκλα *
 Ἦδη γηράσκοντα λικύμνιον, ὅζον ἄρη * .
 Αἰψὰ δὲ νῆας ἐπιζε. πολὺ δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας,
 Βῆ φάλαγγον ἐπὶ πόντον * ἀπέειλησαν γὰρ οἱ ἄλλοι
 Υἱέες υἰωνοὶ τε βίης ἠρακλειείης.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἐς ρόδον ἴξεν ἀλώμερ * , ἄλγασα πάρασαν.

28. ἠδὲ φί-
λινθεν.

28. κ' σφισι.

Τειχθὰ ἢ ἄκηθεν κατὰ φυλαδόν, * ἠδ' ἐφίληθεν
 Ἐκ δῖος, ὅς τε θεοῖς καὶ ἀφράποισιν ἀσάσφ *
 Καί σφιν * θεασέσιον πλοῦστον κατέχουε κρονίων.
 Νιρσὺς δ' αὐ σύρειθεν ἄγλυ τρεῖς νῆας εἰσας,
 Νιρσὺς ἀγλαίης δ' υἱὸς χαρόποιο τ' ἀσάστ * ,

Νιρσὺς

Hunc simul naves sequebantur 12 proas-rubras habentes.

Aetoli.

Aetolis autem imperabat Thoas Andramonis filius.

Thoas.

Qui Pleuroma habitabant, & Olenum, & Pylonem,
Chalcidamq; maritimam, Calydonamq; petrosam:

70

Non enim amplius Oenei magnanimi filij erant: (leager,

Neq; item amplius ipse erat mortuus: erat autem flavus Me-

Huic autem omnia erant commissa, ut imperaret Aetolis.

Hunc autem simul quadraginta nigrae naves sequebantur.

Cretensibus autem Idomeneus hasta-clarus praerat:

Cretenses.

Qui Cnossamq; incolebant, Gortynamq; bene cinctam mæni-

Idomeneus

Lycetum Miletumq; & albicantem Lyncastum,

(bus,

80.

Phaestumq; Rhytiumq; civitates bene habitatas:

Alij; qui Cretam centum-urbium habitabant:

His igitur Idomeneus bello-clarus praerat,

Merionesq; similis Marti viros occidenti.

Meriones.

Hos autem simul octoginta nigrae naves sequebantur.

Tlepolemus autem Heraclides, fortisq; magnusq;

Ex Rhodo novem naves ducebat Rhodiensium superborum,

Rhodij.

Qui Rhodum habitabant trifariam distincti,

9

In Lindum, Ielyssumq; & albicantem Camirum:

Horum quidem Tlepolemus hasta strenuus duxerat,

Tlepole-

Quem peperit Astyochia vi Herculeae. i. Herculi.

mus.

Quam duxit ex Ephyre fluvio ab Selleente.

Depopulatus civitates multas nobilium juvenum. (tracta,

Tlepolemus autem postquam nutritus est in domo bene-ex-

Statim patris sui dilectum avunculum interfecit,

Iam senescentem, Licymnium, ramum Martis,

Statim autem naves fecit: multas autem copias colligens,

Abiit fugiens per mare. minati sunt enim ipsi aliq;

Filij nepotesq; fortitudinis Herculeae. i. Herculis.

Sed hic Rhodum venit errans, erumnas perpeffus.

Tripliciter autem distincti habitant per-tribus, & dilecti su-

A Iove, qui Dis & hominibus imperat: (erunt

Et ipsis ingentes divitias demisit Saturnius.

Nireus autem rursus ex-Syma duxit tres naves equales, Nireus.

Nireus, Aglaies filius Charopi; regis, (sc. laterib.

F - 3

Nireus

3

Νηρῶς, ὃς κάλλις ἄνηρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε.

Τῶν ἄλλων δαυαῶν, μετ' ἀμύμονα πηλείωνα.

Ἀλλ' ἀλαπαδνός ἔλω, παῦρ δέ οἱ εἶπετο λαός.

Οἱ δ' ἄρα Νίσυρον τ' εἶχον, κρέαθόν τε, κάσσιον τε.

Καὶ κῶν δρυπύλοιο πόλιν, ἠέσσε τε καλύδνας,

ἤ. Τῶν δ' αὖ * φειδίππος τε καὶ ἀντιφῶ * ἠγησάμενος.

αὖ.

Θισσαλῆ ἦε δύο ἠρακλείδαο ἀσάκτῶ *

Τῶν ἧ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐσιχόωντο.

ἤ. Νυῶ δ' * αὐτὰς ὅσσοι τὸ πελασγικὸν ἄργῶ * ἔναϊον,

τῆς.

οἴ τ' ἄλλον, οἴ τ' ἀλόπλου, οἴ τε τρηχίῳ ἐνέμοντο.

ἤ. οἱ δ'

ἄλλον.

οἴ τ' εἶχον φθίλιον ἠδ' ἐλλάδα κελαιγιώαινα,

Μυρμιδόνες ἧ κελῆντο καὶ ἐπλήρεις καὶ ἀχαιοὶ.

Τῶν αὖ πιντήκοντα νεῶν ἰὼ δρχὸς ἀχιλλεύς.

Ἀλλ' οἱ γ' ἔπολέμοιο δυσηχέῶ * ἐμνάοντο.

οὐ γδ' ἔλω ὅς τις σφίσι ἐπὶ εἶχας ἠγήσατο.

Κεῖτο γδ' ἐν γήεσσι ποδάρκης δῖῶ * ἀχιλλεύς.

Κέρης χαόμη * βερσηίδῶ * ἠυκόμοιο,

Τῷ ἐκ λυρνησῆς ἐξείλετο πολλὰ μογύσας,

Λυρνησῶν ἀσπορθήσας καὶ τείχεα θήβης.

Καδδὲ μιν ἔβαλεν καὶ ἐπίτροφον ἰγχεσιμῶρες,

Υἱὰ δὲ λυκοῖο σεληπιάδαο ἀσάκτῶ *

Τῆς ὄγε καὶτ' ἀχίω, τάχα δ' αὐσῆσεσθ' ἔμελλεν.

οἱ δ' εἶχον φυλάκην καὶ πύρρασον ἀσθεμόοντα,

Δήμητῶ * τέμει * ἰτωνά τε μητέρου μήλων,

Ἀχιλλεύον τ' αὐτῶνα, ἠδὲ πῖλεον λεχεποίῳ.

Τῶν αὖ πρῶτισίλα * δρηί * ἠγεμόνοιο

Ζωός ἑών· τότε δ' ἠδὲ ἔχειν κατὰ γαῖαν μίλαινα.

Τῶ ἧ καὶ ἀμφιθευφῆς ἄλοχῶ * φυλάκη ἐλέλειπτο,

Καὶ δόμῶ * ἠμιτελής. τὸν δ' ἔκτανε δάρδαο * ἀνήρ.

Νηὸς ἀποθρῶσκοντα πολὺ πρῶτισον ἀχαιῶν.

οὐδὲ μὲν ἔδ' οἱ ἀσάχοι ἴσαν, πῶθεόν γε μὲν ἀρχόν,

Ἀλλὰ σφέας κόσμησε ποδάρκης ὄλ * ἄρη *

Ἰφίκλε ἠὸς πολυμήλες φυλακίδαο,

Ἀυτοκασίγνητῶ * μεγαθύμος πρῶτισιλάς,

Ὀπλότιρῶ * χλυεῖ· ὁ δ' ἄρα πρῶτιρῶ * καὶ ἀρείων,

Ἡρας πρῶτισίλα * δρηί * ἔδιδε λαοῖ.

Δόλιον

Nireus, qui puicherrimus vir ad Ilium venit.

Aliorum Danaorum post irreprehensibilem Pelidem:
Sed imbellis erat, pauca autem ipsum sequebantur copia.

Qui autem Nisyrum tenebant, Crapathumq; Casumq;
Et Con Eurypylis civitatem, insulasq; Calydnas:
His rursus Phidippusq; & Antiphus praerant,
Thessali filij duo Heraclidae regis.

Phidippus,
Antiphus,
30 -

Horum triginta concava naves ordine ibant.

Nunc autem ipsos quicumq; Pelasgicum Argos habitabant:
Quiq; Alon, quiq; Alopen, quiq; Trechinam incolebant.
Quiq; tenebant Pthiam & Hollada pulchras mulieres haben-
Myrmidones a. vocabantur & Hellenes & Achivi. (tem.
Horum rursus quinquaginta navium erat princeps Achilles.
Sed hi non belli horrifoni recordabantur.

Myrmido-
nes.
Achilles,
50 -

Non enim erat qui ipsis in ordine dux esset.

Iacebat enim ad naves pedibus-velox divinus Achilles,

Ob puellam iratus Briseidem bene-comatam,
Quam ex Lyrnesso abstulit, quum multum laborasset,

Briseis,

Lyrnessum depopulatus & muros Thebarum,
Mynetem a. deiecit & Epistrophum bellicosos
Filios Evenei Selepiadae regis

Ob istam is iacet moerens, cito autem surrecturus erat.

Qui autem habitabant Phylacem & Pyrrhasum floridam

Protesilaus,

Cereris nemus, Itonaq; matrem ovium,
Maritimanamq; Antrona & Pteleum herbosum:

Horum rursus Protesilaus bellicosus dux erat

Quum viveret: tunc autem iam detinebat eum terra nigra:
Huius autem & genas lacerata uxor in Phylace relicta est,

Et domus semiperfecta: hunc a. interfecit Dardanus vir
De navi desilientem multo primum ante alios Achivos,

Haud tamen isti carebant duce: cupiebant tamen Protesil.

Sed ipsos instruxit Podarches ramus Martis

(ducem, Podarches)

Iphicli filius divitis-pecore Phylacidae,

40 .

Frater germanus magnanimi Protesilai.

Junior etate, ille autem prior erat & praestantior,

Heros Protesilaus bellicosus: sic neq; copia

F 4

Indigen

Δούονθ' ἠγεμόνθ', πόθρον δέ μιν ἐθλὸν ἔοντα
 Τῶ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
 Οἱ ᾗ φεράς ἐνέμνοντο παρὰ βοιθίδα λίμνῳ,
 Βοίβῳ, καὶ γλαφυράς, καὶ εὐκτεμνύῳ ἰαωλκόν,
 Τῶν ἦρχ' ἀδμήτοιο φίλθ' πάσις ἑνδεκα νηῶν
 Ἐμμελθ', τὸν ὑπ' ἀδμήτω τέκε δῖα γυναικῶν,
 Ἀλκίσις, πελίας θυγατρῶν εἰδθ' ἄριστη.

Οἱ δ' ἄρα μινθάνῳ καὶ θυγατρὶ ἐνέμνοντο,
 Καὶ μελίεσιαν ἔχον καὶ ὀλιζῶνα τριχέιας,
 Τῶν ᾗ φιλοκτῆτις ἦρχον, τόξων εὐεΐδως,
 Ἐπὶ ἀνεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντος
 Ἐμβέβασσαν, τόξων εὐεΐδοτες ἱφιμάχεα.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κείτο κρατερ' ἄλγεα πάχων,
 Λήμενα ἐν ἠγαθή, ὅθι μιν λίπον ἦες ἀχαιῶν
 Ἐλκεῖ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονθ' ὕδρῃ
 Ἐνθ' ὄγε κείτ' ἀχέων τάχα * μνήσεαθ' ἔμμελον
 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ φιλοκτῆτασ' ἀνάκτθ'.
 Οὐδέ μιν εἶδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἄρχονα
 Ἀλλὰ μέδων κόσμησεν οἴληθ' νόθθ' υἱός,
 Τόν ῥ' ἔτεκεν ῥήνη ὑπ' οἴληϊ πολυπόρθῳ.

Οἱ δ' ἔχον τριχίῳ, καὶ ἰθάμῳ κλομακόουσαι,
 Οἱ τ' ἔχον, οἰχαλίῳ πόλιν δρυτῆ οἰχαλίῳθ',
 Τῶν αὖθ' ἠγείθῳ αἰσκληπίῃ δύο παῖδες
 Ἰητῆρ' ἀγαθῶ, ποδαλείεθ' ἠδὲ μαχάων·
 Τοῖς ᾗ τριήκοντα γλαφυρὰ νῆες ἐπιχόωντο,
 Οἱ τ' ἔχον ὀρμηῖον, οἱ τε κελύῳ ὑπὲρ φασ,
 Οἱ τ' ἔχον ἀσέριον, τιτάνοιό τε λούκα κάρηνας,
 Τῶν ἦρχ' δρυπυλθ' δυαίμονθ' ἀγλαός υἱός·
 Τῶ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δ' * ἀργιστῶ ἔχον καὶ θυγατρὶ ἐνέμνοντο,
 Ορθῳ, ἠλάνῳ τε, πόλιν τ' ὀλοοσσῶνα λούκῳ·
 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνδῳ μινεπτόλεμθ' πολυποίτης
 Υἱός περθεόσιο, τὸν ἀθάνατθ' τέκετο Ζεὺς.
 (Τόν ῥ' ὑπὸ περθεῶν τέκετο κλυτὸς ἰπποδάμεσθ'
 Ἡματι τῶ ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνηέντις·
 Τῆσ δ' ἐκ πηλῆσ ὡσε, καὶ ἀθήκισσι πέλασσει)
 ἔχοντα

Οὐκ

28. μνήσεαθ' ἔμμελον
 θαι.

29. οἰχαλίῳθ'

Indigebant duce (desiderabant tamen ipsum utpote strenuum)
Hunc simul quadraginta nigrae naves sequebantur.

Qui autem Pheras habitabant apud Bæbeidem paludem,
Bæbem, & Glaphyras & bene edificatam Iacolcum:

His imperabat Admeti dilectus filius undecim navibus
Eumelus: hunc sub Admeto peperit nobilissima mulierum
Alceſtis, inter Pelia filias forma præstantissima.

Eumelus.

11

Qui verò Methonem & Thaumaciam habitabant,
Et Melibœam tenebant, & Olyzonem asperam:

His Philoctetes ipse præerat jaculandi peritus
Septem navibus: remiges a. in unaquaq; quinquaginta
Conscenderant jaculandi periti ad fortiter pugnandum.
Sed hic quidem in insula jacebat ingentes dolores patiens
Lemno in divina, ubi ipsum reliquerant filij Achivorum
Ulcere laborantem malo perniciosi colubri.

Philoctetes

7.

Ibi ille jacebat mœrens: citò autem recordaturi erant

Argivi apud naves Philoctetæ regis,

Neq; isti sine duce erant (desiderabant quidem Philoct. du-

Sed Medon ipsos instruxit Oilei nothus filius, (cem) Medon.

Quem peperit Rhena sub Oileo urbium everfore.

Quiq; habitabant Tricem & Ithomen asperam,

Quiq; habitabant Oechaliam civitatem Euryti Oechalij:

His rursus duces erant Aesculapij duo filij.

Medici boni, Podalirius & Machaon.

Podalirius,
Machaon.

His triginta concavae naves ordine ibant.

Quiq; tenebant Ormenium, quiq; fontem Hyperiam.

Quiq; incolebant Asterium, Titaniq; albos vertices,

Horum dux erat Eurypylus Evæmonis præclarus filius.

Eurypylus.

Hunc simul quadraginta nigrae naves sequebantur.

Quiq; Argissam tenebant, & Gyrtionem habitabant:

Orthen Eleonemq; civitatemq; Olooffana albam:

His rursus præerat bellicosus Polypætes

Polypætes.

Filius Pirithoi, quem immortalis genuit Iupiter.

Hunc sub Pirithoo peperit inclyta Hippodamia

Die illo, quando feras ultus est villosas (i. centauros)

Hos a. ex Pelio expulit, & ad Aethicas adegit.)

F 5

Non

Οὐκ οἴομαι ἄμα τῶν γε λεοντῶν ὄζοι ἀρηῶν
 Υἱὸς ὑπερβύμοιο κερῶν κακνείδαιο
 Τοῖς δ' ἄμα τρεσάρκοντα μέλαινα νῆες ἔπαντο
 Γυνῶν δ' εἰς κύφου ἤγε δύνει καὶ εἰκοσι νῆας
 Τῶ δ' ἐνὶ κῆρας ἔπαντο μῆνιπλόλεμοί τε παρθαβοί,
 Οἱ δ' αἰεὶ δαδῶντι δυοχήμερον οἰκί' ἔθεντο,
 Οἳ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν ἱταρῆσιον ἔργ' ἐνέμοντο,
 ὅς ῥ' ἐς πλωεῖον παρὶθ' καλλιῆρον ὕδαρ.
 Οὐδ' ὄγε πλωεῖα συμμίσχεται δ' ἄρ' ἄρ' ὀδῆ,
 Ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθε ἐπιρρέει, ἥ τ' ἔλαιον.
 Ορεκ γὰρ δεινῶν συγῶν ὕδατος ἐστὶν ἀπορρώξ.
 Μαγνήτων δ' ἤρχε πρόθοι * τενθριδόν' ἦος
 Οἱ δ' αἰεὶ πλωεῖον καὶ πύλιον εἰσοσίφυλλον
 Ναισικον, τ' μὲν πρόθοι τ' ὄσος ἠγεμόνδαι.
 Τῶ δ' ἄμα τρεσάρκοντα μέλαινα νῆες ἔπαντο.
 Οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνες δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
 Τίς τ' ἄρ' ἔ' ὄχ' ἄριστος ἔλω σὺ μοι εἶπετε μῦθος,
 Αὐτ' ἠδ' ἱπῶων, οἳ ἄρ' ἀτρείδῃσιν ἔποντο.
 Ἴπῶοι μὲν μέγ' ἄριστοι ἔσαν φηρητιάδαι,
 Τὰς ἔυμηλ' ἔλαυνε, ποδάρεας ὄρνιθας αἴε,
 Οπριχας, οἵ τε καὶ σαφύλη ἐπὶ νῶτον εἴσασ.
 Τὰς ἐν περὶ ἡρῆσ' ἀργυρέτοξ' ἀπόλλων
 Ἀμφω θηλείαι, φόβον ἄρησ' φορέεσασ.
 Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἔλω τελαμώνιαι αἴε,
 Ὀφρ' ἀχιλλεύς κλυτὸν (ὃ γὰρ πολὺ φέρτερος ἦεν)
 Ἴπῶοι δ' οἳ φορέεσκον ἀμύμονα πηλείωνα.
 Ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
 Κεῖτ' ἀπομλιόσασ ἀγαμέμνονι ποιμνὶ λαῶν
 Ἀτρείδῃ. λαοὶ δ' ἤ παρὰ ρηγμῖνι θαλάσσης
 Δίσκοισιν ἔεροντο καὶ αἰχμάνησιν ἔεντες,
 Τόξοισιν δ' ἱπῶοι δ' ἤ παρ' ἄρ' ἄρ' ἄρ' οἷσιν ἕκαστος
 ἑαυτὸν ἐρεπλόμοιο, ἐλεάθρεπλόν τε σέλιον.
 Ἔστασαν. ἄρ' ἄρ' ἄρ' εὐ πικυκισμῶν κῆτο ἀνάκτω
 Ἐγκλισίης· οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες
 Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, εἰδ' ἐμάχοντο.
 Οἳ δ' ἄρ' ἴσασ' αἴσεί τε πᾶσι χθὼν πᾶσα νέμετο·

28. "τενθρι-
 δόν' ἦος

Non solus : unā cum eo Leontenus ramus Martis,
Filius magnanimi Coroni Canida.

Hos simul quadraginta nigrae naves sequebantur.

Guneus autem ex Cypho ducebat duas & viginti naves :

Guneus.

Hunc Enienes sequebantur bellicosiq; Perabi.

Qui circa Dodonem valde brumalem domos posuerunt :

Quiq; circa desiderabilem Titaresium arva incolebant :

Qui in Peneum immittitit pulchrè fluentem aquam.

Neq; hic Peneo commiscetur argenteos-vertices habenti

Sed in ipsum supernè influit tanquam oleum.

Iuramenti enim gravi Stygis aqua est rivus.

Titaresius
fluvius su-
per Peneum
fluit, neq;
miscetur.

Magnetibus praeerat Prothous Tenthredonis filius

Qui circa Peneum & Pelium frondosum

Habitabant, his quidem Prothous velox dux-erat :

Hunc simul quadraginta nigrae naves sequebantur :

Hi duces Graecorum & principes erant.

Quis horum praestantiss. erat tu mihi dic Musa.

Ipsorum & equorum qui simul Atridas sequebantur.

Equae quidem multò praestantissimae erant Pheretiadae,

Quas Eumelus equitabat pedibus veloces ut sunt aves :

Simili pilo, coevas, velut ad perpendiculum tergo similes,

Quas in Pieria nutritivum argenteum-arcum gestans Apollo.

Ambas foeminas, terrorem belli ferentes.

Eumeli e-
quae.

Virorum autem multò praestantiss. erat Telamonius Ajax.

Interea dum Achilles irascebatur : hic n. multò fortiss. erat.

Equiq; qui ferebant irreprehensibilem Pelidem.

Sed hic quidem in navibus rostratis per pontum transeuntibus

Iacebat iratus Agamemnoni rectori populorum.

Atridae : ejus autem copia apud littus maris.

Delectabantur discos & hastilia mittentes

Sagittasq; : equi autem apud currus suos singulis

Lotum mandentes in paludeq; nutritum apium.

Stabant currus autem bene-tecti iacebant principum.

In tentoriis. Illi autem ducem bellicosum desiderantes

Vagabantur huc & illuc per exercitum, neq; pugnabant.

Illi autem ibant, ac si igne terra tota pasceretur.

Ajax Tella-
monius.
Achilles,

Terra.

Γαῖα δ' ὑπερονόχισε, δὴ ὡς περ κικεραῖνα
 Χωομδρῶν, ὅτε τ' ἀμφὶ τυφωῖ γαῖαν ἰμάσση
 εἰν ἀρίμοις, ὅθι φασὶ τυφωέσθ' ἔμμεναι δυνάε'
 ὣς ἄρα τ' ὑπὸ ποσσὶ μέγα συναχίζετο γαῖα
 Ερχομδρῶν μάλα δ' ὤκα δέπηςασον πεδίοιο.

Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδῶν ὤκεια ἱεῖς
 Πᾶρ δῖος ἀγχιόχοιο, στυὸ ἀγγελίη ἀλεγεινή.
 Οἱ δ' ἀγρῶς ἀγρόδον ἐπὶ πριάμοιο θύρησι
 Πᾶντες ὀμηγυρέες, ἢ μὲν νέοι, ἢ δὲ γέροντες.
 Ἀγχῆ δ' ἰσχυρὴ πρῶσι φη πόδας ὤκεια ἱεῖς.
 εἶσατο ἧ φθογλῶ ἢ ἰ πριάμοιο πολίτη,
 Ὃς τρώων σκοπὸς ἴζε ποδῶ κείησι πεπορθῶς
 Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ αἰσυήτω γέροντ',
 Δίγμυ' ὅπῳ ὅτε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν ἀχαιοί.
 Τῶ μιν ἰεῖσα μὲν μετέφη πόδας ὤκεια ἱεῖς.

Ὡ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἀκροτοί εἰσιν,
 ὣς ποτ' ἐπ' εἰρήνης. πόλεμ' δ' ἀλίαντ' ὄρωρενα
 Ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀδρῶν,
 Ἀλλ' ἔπω τοῖονδε τοσσόν δέ τε λαὸν ὄπωπα.
 Λίω γ' φύλλοισιν ἰοικότες ἢ ψαμάθοισιν,
 Ερχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι πρὸ ἄστου.
 Εκτορ, τοὶ ἧ μάλις ἐπιτέλομα ὠδὲ γέρεξαι.
 Πολλοὶ γ' κατὰ ἄστου μέγα πριάμκ ἐπίκεροι
 Ἀλλ' ἄλλων γλῶσσαι πολλυπαρέων ἀνθρώπων,
 Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σσημαινέτω οἷσιν πρὸ ἄρχῃ.
 Τῶν δ' ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολίτης.

Ὡς ἔφαθ'· ἕκτωρ δ' ἔπι θεῶς ἔπ' ἠγνοίησεν,
 Αἰψὰ δ' ἔλυσ' ἀγρῶν, ἐπὶ τέρχεα δ' ἰσάοντο.
 Πᾶσιν δ' αἰγνώτω πύλαι, ἐκ δ' ἴασυτο λαός.
 Πιζοίθ', ἰπῶ ἦες τε πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρωρε.
 Ἐπὶ δέ τις πρῶπαροῖθε πόλιν αἰπείας κηλώνῃ,
 Ἐν πεδίῳ ἀπαρσῶθε, πρὸ ἰδρῶμα ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Τῶ ἢ τοι ἀνδρες βατίφασιν κικλήσκασιν,
 Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο * μυρίνης
 Ἐνθα τότε τρώες τε δέκρον ἢ δ' ἐπίκεροι.

Τρωσὶ μὲν ἠγμόνδου μέγας κρηθαίολος ἕκτωρ

χ. μ. γ. εἰνηθ.

Πειν

Terra a. resonabat sicut resonat Iovi fulmine gaudenti
Irato, quando circa Thyphoëum terram verberat

In Arimis, ubi dicunt Typhoëi esse cubilia:

Sic horum sub pedibus valde gemebat terra

Gradientium: valde autem velociter pertransibant campum.

Trojanis a. nuncia venit in pedibus ventum habens velox

A Iove Aemgiocho cū nuncio tristi. v. non contenendo (Iris

Hi conciones habebant in Priami vestibulis.

Omnes congregati & iuvenes & senes

Propè autem stans allocuta est pedibus velox Iris:

Similis erat autem voce filio Priami Polite

Qui Trojanorum speculator sedebat pedum velocitate fretus

In tumulo summo Aesyti senis:

Observans quando à navibus sese moverent Achivi.

Huic similis ipsum alloquuta est pedibus velox Iris:

Iris Troja-
nos armari
jubet.

O senex semper tibi verba placent indiscreta:

Sicut olim quum pax esset: bellum autem inevitabile ortum,

Sanè jam sepius pugnis interfui virorum,

Sed nondum tales tantasq; copias vidi.

Valde enim foliis similes vel arenis,

Veniunt per campum pugnaturi circa civitatem.

Hector, tibi autem maxime jubeo sic facere.

Multi enim in civitate magna Priami auxiliares:

Alia autem aliorum lingua diversigenum hominum:

His unusquisq; vir imperet, quibus praest,

Hosq; educat instructis suis civibus.

Sic dixit: Hector autem non deæ orationem ignoravit,

Statim autem dimisit concionem: ad arma autem ruebant.

Omnes autem aperte sunt portae & extra ruerunt copia

Pedestresq; equestresq;: multus autem tumultus coortus est

Est autem quaedam ante civitatem alta columna

In planicie seorsum, circum hinc & inde,

Quam quidem homines Batijam vocant,

Immortales autem sepulchrum agillima Myrines:

Illinc tunc Trojaniq; distincti fuerunt, & auxiliares milites.

Hector Tro-
janos ad
praelium e-
ducit.

Trojanis quidem dux erat magnus ornatus-galea Hector

Pria-

Πελαμίδης· ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 Λαοὶ θωρήσονται μεμνηότες ἐγχείησι.

Δαρδανίων αὐτ' ἤρχει εἰς παῖς ἀγχιότιο
 Αἰνείας· (τὸν ἔω' αἰχίση τέκε δ' ἰφροδίτη
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι θρᾶ βροτᾶ συνθεῖσαι)
 Οὐκ οἶσ', ἄμα τῷ γε δύω ἀντίωσ' ἤε
 Αρχίλοχός τ' ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Οἱ δ' ἕλφασ' ἔναλον ἔπαυ' ὀδανείατον Ἰδης
 Αφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαινα ἀισήποισι
 Τρῶες. τ' αὐτ' ἤρχει λυκάον' ἀγλαῖος ἦος
 Παύδαρ', ὃ καὶ τόξον ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' ἀδρήσειά τ' εἶχον καὶ δῆμον ἀπαισῶ,
 Καὶ πιτύειαν ἔχον, καὶ τηρείης ἄρ' αἰπύ,
 Τῶν ἤρχ' ἀδρήσεός τε καὶ ἀμφι' λιθοθήρης,
 Ἰε δύω μέραπ' ἑξήκωσις, ὅς περὶ πάντων
 Ἦδ' εἰ μαυτοσυῶας * εἶδε οὐς παῖδας ἔασκε
 Στείχην εἰς πόλεμον * φθισλώσθ' τὰ δὲ οἱ ἔτι
 Πειθέσθ' ἔλω· κῆρες γὰρ ἔχον μέλαινα θανάτοιο.

Οἱ δ' ἄρα ἑξήκωσι καὶ πρᾶκτιον ἀμφινέμοιτο,
 Καὶ σῆσόν καὶ ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν ἄριστον,
 Τῶν αὖθ' ὑρῶκίδης ἤρχ' ἄσι' ὄρχομε' ἀνδρῶν,
 Ἀσι' ὑρῶκίδης, ὃν ἄριστον φέρον ἵπποισι
 Αἰθωνες, μεγάλοι, ποταμῶ δ' ἔπο' σελήεντ'.

Ἰππόθο' δ' ἄγε φύλα πελασγῶν ἐγχεσιμώρην
 Τῶν οἱ λάρισσάν ἐριδύλακας ναιετάασκον
 Σῶν ἤρχ' ἰππόθο' τε φύλαιός τ' ὄζ' ἄρη',
 Ἰε δύω λίθοιο πελασγῶ τούτ' ἀμίδασ.
 Αὐτὰρ Ἰρήικας ἦγ' ἀκάμας καὶ πείρ' ἤρωσ,
 Οἴοσ' ἐκλήσσοντ' ἀγάρρο' ἐντὸς ἔεργα.
 Εὐφημ' δ' ἄρχος κικόνων ἰὼ ἀιχμητῶν,
 Υἱὸς τρῶϊζ ἰωοῖο διοτρεφέ' κεάδασ.

Αὐτὰρ πυραίχρης ἄγε παλῖνας ἀγκυλοτόξους,
 Τηλόθεν ἐξ ἀμυδῶν, ἀπ' ἀξίεσ' οὐρὸν ῥέοντ',
 Ἀξίεσ' ἐκάλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται * αἴη.
 Παφλαγονῶν δ' ἠγείτο πυλαιμῶν λάσιον κῆρ,
 Ἐξ ἐνταῶν, ὅθεν ἠμιόνων γῆ' ἀρξοτέρων,

Οἶρα

28. εἶδε ἔεσ.
 28. φθεισῆ-
 νορχη.

28. αἴασ.

Εκ

Priamides : simul cum hoc quàm plurimæ & præstantiss.
Copia armabantur prompta lanceis.

Dardanius rursus imperabat strenuus filius Anchise
Aeneas (hunc autem sub Anchise peperit diua Venus
Ida in imis partibus Dea cum hominibus cubans)

Aeneas.

Non solus : unà cum eo duo Antenoris filij
Archilochusq; Acamasq; bene periti omnis pugna.

Archilo-
chus.
Acamas.

Qui autem Zeleam habitabant sub pedem imum Ida
Divites, bibentes aquam nigram Aesopi

Trojani : his rursus præerat Lycaonis clarus filius
Pandarus, cui & arcum Apollo ipse dedit.

Pandarus.

Qui autem Andrestinumq; incolebant & ciuitatem Apesi
Et Pityeam tenebant, & Teries montem altum,

His imperabat Adrastusq; & Amphius linithorax.
Filij duo Metropis Percossi qui supra omnes

Adrastus.
Amphius.

Noverat vaticinia : neq; suos filios sinebat
Proficisci in bellum perniciosum. illi autem ipsi non
Obediverunt : Fata enim eos ducebant nigrae mortis.

Quiq; Percotem & Practicum incolebant,
Et Sestum & Abydum tenebant & divinam Arisbem :
His rursus Hyrtacides præerat Afius princeps virorum :
Afius Hyrtacides, quam ex Arisba ferebant equi
Ardentes, magni à fluvio Selleente.

Afius.

Hippothous autem ducebat gentes Pelasgorum bellicosorum, Hippothous
Eorum qui Larissam fertilem habitabant :

His præerat Hippothous & Pyleus ramus Martis,
Filij duo Lithi Pelasgi Tentamida,

Sed Tracas ducebat Acamus, & Pirous heros,
Quotquot Hellespontus impetuosus intus continet.

Euphemus autem dux Ciconum erat bellicosorum
Filius Træcenij nobilis Ceade.

Euphemus.

Sed Pyrachmes ducebat Pæonas curvis arcubus nitentes,
Procul ex Amydone ab Axio latè fluente :

Pyrachmes.

Axio, cujus pulcherrima aqua diffunditur super terram.

Paphlagonibus autem præerat Pylæmenis densam cor,
Ex Enetis ubi mularum generatio agro-coler, do idonearum,

Pylæmenis.

Qui

28. Κράμ-
να, κωβία-
λόντι, καὶ
ὕψ.

Οἱ ῥα κύτρωρον ἔχον, καὶ σήσαμον ἀμφενέμενον
Ἀμφί τε παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματα ἔνομον
Κραῦμνάν τ', αἰμαλόν τ', καὶ ὑψηλὰς ἐρυθίνους.

Αὐτὰρ ἀλιζώνων ὁ δὶ καὶ ἐπίστροφ' ἦρχον,
Τηλόθεν ἐξ ἀλύβης, ὅθεν δρυῖες ἐσὶ χροίθλι.

Μυσῶν δ' ἤρως ἦρχε, καὶ ἔνομοι οἰωνιστῆς.
Ἀλλ' ὅτε, οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
Ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδάκευ αἰακίδαο
Ἐν ποταμῷ, ὅτε πρὸς τρωάϊ κεραΐζε καὶ ἄλλες.

Φόρκυς αὖ φρύγας ἦγε καὶ ἀσκάνι' ἱεροειδῆς
Τῆλ' ἐξ ἀσκανίης, μέμρασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθ'.

Μήοσιν αὖ μέγ' ἄλλης τε καὶ ἀντιφ' ἠγησάσθ' ἴω,
Υἱὸν πυλαιμῆε, τὸν γυγαίη τέκε λίμνη,
Οἱ καὶ μήνοας ἦγον ὑπὸ τῶμ' ἄλλω γεγαῶτα.

28. Ναύτης

Νάσῃς αὖ κερῶν ἠγήσατο βερβεροφώνων,
Οἱ μίληρον ἔχον, φθέρων τ' ὄρε' ἀκρεῖόφυλλον,
Μαιάνδρου τε ῥοαῖς, μυκάλες τ' αἰπυρὰ κάρηνας.
Τῶν μὲν ἄρ' ἀμφίμοιχ' καὶ νάσῃς ἠγησάσθ' ἴω,

28. νάσῃς
ἠγησάσθ' ἴω.

Νάσῃς αὖ ἀμφίμοιχος τε, νομίον' ἀγλαὰ τέκνα,
Ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόν δ' ἴεν ἠύτε κέρη,

28. Ναύτης
ἀμφίμοι.

Νήπι' ἔδραπ' οἱ ἴθ' ἐπήρεσσεν λυγρὸν ὄλεβρον,
Ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδάκευ αἰακίδαο
Ἐν ποταμῷ χρυσὸν δ' ἀχιλῆος ἐκόμισσε δαΐφραον.

Σαρπητῶν δ' ἦρχεν λυκίωι, καὶ γλυκῶν ἀμύμων,
Τηλόθεν ἐκ λυκίης, ξαῖθε δ' ἀπὸ δινῆετ'.

31 Martii
hunc librum
invenit

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Γ.

Ραψωδίας ὑπόθεσις.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ παρθαλεσταμῆος μνῆραον εἰς μοι-
μαχίαν ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων ἀγλήσει, ὅρκοι γίνονται ἐφ'
τὸν νικήσαντα πρὸς ἑλένην λαβεῖν, καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. ἠπὶ
θεῖα δὲ ἀλέξανδρον ἀφροδίτη ἀρπάξει, καὶ εἰς τὸν ἴδιον θά-
λαμον ἀπαγαγῆσσι, μέγα κλέϊται δ' ἀπὸ τῶν τείχεσσι πρὸς ἑλένην
οἱ δ' ἠσπόμενοι σιωπήσαντες, εἰς ὑπνον τρέπονται.

ΙΛΙΑ

Qui Cytorum tenebant, & Sesamum incolebant,
 Circaq; Parthenium fluvium melytas domus habitabant,
 Cromnamq; Aegialumq; & altos Erythinos.

Sed Halixonibus Dius & Epistrophus imperabant,
 Longè ex Alybe, unde argenti est origo.

Mysijs autem Chromis praeerat & Ennomus augur.

Sed non augurijs evitavit mortem nigram:

Verum interfectus est à manibus velocis Aeacide

In fluvio (s. Xantho) ubi Trojanos trucidabat & alios.

Phorcys rursus Phrygios ducebat, & Ascanius divinus
 Procul ex Ascania, prompti autem erant praelio pugnare.

Meonijs rursus Mesthlesq; & Antiphus praeerant.

Filij Pylemenis: hos Gygea peperit palus:

Qui & Meonas ducebant sub Tmolum natos.

Nastes rursus Caribus praeerat barbarè loquentibus:

Qui Miletum incolebant, Phthirorumq; montem frontosum,
 Meandriq; fluenta Mycalesq; alta cacumina:

His quidem Amphimachusq; & Nastes praeerant.

Nastes Amphimachusq; Nomionis clari filij,

Qui & aurum gestans ad bellum ibat ve. ut puella,

Stultus: neq; quicquam ipsi hoc depulit gravem mortem:

Sed mortuus est sub manibus velocis Aeacide

In fluvio: aurum a. Achilles abstulit prudens in bello.

Sarpedon a. praeerat Lycijs, & Glaucus irrevrehensibilis

Procul ex Lycia, Xantho à verticoso.

Dius.
 Epistrophus.

Chromis.
 Ennomus.

Phorcys.
 Ascanias.
 Mesthles.
 Antiphus.

Amphima-
 chus.
 Nastes.

Sarpedon.
 Glaucus.

ILIADIS HOMERI, AVT III.
 compositionis argumentum.

ALEXANDRO provocante Menelaum in Mono-
 machiam, induciis omnium juramenta fiunt:
 ut qui vinceret, Helenam acciperet, & opes ipsius.
 Victum autem Alexandrum Venus rapit, & in pro-
 prium cubiculum abducens, accersit à muro Hele-
 nam. Hi autem conversati in somnum vertuntur.

G ILIA-

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Γ.

Ραψωδία.

Γάρμμε δ' ἄρ' ἀμφ' ἰλένης οἴοις μούθη' ἴσιν ἀκοίταυς.

ΥΤΑΡ ἰπεὶ κόσμεθεν ἀμ' ἠγαμένοεσσιν ἰ-

κασοι,

Τρῶϊς μὲν κλαυθῆ τ' εἰσπῆ τ' ἴππων, ὄρνι-

θες ὡς.

Ἡὺτε πρὸ κλαυθῆ γαράνων πέλας ἔθρονόθε σπρῶ,

Λιτ' ἰπεὶ οὐκ χιρῶνά φύζην καὶ ἀθίσφατον ὄμβρον,

Κλαυθῆ γαί γε πείτονται ἐπ' ἀκαροῖο βροάων,

Λυοράτι πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρυ φέρουσα

Ἠέλαι δ' ἄρα γαί γε κακῶ ἐξιδάσθε φέρουσα

Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῆ μέντα πνείοντες ἀχαιοί,

Ἐν θυμῷ μεμνηῶτες ἀλιξέμεν ἀλλήλοισιν

Ἐὐτ' ὄρεθ' κερυφῆσι νότ' κατὶ χεῖρι ὀμίχλω,

Ποιμαῖον ἔτι φίλῳ, κλίπῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,

Τόσσον τις τ' ἐπιλούσῃ ὅσον τ' ἐπὶ λαῶν ἴησι

Ὡς ἄρα τ' ὑπὸ πρῶτον ἰσχυροῦσ' ἄρ' ἔνυτ' ἀελλῆς

Ἐρχομένοισι βεάλα δ' ὤκη δειπρησοῖν πεδίοιο.

Οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖρον ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντις,

Τρῶσιν μὲν πρῶτον μάχῃσι ἀλιξάνδρ' Ἰφαιδῆς,

Παρδαλίῳ ὄμοισιν ἔχων καὶ καμπύλας ἔξασ,

Καὶ ξίφ' αὐτὰρ ὁ δ' ἄρα δὺν κερυθμῶσ χαλκῷ

Πάλλων, ὄργεῖν πρῶτον ἀνίστατο πάντας ἄριστους

Ἀντίδοσ' ἀνίστασθαι ἐν αἰνῇ θηϊότητι

Τὸν δ' ὡς οὐκ εἰόησεν Ἰφίφιλ' ἀμείλα

Ἐρχόμενον πρῶτον ἰσχυροῦσ' ὀμίχλω μεκρὰ βιδῶντα,

Ὡς τι λείων ἔχαση μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,

Εὐρῶν ἢ ἔλαφοι κερυθῶν, ἢ ἄρ' ἰσχυροῖσ αἰγῶ,

Πεινάων (μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ ποτ' ἂν αὐτὸν

Σείωνται πεχίεσ τε κύνες θελεροί τ' αἰζηνοί)

Ὡς ἔχαση ἀμείλα ἀλιξάνδρον Ἰφαιδῆα

Ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν φάτο γ' ἴστανσθαι ἀλείτιν.

Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχίων σὺν τ' ἄλλοισιν ἔλτο χαίμασιν.

20

r

T

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ Γ. 99
 ILIADIS HOMERI III.
 compositio.

G. autem circa Helenam solis pugna est maritis.

A postquam instructi fuerunt una cum ducibus Trojanorum & Graecorum
 suis singulis, incessus in
 Troiani quidem cum sonitu clamorēq; incedebant praelium,
 sicut aves:

Velut clangor gruum est in aere,
 Qua postquam frigus fugerunt & immensum imbrem, Aeneidos 10 alludit
 Cum clangore haec volant ad Oceani fluentia, — qualls sub nubibus
 Viris Pygmaeis cadem & mortem ferentes: Styphoria dant signa
 Aërieq; haec noxium praelium adferunt. quos atq; alteratiana

Illi vident cum silentio robur spirantes Achivi cum sonitu sequuntur
 In animo parati opem ferre sibi in vicem. notos clamore

Quemadmodum montis cacuminibus Notus offudit nebulam Aeneidos 12.
 Pastoribus nequaquam gratam, furi autem nocte utiliore, — oris velich

Tantumq; aliquis prospicit, quantum lapidem jacet: — tum caeco pulvere
 Sic horum sub pedibus pulvis excitabatur turbidus

Adventantium: valde n. celeriter pertransibant campum. — miscet pulvis pe
 Hi a. quum proximi erant inter se venientes, — excita

Trojanorum in prima acie erat Alexander divus.
 Pellam Pardi humeris habens, & curvos arcus,
 Et enses sed hic hastilia duo acuminata ferro
 Vibrans, Graecorum provocabat quosq; optimos,
 Ut contra se pugnarent gravi pugna.

Paris in pri-
 ma acie sese
 ostendit.

Hunc postquam animadvertit pugnax Menelaus
 Venientem ante agmen longo passu gradientem,
 Sicut leo gavisus est quum magnum corpus incidere,
 Inveniens vel cervum cornutum, vel sylvestrem capram,
 Fame scens (valde etenim devorat, etiamsi ipsum
 Agitent veloces canes florentesq; juvenes)

Sic gavisus est Menelaus Alexandrum divinum (verat.
 Oculis conspicatus. sperabat n. ultimum se eum, qui in se pecca-
 Stetit itaq; de curru cum armis desiliit ad terram.

10.

Τὸν δ' ὡς οὐκ ἐνόησεν ἀλέξανδρον θεοφθῆς
 Ἐν ποταμοῖσι φαρέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ.
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνον ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Ὡς δ' ὅτε τις τε δράκοντα ἰδὼν παλίνροσ' ἀπέστη
 Οὔρεσ' ἐν βήσῃ, ὑπὸ τε πτόμε' ἔλαβε γῆρα,
 Ἀψ τ' ἀνεχώρησεν, ἄχρὸς τέ μιν εἶλε παρειαῖο.
 Ὡς αὖθις κατ' ὄμιλον ἔδν τρώων ἀγερώχων
 Δείστος ἀτρέσ' ἦν ἀλέξανδρον θεοφθῆς.

10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Τὸν δ' ἔκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰχροῖς ἐπέεσσι,
 Δύσπαι, εἶδ' ἄριστε, γυναιμανες, ἠπεροπούτα,
 Αἰδ' ὄφελές τ' ἀγρόσ τ' ἔμδραι, ἀγαμός τ' ἀπολείαζ.
 Καί κε τὸ βυλοίμω, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 Ἡ ἔτω λάβω τ' ἔμδραι καὶ ἐπόψιον ἄλλων.
 Ἡ πρ καυχαλόωσι καρνηρομόωντες ἀχαιοί,
 Φάντες ἀριστῆσ πτόμον ἔμμεναι, οὐδέκα καλὸν
 εἶδ' ἔτ' ἀλλ' ἐπὶ ἐπιβιή φρεσίν, εἴθε τις ἀλκή.
 Ἡ τοίός δέ εἰν, ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
 Πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρας ἐρήρας ἀγείρας,
 Μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι, γυναικ' εἰδέει ἀυῆγας
 Ἐξ ἀπίης γαίης, νῶν ἀνδρῶν αἰχμητάων;
 Πατρί τε σῶ μέγα πῆμα, πᾶσσι τε, πᾶσι τε δήμω,
 Δυσμύεσσι μὲν χάριμα, κατηφείλω δέ σοι αὐτῶ;
 Οὐκ ἂν δὴ μείνας δρηίφιλον μὲν ἔλαον.
 Γνοῖσ' ἄ οἷσ φάτος ἔχης θαλερῶν παράκοιτιν.
 Οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις, τά τε δῶρ' ἀφροδίτης,
 Ἡ τε κόρη, τό, τε εἶδ' ὅτ' ἐν κρήνησσι μιγείης.
 Ἀλλὰ μάλα τρώες δειδήμονες ἠτέ κε νῆδη
 Λαῖνον ἔσοσ χιτῶνα, κακῶν ἐνεκ' ὅσασ ἔοργας.

Τὸν δ' αὖτε πρῶσ ἔειπεν ἀλέξανδρον θεοφθῆς.
 Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἰσῶν ἐνείκεσας, εἴδ' ὑπὲρ αἰσῶν,
 Αἰή τοι κροδίη πύλεκυσ ὡς ἐπὶν ἀτφρῆς,
 Ὅσ τ' εἶσα δὴ ἀχρὸς, ὑπὸ ἀνέρε' ὅσ ρά τε τέχνη
 Νήιον ἐκτάμνησιν, ὄφελός δ' ἀνδρὸς ἐρωλῶ.
 Ὡς τοι ἐνὶ σήθεσσι ἀτάρβητ' νόσ' ἐσὶ.
 Μή μοι δῶρ' ἐργατὰ πρῶφερε χρυσῆς ἀφροδίτης.
 Οὔτι δ' ἀπίβλητ' ἐπὶ πῶν ἐρικυδέσ δῶρα,

Οὐκ

Illum igitur postquam animadvertit Alexander divinus
 In prima acie apparentem, percussus est charo corde :
 Retrò itaq; sociorum in agmen recessit, mortem evitans.
 Sicut a. cum quis serpentem conspicatus, resiliens fugit
 Montis in saltibus, tremorq; occupavit membra,
 Retroq; secessit, pallorq; ipsum cepit in genis :
 Sic retrò in agmen secessit Trojanorum superborum,
 Timens Atrei filium Alexander divinus.

Paris trepidus
 refugit.

Hunc a. Hector conspicatus objurgavit probrosis verbis :
 Infelix Paris forma praestantiß. effæminate, deceptor,
 Utinam fuisses non natus, aut nuptiarum expers perisßes.
 Et hoc vellem, & quidem multò utilius esset,
 Quàm sic & contumeliam esse & spectatum ab alijs. s. ob in-
 Certè cachinnantur comati Graeci, (famiam.
 Suspicati optimum propugnatorem esse, quoniam venusta
 Species tibi inest, sed non est vis animo neq; ullum robur.
 Certè talis existens in velocibus navibus
 Mare transmittens, socios idoneos congregans,
 Permistus, alienigenis, mulierem pulchram abduxisti
 Ex Peloponneso, sponsam virorum bellicosorum ?
 Patriq; tuo magnum detrimentum, civitatiq; totiq; populo,
 Inimicis quidem gaudium, dedecus autem tibi ipsi ?
 An non sustinueris bellicosum Menelaum ?
 Cognoveris certè qualis viri tenes florentem uxorem.
 Non tibi profuerit cithara & dona Veneris,
 Et coma & species, quando in pulvere mistus eris :
 Sed valdè Trojani sunt reverentes : certè nunc
 Lapidem induisses tunicam, malorum gratià que fecisti.

Paridem ob-
 jurgat He-
 ctor.

Hunc rursus alloquutus est Alexander divinus :
 Hector, quoniam me jure objurgasti, neq; injuriã,
 Semper tibi cor sicut securis, est indomitum,
 Que penetrat lignum à viro tractata, qui certè arte
 Lignum navi- edificande aptum scindit, auget & viri impe-
 Sic tibi in pectoribus intrepida mens est. (tum :
 Ne mihi dona amabilia exprobra aureæ Veneris :
 Non abjicienda sunt deorum valdè illustria dona,

Paris cum
 Menelao se
 congressurũ
 sulcipis.

24. ἡμεθεύ-
αίθε.

Οσσα κεν αὐτοὶ δῶσαν, ἑκὼν δὲ ἄνευ πρὸς ἑλπίστον,
Νεῶν δὲ αὐτ᾽ ἢ μὲν ἰθέλεις πολέμους ἢ δὲ μάχας.

Ἀλλ' ἄγε μὲν κἀθίπτον Τρώας καὶ πάντας Ἀχαιούς,

Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσῳ καὶ Δρῆϊφιλον Μυρτιάδην

10. Συμβάλλειτ' ἀμφ' ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχας.

Ὅπως τέρψαι δὲ κεν νικήσῃ, κρείσσων τε γήθηται,

Κτήματ' ἑλών ἐν πάντας, γυναικὰ τε οἴκαδ' ἀγέσθω.

Οἱ δὲ ἄλλοι Φιλότιμα καὶ ὄρκια πιστὰ τέμνοισι,

Ναίειτε Τροίην ἐρδ' ἄλλαντοί τ' ἵνεοδῶν

5. Ἀργείοισι ἰπποδάμοισι καὶ Ἀχαιῶσι κραιπνὴν γυναικῶν.

ὣς ἔφαθ' ἑκτὼρ δὲ αὐτ᾽ ἔχαιρε μέγα μῦθον ἀκῆσαις.

15. ἱερὺν δὲ
δοῦν

Καί ῥ' ἐς μέσσαν ἰὼν Τρώων αἰετὸν φάλαγγα,

Μέσση δ' ἄρ' ἑλὼν τοὶ δὲ ἱερῶν ἄπαντες.

Τῶν δὲ ἱπποδάμοισι κρηνησμέωντες Ἀχαιοί,

10. Ἰοῖσιν τε πτυσκόμοιο Λαίρσι τ' Ἴθακῶν.

Αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.

Ἰχέειτ' ἄρ' ἄγε, μὴ βάλλετ' ἄρ' Ἀχαιῶν.

Στεῦται γὰρ τί ἔπειθ' ἱερίῳ κρηνησμένῳ ἑκτῶρ.

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἔχοντο μάχης, ἀνεῶν τ' ἐγχεύοντο

5. Ἰσχυρῶς ἑκτῶρ ἵμετ' ἀμφοτέρωσιν ἔπει.

Κεκλυτὴ μὲν Τρώες καὶ ἑυκνήμιδης Ἀχαιοί

Μῦθον ἔλεξ' ἀνδρῶν, ἔπειθ' ἔπειθ' ὄρωρον

Ἀλλ' ἄγε μὲν κἀθίπτον Τρώας καὶ πάντας Ἀχαιούς

Τόχμα κάλ' ἀπείθεσθαι ἐπὶ χθονὶ πηλυβοτείρῃ.

10. Αὐτὸν δὲ ἐν μέσῳ καὶ Δρῆϊφιλον Μυρτιάδην,

Οἴκῳ ἀμφ' ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχας.

Ὅπως τέρψαι δὲ κεν νικήσῃ, κρείσσων τε γήθηται,

Κτήματ' ἑλών ἐν πάντας, γυναικὰ τε οἴκαδ' ἀγέσθω.

Οἱ δὲ ἄλλοι Φιλότιμα καὶ ὄρκια πιστὰ τέμνοισι.

5. ὣς ἔφαθ'. οἱ δὲ ἄρ' ἄνευ πάντας ἀκλῶν ἐγχεύοντο σιῶν.

Τοῖσιν ἵμετ' ἀπείθεσθαι ἐπὶ χθονὶ πηλυβοτείρῃ.

Κεκλυτὴ νῆες καὶ ἑμεῖο μάλιστ' ἄλλ' ἄγε ἰκάνει

Θυμὸν ἑμὸν, φρονέω ἵνα δ' ἀκρινθείμεν ἤδη

Ἀργείων καὶ Τρώων, ἵππει κακὰ πολλὰ πέποσθε

100. Εἶνεκ' ἑμῆς ἑρῆς, καὶ ἄλλ' ἄνευ ἑμῆς ἀρχῆς,

Ἡμῶν δὲ ὅπως ἔτερον θάνατον καὶ μῆτις τίτυκται.

Τιθύσθω

Quaecumq; ipsi dant: volens autem non aliquis acciperet.
 Nunc autem rursus si me vis bellare & pugnare,
 Ceteros quidem sedere facias Trojanos & omnes Achivos,
 Et me in medio & bellicosum Menelaum
 Committite pro Helena & opibus omnibus pugnare.
 Vter autem vicerit superiorq; fuerit,
 Opes capiens penitus omnes mulieremq; domum abducat,
 Vos autem ceteri amicitiam & foedera firma ferientes
 Habitatis Trojam glebosam: hi autem redeant (bentem.
 In Argos equis aptam & Achaiam pulchras mulieres ha-
 Sic dixit: Hector a. tum gavisus est valde, verbum audisq;
 Et in medium procedens, Trojanorum coercuit turmas
 De medio hastam accipiens: illi autem resederunt omnes,
 In hunc a. sagittabant comati Achivi,
 Sagittisq; collimantes, lapidibusq; jaciebant,
 Sed hic alte clamavit Rex virorum Agamemnon:

Continete vos Argivi: ne jacite juvenes Achivorum:
 Videtur n. aliquod verbum dicturus galeam movens Hector:
 Sic dixit: hi autem abstinuerunt a pugna, tacitiq; facti sunt
 Confestim. Hector autem inter virosq; locutus est:
 Audite me Trojani & fortes Achivi,
 Verbum Alexandri, cuius gratia contentio mota est:
 Ceteros quidem jubet Trojanos & omnes Achivos
 Arma pulchra deponere in tellure alma:
 Se autem in medio & bellicosum Menelaum,
 Solos pro Helena & opibus omnibus pugnare.
 Vter autem vicerit superiorq; fuerit,
 Opes accipiens penitus omnes, mulieremq; domum abducat:
 Alij autem amicitiam & foedera firma feriamus.

Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt cum silentio,
 Inter illos a. etiam locutus est in bello sirenuus Menelaos:
 Audite nunc & me: maxime n. haec molestia tangit
 Animum meum, cogito autem directum iri iam
 Argivos & Trojanos: quoniam mala multa passi estis,
 Gratia mea contentions & Alexandri causa authoris,
 Nostram autem utri mors & fatum paratum est.

Hector Omnis
 eis verba
 Paridis de
 singulari
 certamine
 exponit.

Menelaus
 certamen
 cum Paride
 suscipit.

Τιθαίν᾽ ἄλλοι δ' ἀφικνεῖται τάχιστα.

Οἴσσετε δ' ἄρ᾽, ἕτερον λυκόν, ἑτέρῳ δ' ἢ μέλαινα,

Γῆ τε καὶ ἠελίῳ· διὸ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.

Αἴξετε δ' ἐπιόμοιο βίβω, ὄφρ' ὄρεια τάμνη
Αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ὀπίσσοι.

Μή τις ὑπερβασίη διὸς ὄρεια δηλήσηται.

Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται.

Οἷς δ' ὀγέρον μετέησιν, ἄμφορ πρὸς ὤκω καὶ ὀπίσσω

Λύκωφ, ὅπως ὄχ' ἄρεται μετ' ἀμφοτέροισι γῆνται.

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,

Ἐλπίομεν παύσεσθαι οὐζυρῶν πολέμοιο.

Καί ῥ' ἵππων μὲν ἔρυσαν ἐπὶ σίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοῖς

Τάχρ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ

Πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἔτι ἀμφὶς ἄρυσσιν.

Ἐκτὼρ δὲ πρὸτὶ ἄστυ δύο κήρυκας ἐπέμπε

Καρπαλίμωσ, ἄρνας τε φέρειν, ἐπιόμοιο τε καλέσσαι.

Αὐτὰρ ὁ ταλθύβιον παρὶς κρείων ἀγαμέμνων

Νῆας ἐπὶ γλαφυρῶσ ἰέναι, ἠδ' ἄρ᾽ ἐκέλευεν

Οἰσέμεναι ὁ δ' ἄρ' ὅσπ' ἀπίθησ' ἀγαμέμνωνι δῖῳ·

Ἰεὺς δ' αὖθ' ἑλένη λυκαλένωσ ἀγγελῶσ ἦλθεν,

Εἶδομεν γαλόωσ ἀντιφροῖδαο δάμορετι,

Τὴσ ἀντιφροῖδης εἶχε κρείων ἐλικάων

Λαοδίκῳ ἐπιόμοιο θυγατρῶν εἶδ' ἄρ᾽ ἰδὲσ ἰω.

Τὴσ δ' εὖρ' ἐν μεγάροσ· ἠδ' ἢ μέγαν ἰσὸν ὑφαίνεσ,

Δίπλακα, μαρμαρέῳσ, πολέασ δ' ἐπέπασεν ἀέθλῳσ

Τρῶων δ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

Οὓσ ἔθεν εἶνεκ' ἐπαχον ὑπ' ἄρησ παλαμῶων.

Ἀγχοῦ δ' ἰστὸμῆσ παρσέφῃσ πόδας ὠκέασ ἰεὺσ.

Δεῦρ' ἰδὲσ νύμφασ φίλησ, ἵνασ θεσπελάσ ἔργασ ἴδῃασ

Τρῶων δ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

Οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυωσ ἄρηασ

Ἐν πεδίωσ, ὀλοοῖσσι λιλαϊόμενοι πολέμοιοσ,

Οἱ δ' ἠνυῶσ ἴσταν σιγῆσ, πόλεμῶσ δ' ἐπέπασταν,

Ἄσασσι κεκλιμῆσοι, παρὰ δ' ἔγχεασ μακρὰσ πέπηγχοσ·

Αὐτὰρ ἀλέξανδροσ καὶ ἀρηίφίλοσ μῆλεσ

Μακρῆσ ἐγχεῖσσι μαχθήσονται πρὸσ σείσ·

Moriatur : vos alij autem dirimamini citissime :

Afferte a. agnos , alterum album , alteram autem nigram,
Terræq; & Soli : Iovi autem nos offeremus alium.

Adducite autem Priami vim, ut fœdus feriat

Ipse : quoniam eius filij fœdifragi sunt & infidi :

Ne quis transgressione Iovis fœdera violet.

Semper autem juniorum virorum mentes instabiles sunt.

Quibus autem rebus senex interfuerit, simul antè & post

Prospicit, ut optimè inter utrosq; transigatur.

Sic dixit : illi autem gavisi sunt Græciq; Troianiq;

Sperantes se cessaturos ab ærumnoso bello.

(ipse

Et equos quidè traxerunt in ordines è currib. a. descenderunt

Armaq; exuerunt , que quidem deposuerunt in terra

Propè se invicem : exiguum autem erat utrinq; solum.

Hector autem ad urbem duos præcones misit

Celeriter, qui & agnos portarent, Priamumq; vocarent :

Sed hic Talthybium præmisit Rex Agamemnon

Naves ad concavas ut iret, & agnum iussit

(vino.

Portare : ille verò haud immorigerus fuit Agamemnoni di-

Iris autem rursus Helenæ albas-ulnas habenti nuncia venit,

Similis glori Antenoridae uxori,

Quam Antenorides habebat Rex Helicaon

Laodicem Priami filiarum forma optimam :

Hanc a. invenit in domo : hæc verò magnam telam texebat,

Duplicem, splendidum, multos autem intexebat labores

Trojanorumq; bellicosorum & Achivorum æream-tunicã ha-

Quos sui causa sustinebant à Martis manibus.

(gentium

Propè autem stans allocuta est pedibus velocæ Iris :

Huc veni Nympha chara, ut admiranda opera videas

Trojanorumq; bellicosorum, & Achivorũ æreã tunicã haben-

Qui prius sibi invicem inferebant lachrymosum bellum (tium,

In campo, perniciosi cupidi belli,

Hi nunc sedent cum silentio (bellum enim cessat)

Scutis inclinati : iuxta autem lanceæ longæ fixæ sunt,

Sed Alexander & bellicosus Menelaus

Longis lanceis pugnabunt de te,

G 5

Ex vin-

Iris Helenæ
futurum sin-
gulare cer-
tamen Pari-
dis & Mene-
lai nunciat.

Τῶ δ' αἶψα νικήσαντες φίλην κεκλήσθη ἄκροισι.

ὣς εἰπῶσα θεὰ γλυκύν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ.

Ἄνδρὸς τε σθετίροιο καὶ ἄστ' ἠδὲ τοκήων.

Αὐτίκα δ' ἀρχυίῃσι καλυψαμένη ὀθόνησιν,

ὤρματ' ἐκ θαλάμοιο, τίρειν κατὰ δάκρυ χέουσα.

ὄρκα οἶη, ἄμφο τῶ γὰρ καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἴκοντο,

Αἶθρη πιτθῆσ' ἰσχυάτης, κλυμμένη τε βραῶπις.

Αἶψα δ' ἐπέθ' ἴκοντο ὅθι σκαμαὶ πύλαι ἦσαν.

Οἱ δ' ἀμφὶ πρίαμον καὶ πάνθοον ἠδὲ θυμοίτιον,

Δάμπον τε, κλύπόν τ' ἰκίταονα τ', ὄζον ἄρησ',

Ὀυκαλέγων τε καὶ αὐτῶνερ, πιπνυμένω ἄμφω,

Εἶκτο δημογέροντες ἐκ σκαμῆσι πύλαισι,

Γῆρα δὴ πόλεμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγρητοῖα

Ἐσθ' ἄλοι, πεπλεγασιν εὐκότες οἴτι κατ' ὕλκω

Δενδρέω ἰφειζόμενοι ὅπως λφειόεσσα ἰεῖσι

Τοῖσι ἄρ' ἄρα τρώων ἠγνήτορες ἔν τ' ἐπὶ πύργῳ.

Οἱ δ' ὡς οὐκ εἶδον ἑλένην ἐπὶ πύργῳ ἴθυσαν,

Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεια π' ἑρέοντ' ἀγόμενον.

Ὀὐ νέμεσις τρώων καὶ δὲ κνήμιδας ἀχαιῶν

Τοιῶνδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολλῷ χρόνον ἄλγος πάχυν'

Αἰνῶς ἀθανάτοισι θεῆς εἰς ὤπτα ἴοικεν,

Ἀλλὰ καὶ ὡς τοίησ' εἶσ' ἐν νηυσὶ νέεσθω,

Μηδ' ἡμῖν πεκίεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.

ὣς ἄρ' ἔφαθ' πρίαμ' ὁ δ' ἑλένην ἐκαλέεσσαντα φωνῆσ'

θεῦρο πάροισ' ἰλθῆσαι, φίλον τέκ' ἰζῶσ' ἡμεῖο,

Ὀφρα ἴδης πρότερον τι πόσιν, πηῦς τε, φίλεις τε,

(Ὀὐτι μοι αἰτήη ἴσσι, θεοῖνύ μοι αἰποὶ εἰσιν,

οἱ μοι ἰφώρησιν πόλεμον πολυδάκρυον ἀχαιῶν)

ὣς μοι καὶ τὸν δ' ἄνδρα πλάθειον ἰξονομῶνής,

Ὅστις ὄδ' ἐστὶν ἀχαιῶς ἀνὴρ ἠὲς τε μέγας τε.

Ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι εἴσιν.

καλὸν δ' ἔτ' ἐγὼ ἔπ' ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.

Ὀὐδ' ἔτ' ἄρα γεραρόν' βασιλῆϊ γ' ἀδούρι εἴκει.

τὸν δ' ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν,

Αἰδοῖός τε μοι ἴσσι φίλε ἔχουρ, δεινός τε.

ὣς ὄφειλεν θάνατός μοι ἀδύν κρυπός ὅπασσέτι θεῦρο

Ex vincenti chara vocaberis vxor.

Sic locuta dea dulce desiderium iniecit animo

Vtriq; prioris & urbis, & parentum,

Statim autem candidis cooperta velis,

Ivit ex cubiculo humidam lachrymam defundens:

Non sola, eam n. & famule duae sequebantur:

Aethra Pithei filia, Clymeneq; pulchra.

Statim autem postea per venerunt ubi Scae porta erant.

Priamus autem & Panthous & Thymætes

Lampusq; Clytiusq; Hicetaonq; ramus Martis,

Vcalegonq;, & Antenor, prudentes ambo,

Sedebant populi seniores in Scae portu,

Ob senectutem iam à bello cessantes, sed concionatores

Boni, cicadis similes, qua in sylva

Arbori insidentes, vocem suavem emittunt:

Tales Trojanorum proceres sedebant in turri.

Hi postquam igitur viderunt Helenam in turrim euntem,

Tacite inter se verba velocia dixerunt:

Non indignatio, Trojanos & fortes Achivos

Talem propter mulierem multo tempore dolores pati.

Valde immortalibus deabus vultu similis est.

Sed & sic vultu quamvis existens in navibus abeat,

Neq; nobis filijsq; in posterum detrimentum relinquas.

Sic dixerunt: Priamus autem Helenam vocavit voce:

Huc veniens, dilecta filia sede apud me,

Vt videas priorem maritum, affinesq; amicosq;.

(Non mihi causa es, dii mihi authores sunt,

Qui mihi immiserunt bellum lachrymosum Achivorum)

Vt mihi & hunc virum ingentem nomines,

Quisnam iste sit Achivus vir latusq; magnusq;:

Certe quidem capite etiam altiores alij sunt:

Pulchrum autem adeo ego nondum vidi oculis,

Nec adeo honorabilem: regi enim viro similis est.

Huc Helena verbis respondit prestantiss. mulierum.

Reverendusq; mihi es dilecte socer timendusq;:

Vtinam mors mihi placuisset mala, quando huc

Helena ad certaminis spectaculū egreditur.

Troiani seniores Helenae pulchritudinem admirantur.

Priamus Helenam de certis, quos spectabat, Græcis interrogat. Agamemnonis descriptio.

Filium

Υἱεὶ σῶ' ἐπόμην, θάλαμνον γυνάτες τε λιπῶσαι,
 Παῖδά τε τιλυγέτιω, καὶ ὀμηλικίω ἐρατφύλω.
 Ἀλλὰ τά γ' ὅσκι ἐχθρόντο· τὸ καὶ κλαίεσσι τέτυκασ.
 Τῆτο δέ τοι ἐρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μετ' ἀλλῶς.
 Οὗτός γ', ἀτρεΐδης εὐρυκρείων ἀγαμέμνων,
 Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερὸς τ' αἰχμητής.
 Δωὴρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιός, εἶποτ' ἔλωγε.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσαστο, φώνησέν τε,
 Ω μάκαρ ἀτρεΐδη, μοιρηγῆες, ὀλβιόδαιμον,
 Ἡραὶ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κῆροι ἀχαιῶν.
 Ἦδη καὶ φρυγίω εἰσήλυθον ἀρπιλόεσσα,
 Ἐνθα ἴδον πλείεσσι φρύγας, ἀέρες αἰολοπάλας,
 Λαῖς ὄτρῃ καὶ μυγδόν ἀντιθέοιο,
 Οἶρα τὸτ' ἐπράθωντο παρ' ὄχθας στυγαρείοιο,
 Καὶ γ' ἐγὼν ἐπὶ κερῶ ἔων, μῆ τοῖσιν ἐλέχθω
 Ἥματι τῷ, ὅτε ἦλθον ἀμαζόνες ἀντιάνφρα.
 Ἀλλ' ἔδ' οἵ τ' ὅσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίχωπις ἀχαιοί.

Δούτιρον αὐτ', ὀδυσῆα ἴδων ἐρέφν' ὁ γεραίός.
 Εἶπ' ἄγε μοι κῆ τόνδε, φίλοι τέκνον, ὅστις ὄδ' ἐπί;
 Μείων μὲν κεφαλή ἀγαμέμνων ἀτρεΐδαο,
 Εὐρύτερ' δ' ὄμοισιν ἰδὲ γέρονισιν ἰδέσθω.
 Τόχια μὲν οἱ κείτα ἐπὶ χθονὶ πηλυδοτείρη,
 Αὐτὰς δὲ κτίλ' ὡς ἐπικωλείται γῆρας ἀνδρῶν.
 Ἀρνεῖσθαι μὲν ἔγωγε εἴσω πηλοσιμάλλω,
 Ὅς τ' οἶον μέγα πῶυ διέρχεται δρυμνάων.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπὶ θ' ἑλένη διὸς ἐκρηγῆσα,
 Οὐτ' ὄδ' αὖ, λαερτιάδης πολύμητις ὀδυσσεύς,
 Ὅς τρέφῃ ἐν δήμῳ ἰθάκης κραναῆς παρ' ἑσσης,
 Εἰδὼς παντοίως τε δόλως καὶ μύθεα πυκνά.

Τὴν δ' αὐτ' ἀντιώωρ πεπνυμέν' ἀτίον ἠύδα,
 Ω γυνῆαι, ἢ μάλα τῆτο ἔπ' νημερτές * εἶπες.
 Ἦδη γ' καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε δῖος ὀδυσσεύς.
 Σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺ δρυιφίλω μνηστῆρ'·
 Τὸς δ' ἐγὼ ἐξείνισα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησθαι.

Ἄμφότερων ἢ φυλῶν ἰθάκῃ καὶ μύθεα πυκνά.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ * τρώεσσι ἀγρομήμοισιν ἐμιχθεν,
 γοῖσιν.

Στάει

Filium tuum sequebar, thalamum fratresq; relinquens,
 Filiamq; unicam, & coetaneorum cœtum amabilem.

Sed hæc non facta sunt. ob hoc & flens contabui.

Hoc autem tibi dicam, quod à me interrogas sive inquiris.

Iste est Atrides latè dominans Agamemnon,

Utrumq;, Rexq; bonus, fortisq; pugnator,

Levir item meus fuit (mei inquã) impudice si unquam fuit.

Sic dixit: hunc v. senex admirabatur locutusq; est:

O beate Atride, lætis fatis nate, fortunate:

Certè tibi multi subjugati sunt iuvenes Achivorum

Iam & in Phrygiam veni vitiferam.

Vbi vidi plurimos Phryges viros equos agitandi peritos,

Populos (i. copias) Otrei & Mydonis divini,

Qui tunc castra habebant apud ripas Sangarij.

Etenim ego auxiliaris existens inter eos numeratus fui

Die illo, quando venerunt Amazones viragines.

Sed non hi tot erant, quod nigris oculis Achivi.

Secundò rursus Vlysses videns, interrogavit senex,

Dic age mihi & hunc, dilecta filia, quisnam iste est?

Minor quidem capite Agamemnone Atrida.

Latius autem humeris & pectoribus ad videndum.

Arma quidem eius jacent in terra multos pascente.

Ipsè autem sicut aries lustrat ordines virorum.

Arieti ipsum ego assimilo villoso,

Qui ovium magnum gregem percurrit albarum.

Huic respondit postea Helena Iove nata:

Iste autem rursus est Laertiades prudens Vlysses

Qui nutritus est in populo Ithacæ, aspera licet existentis,

Sciens varios dolos & consilia prudentia.

Huic autem rursus Antenor prudens contrà locutus est.

O mulier profectò valdè hoc verbum verum dixisti.

Olim enim & huc aliquando venit divinus Vlysses,

Tui causa legatus cum bellicoso Menelao.

Hos ego hospitatus sum, & in meis ædib. amicè tractavi,

Amberum & staturã corporis didici, & consilia prudentia.

Sed quando jam Trojanis congregatis permisti essent,

Stanti-

Vlyssis de-
 scriptio &
 eloquentia,

ω. γ. γ. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω.

Στάντων μὲν, μῦθ' ἔειπεν ἄρ' ἔτι δὲ
 Ἀμφὶ δ' ἔζυγ' ἄρ' ἔειπεν ἄρ' ἔτι δὲ
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μύθος ἔειπεν ἄρ' ἔτι δὲ
 Ἦτοι μὲν μῦθ' ἔειπεν ἄρ' ἔτι δὲ
 Παῦρος μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγύως ἐπεὶ ἔπελόμενος
 Οὐδ' ἀφαιμετοίπης, εἰ καὶ γῆρας ὑπερῶν ἦεν
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις αἰαίεφεν ὄδυσσός τις,
 Στάσκειν, ἔπειτα δ' ἴδεν κεκλιτὸν ἄρ' ἔτι δὲ
 Σκῆπτρον δ' ἔτ' ὀπίσω ἔτε περὶ πύλαις ἐνώμην,
 Ἀλλ' ἀστεμφές ἔχεσκεν, αἰδρὸν φωτὶ ἰοικώς
 Φαίης κεν ζέφυρον τινα ἔμμεναι, ἀφρονά τ' αὐτὰς
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅππῃ τε μεγάλῃ ἐκ σήθεος ἴη.
 Καὶ ἔπειτα νιφάδεσσιν ἰοικέτω χμαίρησιν,
 Οὐκ ἂν ἐπὶ τ' ὄδυσσῆϊ γ' ἐρίσσει βροτῶν ἄλλ' ἄλλ',
 Οὐ τότε γ' ὠδ' ὄδυσσῆος ἀχαιῶν ἄμεθ' εἶδ' ἰδόντες.
 Τὸ τρίτον αὐτ', αἰαίτα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γοργαῖος,
 Τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλ' ἄχαιῶν ἀπὸς ἡὺς τε μέγας τις,
 Ἐξοχὸν δ' ἄρ' ἔειπεν κεφαλῶν ἠδ' ἄρ' ἔτι δὲ
 Τὸν δ' ἔλενη τεινύπεπτον ἀμείβετο δῖα γυμνακτεῖς
 Οὐτ' ὄδ', αἰαίτα ἐπὶ πύλαις ἔρα ἄχαιῶν
 Ἰδομένη δ' ἔτερωθεν ἐνὶ κρήτεισι θεῶσιν ὡς
 Ἔσηκ' ἀμφιδέ μιν κρήτ' ἀγρίῃ ἠγρέθονται
 Πολλὰ κεν μιν ξείνιος ἐν δ' ἄρ' ἔειπεν μῦθ' ἔτι δὲ
 Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅππῃ κρήτηθεν ἴκοιτο.
 Νῦν δ' ἄλλ' ἄρ' ἔειπεν ἄρ' ἔτι δὲ ἔλενα πᾶσι ἀχαιῶσιν,
 Οὐς κεν εἴ γνοιίω, καὶ τοῦτο μιν μυθησάμενος
 Δοιῶν δ' ἔδωκεν αὐτῶν ἰδέειν κρημνῶν λαῶν,
 Κάστρα δ' ἔειπεν ὄδυσσῆϊ, καὶ τὸν ἔειπεν ἀχαιῶσιν
 Αὐτοκτασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ,
 Ἡ ἔχ' ἐσπέστω λακεδαίμονι τ' ἔξ' ἐρατρήνης ἔ
 Ἡ εὐρο μὲν ἔπειτα νέεσθ' ἐνὶ παντοπόροισι,
 Νῦν δ' αὐτ' ἔειπεν ἄρ' ἔτι δὲ καὶ ἀχαιῶσιν αἰδρῶσιν
 Αἰχμα ἀφιδίστες καὶ ὀνειδέα τῶσιν ἄ μοι ἔπιν;
 Ὡς φάτο τῆς δ' ἠδ' ἔειπεν φουσίξοσιν αἰαί
 Ἐν λακεδαίμονι αὐθι, φίλη ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.
 Κήρυκίς δ' ἄρ' ἔειπεν, θεῶν φίλος ὄρεκτα πᾶσι

ω. Νῦν αἰτ'

α.

Stantib. quidem illis, Menelaus superabat latis humeris :
 Ambobus autem sedentibus, venerabilior erat Ulysses,
 Sed quando verba & consilia omnibus texebant,
 Certè quidem Menelaus succinctè concionabatur :
 Pauca quidem, sed valde acutè, quoniam non erat garrulus,
 Neq; in verbis peccans quamvis etate posterior erat,
 Sed quando prudens surgeret Ulysses,
 Stabat, sub autem videbat in terram oculos defigens :
 Sceptrum v. neq; retrorsum, neq; in anteriorem partem me-
 Sed immobile tenebat, imperito viro similis. (rebat.
 Dixisses furiosum aliquem esse, dementemq; temere :
 Sed quando vocem magnam ex pectore emittebat,
 Et verba imbribus nivalibus similia hybernis,
 Non deinde cum Ulysse contendere potuisset homo alius.
 Non tunc sic Ulyssis admirati sumus speciem videntes.

Tertiò rursus Aiace[m] conspicatus interrogabat senex,
 Quis etiam est iste alius Grecus vir latusq; magnusq;,
 Eminens super cæteros Argivos capite & latis humeris ?

Ajaxis de-
 scriptio.

Huic Helena longum pepulum gerens respondit prestantiss.
 Iste Ajax est ingens propugnaculum Grecorum. (mulierum :
 Adomeneus a. ex altera parte inter Cretenses, Deus tanquam
 Stat : circum a. ipsum Cretensium duces congregantur,
 Sape ipsum hospitatus est bellicosus Menelaus
 Domo in nostra, quando ex Creta veniret :

Idomeneus.

Nunc autem alios quidem omnes video perpulchros Achivos,
 Quos benè cognoscerem, & quorum nomen dicerem :
 Duos autem non possum videre principes populorum,
 Castoremq; equitandi peritum, & pugillatu strenuū Pollucem,
 Germanos fratres : quos mihi genuit mater,
 An non secuti sunt cæteros Lacedamone ex amabili ?

Castor &
 Pollux.

An huc quidem secuti sunt in navibus per mare euntibus,
 Nunc autem nolunt pugnam inire virorum,
 Dedecora timentes & probra multa, qua mihi sunt.

Sic dixit: hos autem jam tenebat alma tellus
 In Lacedamone illic, dilecta in patria terra.
 Praecones autem per urbem, deorum ferebant fœdera firma.

Agnos

Ἀρνε δύω, καὶ οἶνον εὐφρονα, καὶ ῥπὸν δ' ἄρην,
 Ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ φέρε ἢ κρητῆρα φαεινόν
 Κήρυξ ἰδαῖος, ἠδὲ χρύσεια κύπελλα
 Ωτρυων ἢ γέροντα πικρὰ ἀμύμονος ἐπέεσσιν.

ζε. τάμω-
 μεν.

Ορσο λαομεδοντιάδῃ καλέσιν ἄριστοι
 Τρώων δ' ἰπποδάμων καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ἐς πεδίον κατὰ βῶμι, ἴν' ὄρκια πρὶς ἅ τ' ἀμύμονος
 Αὐτὰρ ἀλέξανδρος καὶ δρῆφιλος μύελλα
 Μακρῆς ἐλχέησι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί.
 Τῷ δὲ κε νικήσασσι γυνὴ καὶ κλήμαθ' ἐποίητο
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότιτοι καὶ ὄρκια πρὶς ἅ τ' ἀμύμονος,
 Ναισιῶν τρώων ἐριβόλακα, τοὶ δ' ἢ νέωνται
 Ἀργῶν ἐς ἰπποδάμον καὶ ἀχαιῶν καλλιγυναικῶν.
 Ως φάτο, ῥίγησιν δ' ὁ γέρον, ἐπέλασε δ' ἑταίρους
 Ἴππους ζυγυῖμασι, τοὶ δ' ὄτρυνον ἐπίθοντο
 Ἀνδ' ἄρ' ἔβη πρὶς ἅ τ' ἀμύμονος, κατὰ δ' ἰνὸν τένειν ὀπίσσω
 Πὰρ δὲ οἱ αὐτῶν περικαλλέα βήσασσι δίφρον,
 Τῷ δ' ἄρ' ἀσκαίων πεδίον δ' ἔχον ὀπίσσω ἰππους,
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴθοντο μὲν τρώων καὶ ἀχαιῶν,
 Ἐξ ἵππων ἀποβάαντες ἐπὶ χθόνα πρὸς ἑσπέρην,
 Ἐς μέσσην τρώων καὶ ἀχαιῶν ἐπιχόωντο.
 Ορυστο δ' αὐτίκ' ἐπὶ ἀναξάνδρων ἀγαμέμνων,
 Αἰδ' ὄδυσσος πολύμητις, ἀτὰρ κήρυκες ἀγασσοί
 Ὀρκια πρὶς ἅ τ' ἀμύμονος, κρητῆρα ἢ οἶνον
 Μίσσην, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαι.
 Ἀτρεΐδης ἢ ἔρυσσ' ἀμύμονος χεῖρας μάχαιρον,
 Ἡ οἱ πὰρ ξίφος μέγα κελεὸν αἰὲν ἄορτο,
 Ἀργῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τείχας, αὐτὰρ ἐπέλα
 Κήρυκες τρώων καὶ ἀχαιῶν νεῖμαι δρῆφιλοι.
 Τοῖσιν δ' ἀτρεΐδης μεγάλ' ἔυχετο χεῖρας ἀναχάν.
 Ζεῦ πάτερ, ἠδὲ θεὸν μεδέων, κύδισθ, μέγισθ,
 Ἡελίος δ' ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπὲρθε καμόντες
 Ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅ, τις κ' ἐπίσκηθον ὁμόσση,
 Ὑμεῖς μάρτυροὶ ἐστὶ φυλάσσετε δ' ὄρκια πρὶς ἅ τ' ἀμύμονος.
 Εἰ μὲν κεν μύελλον ἀλέξανδρος κατὰ πέφυγῃ,

Αὐτός

Agnos duos & vinum letum, fructum terra,
 Tre in caprino, ferebat autem cratera lucidum
 Præco Ideus, & aureos cyathos:

Mortalium autem senem astans verbis:

Argos Laomedontiade, vocant optimi (habentium,
 Trojanorumq; bellicosorum, & Achivorum xream loricam
 in campum descendere, ut fœdera firma feriantur:

Sed Alexander & bellicosus Menelaus

Longis lanceis pugnabunt pro muliere:

Et vincentem mulier & opes sequentur,

Ceteri verò amicitiam & fœdera firma ferientes

Incolemus Trojam fertilem: illi autem revertentur

Ad Argos equos pascens & Achajam pulchras mulieres.

Sic dixit, cohorrui autem senex, iussit autem socios (habentem.

Equos iungere: hi autem diligenter paruerunt.

Ascendit Priamus: habenasq; extendebat retrorsum:

Apud autem ipsum Antenor perpulchrum ascendit currum:

Autem per Scæas portas in campum impellebant veloces

Sed quando venerunt ad Trojanos & Græcos, (equos. Trojani &

Ex equis descendentes in terram multos pascentem,

Medium Trojanorum & Græcorum ierunt. Græci fœ-

Surrexerunt autem statim postea rex virorum Agamemnon,

Surrexerunt & Vlysses prudens, sed præcones splendidi

Fœdera fida Deorum cogebant, cratera autem vinum

Miscebant, sed regibus aquam in manus fuderunt.

Atrides autem extrahens manibus cultrum,

Qui ei apud ensis magnam vaginam semper pendeat,

Agnorum ex capitibus abscidit pilos: sed eos postea (pilos.

Præcones Trojanorum & Achivorum distribuerunt princi-

Inter hos a. Atrides alta-voce precabatur, manus elevans:

Iupiter Pater, qui Ide præes, gloriosissime, maxime,

Solq; qui omnia aspicias, & omnia audis,

Et fluvij, & terra, & qui subter, mortuos

Homines punitis, quicumq; perjurium iuraverit:

Vos testes sitis, conserveateq; fœdera fida.

Siquidem Menelaum Alexander interfecerit,

H

Ipse

Præco Pria-
 mum ad ex-
 ercitus vo-
 cat ad fœdus
 ferendum.

Trojani &
 Græci fœ-
 dus inter se
 paciscuntur

πρ. πάντα. Αὐτὸς ἔπειθ' ἐλένλω κτήματα καὶ κτήματα * πάντα
 Ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν
 Εἰ δέ κ' ἀλέξανδρον κλείνη ξανθὸς μύριλλος,
 Τρώας ἔπειθ' ἐλένλω καὶ κτήματα πάντα δ' ἀποδοῦμαι,
 Τιμῶν δ' ἄργείοις ἀποτινέμεν ὡς τιν' ἴοικεν,
 Ἥτε καὶ ἴσοσφοροῖσι μετ' ἀφρώποισι πέληται.
 Εἰ δ' αὖ ἐμοὶ τιμῶν πρίαμα πρίαμοιό τε πάντα
 Τίνην ὄσχεθ' ἐθέλωσιν ἀλεξάνδροιο πεσόντ',
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσομαι εἴνεκα ποιῆς
 Αὐτὸ μύρον, εἴως κ' ἔτελλ' πολέμοιο κίχαιω.

Ἡ καὶ δὲ πρὸς ἑορμάχους δ' ἄντων τάμεν νηλεῖ χαλκῶ
 Καί τ' ἔς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χροῦτος ἀσπαίροντας,
 Θυμῷ δ' ἄσφοδρος δ' ἄντων μὲν εἶλετο χαλκός,
 Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσάμενοι δεπύεσσιν
 Ἐκχειον, ἢ δ' εὐχοντο θεοῖς εὐειχέτησιν.
 Ὡδὲ δέ τις ἐπίσκεν ἀχαιῶν τε τρώων τε.

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὅπως ἔσθ' ἔπειτα πρὸς ἑορμάχους πημελίεσσιν
 Ὡδὲ σφ' ἐγκέφαλον χαμαῖς ῥέοι ὡς ὄδῳ οἶνον,
 Αὐτὸ καὶ τέκων ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγῆεν.

Ὡς ἔφαθ' ἔθ' ἄρα πᾶσιν ἰπεκράϊαινε κρονίαν.
 Τοῖσι δ' ἄρα δαυδίδης πρίαμα μὲν μῦθοι εἶπε.

Κίκλυτέ μοῦ τρώες καὶ δεικνήμιδες ἀχαιοί,
 Ἥτοι ἐγὼν εἶμι πρὸς Ἴλιον ἰερόμοισιν
 Ἀψ, ἐπεὶ ἔπασ τλήσομαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι
 Μαριάμερον φίλον ἦν δ' ἄφρονα μύριλλος.
 Ζεὺς μὲν πρὸς τὸ γέ οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 Ὅπως ἔσθ' ἔπειτα πρὸς ἑορμάχους πημελίεσσιν.

Ἡ ῥα καὶ ἐς δίφρον ἔρνας θέτο ἰσόθεος φάος
 Ἀν δ' ἄρ' ἔσαν αὐτὸς, κατὰ δ' ἰσθμῶν τείνει ἰπίστω
 Πὰρ δέ οἱ ἀντιώωρε πρὸς καλλιὰ βήσατο δίφρον.
 Τὼ μὲν ἄρ' ἀψοῦροι πρὸς Ἴλιον ἀπνέοντο.
 Ἐκτὼρ δ' ἄρα πρίαμοιο πρίαμα καὶ δῖον ὄδυος οἶος
 Χῶρον μὲν πρῶτον διμετρέον. αὐτὰρ ἔπειτα
 Κλήρεσσιν ἐν κινῆ χαλκήρεσσι πᾶλλον ἐλόντες,
 Ὅπως

Ὅπως

*Ipse postea Helenam retineat & opes omnes :
 Nos autem in navibus redeamus per mare-transseuntibus :
 Si autem Alexandrum interfecerit flavus Menelaus,
 Trojani postea Helenam & opes omnes reddant,
 Multamq; Argivis pendant, qua decet,
 Quaeq; etiam inter posteros homines memoretur.
 Si autem mihi multam Priamus Priamiq; filij
 Pendere nolint Alexandro prostrato,
 Tum ego etiam posthac pugnabo causa multa
 Hic manens, quousq; finem belli inveniam.*

*Dixit, & jugulos agnorum abscidit crudeli ense,
 Et hos quidem deposuit in terra palpitantes,
 Anima carentes : etenim robur abstulit ferrum.
 Vinum autem ex cratere haurientes pateris
 Effundebant, & supplicabant Diis immortalibus.
 Sic autem aliquis dicebat, Achivorumq; Trojanorumq; :
 Iupiter gloriosissime, maxime, & immortales Dij ceteri,
 Vtri priores praeter faedera peccaverint :
 Sic ipsorum cerebrum in terram fluat, sicut hoc vinum,
 Ipsorum & liberorum : uxoresq; alii misceantur.*

*Sic dicebant : neq; adhuc ipsis perficiebat Saturnius.
 Inter hos autem Dardanides Priamus verbum dixit :*

*Audite me Trojani & bene armati Graeci,
 Certè ego abeo ad Trojam ventit expositam
 Retro, quia nullo modo tolerabo oculis videre
 Pugnantem dilectum filium cum bellicoso Menelao.
 Iupiter nimirum hoc scit, & immortales Dij reliqui,
 Vtri mortis finis fato destinatus sit.*

*Dixit & in currum agnos posuit divinus vir,
 Et ascendit ipse, & habenas reducebat retrorsum :
 Iuxta autem ipsum Antenor perpulchrum ascendit currum.
 Hi quidem retrogradi ad Trojam redierunt.
 Hector autem Priami filius & nobilis Vlysses
 Locum quidem primum dimetiebantur, at postea
 Sortes in galea aerea jaciebant accipientes,*

Priamus in
urbem re-
vertitur.

Sortes jaci-
untur.

H 2

Vter

Οπώτερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δ' ἔχθρας ἀνέχον.
 Ωδὲ δέ τις εἶπεσκεν ἀχαιῶν τε τρώων τε.

Ζεῦ πάτερ ἠδὴθεν μεδέων κύδιζε, μέγιστε,

Οπώτερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
 Τὸν δὸς ἀποφθίμενον δυναιδόμον αἶδ' εἶσω,
 Ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ χυεῖσθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφαθ' ἑκὼν ἢ μέγας κρηθαίολος ἔκτωρ,
 Ἀψ' ὄροων. πάει δ' ἢ θοῶς ἐκ κλήρης ὄρεσεν.
 Οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ σίχας. ἤχι ἐκάστω
 Ἴπποισι ἀερεσί ποδες καὶ ποικίλα τούχ' ἔκειτο.

Αὐτὰρ ὄγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τούχια καλὰ
 Διὸς ἀλέξανδρος, ἑλένης πόσις ἠὲ κόμοιο.

Κνηρεΐδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε

Καλὰς, δρυγυρείοισιν ἐπισφυρείοις δραρήσας

Δούτερον αὖ θωρηκῆς περὶ στήθεσσι ἔδυεν

Οἷο κασιγνήτοιο λυκάου, ἤρμοσε δ' αὐτῷ.

Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν ἐβάλετο ξίφος δρυγυρήλον,

Χάλκεον. αὐτὰρ ἐπέτα σάκος μεγάλα τε σιγαρόν τε.

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κωέλιω ἔτυκτον ἔθηκεν,

Ἴππασιν, δεινὸν δ' ἰφθίμῳ καθύπεσθεν ἐνδύειν

Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν δρῆρεθαι.

Ὡς δ' αὐτῶς μῦθέλα δρῆϊ ἐπέε' ἔδυεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίληθ' ἑωρήχθησαν,

Ἐς μέσον τρώων καὶ ἀχαιῶν ἐσιχόωντο.

Δεινὰ δὲ ἐκόμοιοι θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντα δέ:

Τρώας θ' ἰπποδάμους καὶ δακτύμιδας ἀχαιῆς.

Καί ῥ' ἐγγύς στήτιω δαίματι τρητῷ ἐνὶ χώρῳ,

Σείοντ' ἐχθραῖς, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.

Πρόσθε δ' ἀλέξανδρος περὶ δολιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ βάλεν ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντασε ἴσω,

28. χαλκός.

Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμη

Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ. ὃ δ' ἑδούτερος ἄρηντο χαλκῷ

Ἀτρεΐδης μῦθέλα, ἐπὶ δὲ ξάμφ' δι' ἀσπίδι.

Ζεῦ αἶψα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρῶτερος κακ' ἔοργε.

Δῖον

Vter prius emitteret aream hastam.

Populi autem supplicabant Diis, & manus elevabant:

Sic autem aliquis dicebat Achivorumq; Trojanorumq;:

Iupiter pater, qui Ida praes gloriosissime, maxime,

Vter horum operum inter utrosq; author fuit,

Hunc da interemptum penetrare domum Orci intrò:

Nobis autem rursus amicitiam & fœdera rata fieri.

Sic dixerunt: jaciebat v. magnus galeam ornatam habens

Retrò respiciens: Paridis a. citò fors exivit. (Hector,

Hi quidem postea sedebant per ordines, ubi unicuiq;

Equi facile-pedes levantes (i. celeres.) & variegata arma ja-

Sed hic circa humeros induit arma pulchra (cebant.

Divinus Alexander, Helenæ maritus pulchricomæ:

Paris arma-
tur.

Ocreas quidem primum circa tibias posuit

Pulchras argenteis fibulis adaptatas.

Secundò rursus thoracem circa pectora induit

Sui fratris Lycaonis, quadravit autem ipsi. (Elum

Circa autem humeros suspendit enses argenteis-clavis distin-

Aereum: sed postea scutum magnumq; graveq;

Capiti autem forti galeam affabrè factam imposuit, (bat.

Cristatam-ex-setis-equinis: horribile a. crista desuper nuta-

Accepit a. fortem lanceam, quæ ipsi manibus quadrabat.

Sic autem eodem modo Menelaus mavortius arma induit.

Hi postquam igitur ex-utraq; parte exercitus armati sunt:

In medium Trojanorum & Graecorum processerunt

Torrè intuentes: stupor autem occupabat aspicientes

Trojanosq; equitandi-peritos, & benè-ocreatos Achivos:

Et propè steterunt inter se dimenso in loco,

Quatientes lanceas sibi invicem irati.

Prius autem Alexander emisit longam hastam,

Et affecutus est Atrida scutum undiq; equale.

Neque perupit ferrum: reflexa est enim ejus cuspis

Scuto in forti. Ille autem secundus movit se ferro

Atrides Menelaus supplicans Iovi patri:

Paridis &
Menelai
certamen.

Iupiter Rex, da ulcisci qui me prior injuria affecit,

H 3

Nobi-

Δῖον ἀλέξανδρον, καὶ ἱμῶς ὑπὸ χερσὶ δάμαστρον,
 Ὀφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὀφλιγόνων ἀνθρώπων
 ἔκνοδόχον καὶ ῥέξαι ὅ κεν φιλότιτα παρῆχῃ·
 Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὸν περὶ δολιχόσκιον ἔγχυ·
 Καὶ βάλε πρὶ ἀμίδας κατ' ἀσπίδα πάτοσε ἴστω.
 Διὰ μὲν ἀσπίδ' ἦλθε φαεινῆς * ὀμῆριμον ἔσχ·
 Καὶ δὲ δ' ὄρηκ' πολυδαίδαλας ἠέρεισο·
 Ἀνικρὺν δ' ἀπαρὶ λακάρων δάμνησε χιτῶνας
 ἔσχ· ὅ δ' ἐκλίθη, καὶ ἀλόβατο κῆρα μέλαινα.
 Ἀτρείδης δ' ἐρυσάμην ξίφ' ἀγγυρέηλον.
 Πλήξεν ἀναχόμην κόρυθ' ἀφ' ἑμφί δ' ἄρ' αὐτῆς
 Τειχθά τε καὶ τετραχθὰ δάφτυφιν ἔκπεσε χερσός·
 Ἀτρείδης δ' ἄμωξεν ἰδὼν εἰς ἔρανον δῶρῳ.

ἄρ. ὀμῆριμον

ἄρ. τίσεαδ

ἄρ. χείριστιν
ἔγχι.

Ζεῦ πάτερ, ἔτις σείο θεῶν ὀλοώτερον ἄλλ'·
 Ἡτ' ἐφάμην * τίσεαδ ἀλέξανδρον κακότητι·
 Νῦν δέ μοι ἐν * χείριστιν ἔγχι ξίφ'. ἐκ δέ μοι ἔσχ·
 Ἡίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, ἐδ' ἔβαλόν μιν.
 Ἡ, καὶ ἐπαίξας, κόρυθ' λάβεν ἱπποδάσειης,
 Ἐλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας ἀχαιῆς.
 Ἀγχε δέ μιν πολύκεσ' ἱμάς ἀπαλλῶ ὑπὸ δειρῶ
 Ὅς οἱ ὑπ' ἀνθριῶν ὄχλῳς τίλει τρυφαλείης
 Καὶ ἴο κεν εἶρυσ ἐν τε, καὶ ἄσπετον ἦματο κῦδ',
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ ἰόησε δῖος θυγάτηρ ἀφροδίτη,
 Ἡ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοός ἱφι κλαμύοιο·
 Κενὴ δ' τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χερσὶ παχείῃ.
 Τῶ μὲν ἐπέθ' ἠέως μετ' εὐκνήμιδας ἀχαιῆς
 Ρίψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρήρεις ἐταῖροι.
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρεσε καταικλιάμηναι μινεαίνων
 Ἐγχεὶ χαλκείῃ, τὸν δ' ἐξήρπαξ' ἀφροδίτη
 Ρῆα μάλ', ὡς τε θεός. ἐμάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ·
 Καδ' δ' οἷσ' ἐν θαλάμῳ δῶδε κηάεντι.
 Αὐτὴ δ' αὖθ' ἐλένλω γαλέσσ' ἴσ. τῶ δ' ἐκίχων
 Πύργῳ ἐφ' ὑψηλῶ· περὶ δ' ἔσσαι ἄλλισ ἦσαν.
 Χερσὶ δ' νεκταρὶς ἐμῶς ἐτίναξε λαβῶσαι·
 Γρηὶ δ' μιν εἰκῆσ παλαιήσοι ἀσπίσιν,

Εἰς

Nobilem Alexandrum, & meis sub manibus doma,

Ut aliquis timeat & posterorum hominum,

Hospitem injuria afficere, qui amicitiam praeberit.

Dixit & vibrans emisit longam lanceam,

Et assecutus est Priamida scutum undiq; equale.

Për quidem scutum penetravit lucidum robusta lancea,

Et trans thoracem affabrè factum infixæ est.

E regione autem juxta ile discidit tunicam

Lancea: hic a. inclinatus est, & evitavit mortem nigram:

Atrides autem educens ensẽ argenteis clavis distinctum,

Percussit elevans galea conum: circum autem ipsum

In tria & quatuor frustra disruptus excidit manus.

Atrides autem ingemuit, suspiciens in cœlum latum:

Iupiter pater, nullus te deorum perniciosior alius:

Certè speraveram me ulturum Alexandrum de injuria.

Nunc a. mihi in manibus fractus est ensis, mihi a. lancea

Emissa est manu incassum, neq; assecutus sum ipsum.

Dixit, & irruens de galea apprehendit eum equiseta,

Traxit a. convertens, eum ad benè ocreatos Græcos,

Præfocabat autem ipsum acu pictum lorum tenerã sub gulam.

Quod ipsius sub mento retinaculum distensum erat galea.

Et quidem traxisset, & magnam tulisset gloriam,

Nisi citò intellexisset Iovis filia Venus,

Quæ ipsi rupit lorum bovis fortiter occisi.

Inanis autem galea simul sequebatur manum crassam.

Hanc quidem postea heros inter benè-ocreatos Achivos

Projecit contorquens: susceperunt a. eam amabiles socii.

Sed hic rursus irruit interficere cupiens

Lancea ferrea: illum autem abripuit Venus

Facile valdè, nempe Dea. cooperuit autem caligine multa:

Collocavit a. in cubiculo suave-olenti, odorato.

Ipsa rursus Helenam vocatura ivit: hanc a. offendit

Turri in alta: circa autem Trojana abundè orant,

Manu autem de divina veste eam concussit apprehendens:

Anui autem similis vetula ipsam allocuta est.

H 4

Lanæ

Venus Paris
dem ex præ
lio surripit

Εἰροκόμω, ἢ οἱ λακκοδαίμονι ναιεζώση
 Ησοφείρια καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε
 Τῆ μιν ἰεσσαμνή παρσεφώνε δι' ἄφροδίτη.

Δεῦρ' ἴτ' ἀλέξανδρος σε καλεῖ οἰκάνδε νεεζῶ
 Κεῖνθ' ὄγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχισσι,
 Κάκει τέσιλβων καὶ εἰμοσιν· ἐδέ κε φαίης
 Ανδρίμαχεσάμνον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χρόνδε
 Ερχεσθ', ἢ ἐχρεοῖο ἰεον λήθοντα καθίζην.

Ὡς φάτο, τῆ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρειε
 Καίρ' ὡς οὐκ ἐνόησε θεῶς παρκαλλία δειρῶ,
 Στήθεσθ' ἰμερόεντα, καὶ ὄμμοιτα μαρμαίροντα,
 Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπ' ἔφ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεσαι ἢ παρσεφῶν;

ἄρ. παρσεφῶν.

ἄρ. κακῆθι.

Ἡ πῆ με* παρσεφῶν πολίων εὐ ναιομυράων
 Αἴξισ, ἢ φρυγίης, ἢ μηονίης ἐρατεινῆς;
 Εἴ τις τοι* καὶ κείθε φίλθ' μερόπων αὐθρώπων.
 Οὐδέ κε δὴ νῦν δῖον ἀλέξανδρον μύριελαθ
 Νικήσας ἐθέλει συγερωῖ ἐμὲ οἰκαδ' ἄγεσθ,
 Τουῦκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέεσθ παρσεφῶν;
 Ησο παρ' αὐτὸν ἴσσα, θεῶν δ' ἀπίεπι κελύθης.
 Μηδέ τις οἴτι ποδῆσιν ὑποσρέψθας ὄλυμπον,
 Αλλ' αἰεὶ παρ' κείνον οἴζυε, καὶ ὁ φύλασσε,
 Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δέλλω.

ἄρ. πορσεφῶν.

Κεῖσε δ' ἐγὼν σὺκ εἶμι (νεμεσσητόν δι' κεν εἶη)
 Κεῖνε* πορσεφῶν λέχθ' τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 Πᾶσθ' μαμῆσοντα ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῶ.
 Τῶν ἢ χρωλοσάμνη παρσεφώνε δι' ἄφροδίτη.
 Μή μ' ἐρεθε χετλίη, μὴ χρωταμνή σε μεθείω,
 Τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω ὡς νῦν ἐκπαυλ' ἐφίλησαι
 Μέσθ' δ' ἀμφοτέρων μητίσθησθ ἔχθεσθ λυγρὰ
 Τρώων καὶ δαισῶν. σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὀλησαι.

Ὡς ἔφατ', ἔδδαισεν δ' ἐλένη δῖος ἐκγεγαῖα.
 Βῆ ἢ καλαχομνή ἐαυτῶ δρυῖτι φαφναί
 Σιγῆ, πᾶσθ' ἢ τρωαὶ λάθεν ἤρχε δέ δαίμων.
 Αἰ δ' ὅτ' ἀλεξάνδροιο δόμον παρκαλλίε' ἴκοντο,

Αμφί-

Lanam tractanti : quæ ipsi Lacedemone habitanti
Exercebat lanas pulchras : maximè autem ipsam diligebat :
Huic similis ipsam allocuta est diva Venus.

Huc veni : Alexander te vocat domum redire :
Ille hic est in cubiculo. & torno factis lectis,
Pulchritudinemq; splendens, & vestibus, neq; dixerit
Ex eo loco ubi cum viro pugnaverit huc venire, sed ad cho-
ire vel à chorea modò cessantem sedere. (reans)

Venus He-
lenam allō-
quitur.

Sic dixit : huic autem animum in pectoribus commovit,
Et postquam igitur cognovit deæ pulchrum collum,
Pectoraq; desiderabilia & oculos fulgentes,
Stupuitq; postea, verbumq; dixit & elocuta est :

Misera, cur me his cupis decipere ?
Aut quo me ulterius civitatum benè habitatarum
Duces, vel Phrygia, vel Meonia amabilis ?
Siquis tibi & illic amicus diversilinguium hominum.
Quoniam verò nunc divinus Alexandro Menelaus
Victo, vult odiosam me domum abducere,
Propterea verò nunc hunc dolum-cogitans advenisti ?
Sede apud ipsum vadens : deorum autem abnega vias,
Neque unquam tuis pedibus revertaris in cœlum :
Sed semper circa eum arumnas perfer & ipsum serva,
Donec te vel uxorem faciat, vel hic servam.

Helene ad
Venerem
responsio.

Illuc autem ego non ibo (vituperabile enim esset)
Illius ornatura lectum : Trojanæ autem me postea
Omnes vituperabunt. habeo a. dolores immensos animo.

Hanc autem irata allocuta est diva Venus :
Ne me irrites misera, ne irata te deseram :
Sic verò te odio habeam, sicut nunc mirificè dilexi :
In medio autem vstrorum struam odia perniciose
Trojanorum & Danaorum : tu autem malo fato pereas.

Venus He-
lenæ irasci-
tur.

Sic dixit : timuit autem Idelena Iove nata.
Ivit autem cooperta velo candido, splendido,
Tacitè : omnes autem Troadas latuit : præibat autem Dea.
Hæc v. quando Alexandri domum pulchram venerunt.

Venus He-
lenam du-
cit ad Par-
dem.

H 5

Ancil-

Αμφίπολοι μὲν ἔπειτα θεῶς ἐπὶ ἔργα τρέποντο,

Ἡδ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δια γυναικῶν.

Τῆ δ' ἄρα δίφρον ἔλθουσι φιλομειδῆς ἀφροδίτη,

Ἀντί ἀλέξανδροιο θεὰ κατέθηκε φέρεσσαι.

Εὐθακάθιζ' ἑλένη κέρη διὸς αἰγιόχοιο,

Θαυε πάλιν κλίναςα' πόσιν δ' ἑλίπαιπε μύθοι.

Ἡλυθες εἰς πολέμῳ, ὡς ἀφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι,

Ἀνδρὶ δαμείσ κρατερῶ, ὅς ἐμός πρότερος πόσις ἦεν.

Ἡ μὲν δὴ πρὶν γ' οὐχέ δρηίφιλος μριλάος

Σῆ τε βίη, καὶ χερσὶ, καὶ ἔγχει, φέρτερος εἶεν.

Ἀλλ' ἴδε νῦν παρκαλέσασαι δρηίφιλον μριλάου

Ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον, ἀλλὰ σ' ἔγωγε

Πάσκαθ' κέλομαι, μηδὲ ξαυθαί μριλάου

Ἀντίδιον πόλεμον πολεμίζην, ἠδὲ μάχεσθαι

Ἀφροδίτας, μήπως τάχ' ἴω' αὐτῆ δαμείης.

Τὴν δ' ἔπειτα μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε,

Ἡ. ἐνισπεί.

Μή με γυνῆαι χαλεποῖσιν ὀνειδέσαι θυμὸν ἐνισπεί.

Νῦν μὲν γὰρ μριλάου ἐνίκησεν σαυὴ ἀθλῶν.

Κένον δ' αὐτίς ἐγώ. πάρος γ' ἦτοί εἰσι καὶ ἡμῖν.

Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέομεν δυνήθεντε.

Οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὠδὲ ἔρας φρένας ἀμφεκάλυψεν,

Οὐδ' ὅτε σε πρότερον λακεδαίμονος ἐξ ἔργου τεινῆς

Ἐπλεὸν ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,

Νήσω δ' ἐν κρηναῖ ἑμίγλιω φιλότῃτι καὶ δυνῆ

Ὡς σῖο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.

Ἡ ἴα, καὶ ἄρχε λέχος δε κίων, ἄμα δ' εἶπετ' ἀκοιτῆρα

Τὰ μὲν ἄμ' ἐν τρητοῖσι κατ' ἀνάσσειν λεχέεσσιν.

Ἀτρείδης δ' ἀν' ὄμιλον φοῖτα θηρὶ ἰοικῶς,

Εἶπε ἰσαθρήσσειν ἀλέξανδρον θεοειδέα.

Ἀλλ' ἔτις δυνάτο τρώων κλεῖτων τ' ἐπικέρων

Φείξαι ἀλέξανδρον τότε δρηίφιλον μριλάου.

Οὐ μὲν γὰρ φιλότῃτι γ' ἐκλύθασον, εἶπε ἰδοῖτα

Ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.

Τοῖσι δ' καὶ μετέφπεν ἀνάξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων

Κέκλυτέ μ' ἄν τρώες καὶ δάρδαροι ἠδ' ἐπικυροί.

Νίσου

Ancilla quidem postea velociter ad opera convertebantur :

Hac autem in altum thalamum ascendit praestantissima mulier.

Huic autem sellam capiens amans risum Venus, (rura.)

Ex adverso Alexandri Dea deposuit ferens.

Ibi resedit Helena filia Iovis Aegiochi.

Oculos retrò inclinans, maritum autem objurgavit verbo :

Venisti ex bello utinam illic periisses.

A viro interfectus forti, qui meus prior maritus erat.

Certè quidem antea gloriabaris bellicoso Menelao.

Tua vi & manibus & lancea te praestantiorem esse :

Sed vade nunc provoca bellicosum Menelaum

Rursus pugnare ex adverso : sed te ego

Cessare iubeo : neq; flavum Menelaum.

Contra bellum bellare & pugnare

Stultè, ne quo modo fortè ab ipso lancea sternaris.

Hanc autem Paris verbis mutuò respondens allocutus est :

Ne mihi mulier acerbis opprobriis animum lædas.

Nunc etenim Menelaus vicit cum Minerva :

Illum rursus ego vincam, nam Dii adsunt etiam nobis.

Sed age amore oblectemur cubantes.

Non enim unquam me sic amor mente complexus est :

Nec tum quidem, quando te prius Lacedamone ex amabili

Navigabam rapta in pontigradis navibus,

Insulaq; in Cranaë mistus sum amoreq; & lecto :

Sicut te nunc amo, & me dulce desiderium capis. (uxor.)

Dixit & praibat in lectum ascendens : simul a. sequebatur.

Hi quidem in perforatis cubarunt lectis.

Atrides autem per turbam vagabatur fore similis,

Sicubi videret Alexandrum divinum :

Sed nullus poterat Trojanorum inclytorumq; auxiliarium

Ostendere Alexandrum tunc bellicoso Menelao.

Neq; n. per amicitiam saltem abscondissent, si quis vidisset,

Aequè enim ipsis omnibus odio erat atq; mors nigra.

Inter eos autem locutus est Rex virorum Agamemnon :

Audite me Trojani & Dardani, & auxiliares,

Victoria

Helena Pa-
ridem ob-
jurgat,

Paris ex
prælio cla-
psus cum
Helena con-
greditur.

Νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἄρηϊφίλα μινελάα,
 Ὑμεῖς δ' ἄργείω ἐλένῳ καὶ κτήμασιν ὅμ' αὐτῆ
 Ἐκδοτε, καὶ τιμὴν ἀπτινέμεν ἕτιν' ἔοικεν,
 Ἦτι καὶ ἰσομόρῳσι μετ' ἀνθρώποισι πέλιται.
 Ὡς ἔφατ' ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἤγειον ἄλλοι ἄρχοι.

F I N I S.

*Victoria quidem apparet bellicosi Menelai:
 Vos autem Argivam Helenam, & opes cum ipsa
 Reddite, & mulctam pendite quæ decet,
 Quæ etiam inter futuros homines memoretur.
 Sic dixit Atrides, approbabant autem ceteri Achivi.*

F I N I S.

L I P S I Æ

Michaël Lantzenberger
excudebat.

Anno 1610.

Datum der Entleihung k

- 8 Aug 1989

III/9/280 JG 162/6/86

III/9/280 JG

